

Hodnocení vlivu záměru „Napojení silnice II/312 na D35 Vysoké Mýto - západ“ na krajinný ráz dle §12 zákona č. 114/1992 Sb.

číslo objednávky: 20-013115

Objednatel:

Sídlo:

IČ:

DIČ:

Zastoupený:

- ve věcech smluvních:

- ve věcech technických:

HBH Projekt spol. s.r.o.

Štefánikova 849/21, 602 00 Brno

44961944

CZ44961944

Ing. Radovan Hrnčíř

Mgr. Marek Toman

Zpracovatel:

Sídlo:

IČ:

DIČ:

Zastoupený:

- ve věcech smluvních:

- ve věcech technických:

Ekopontis, s.r.o.

Cejl 511/43, 602 00 Brno

03866866

CZ03866866

Ing. Pavel Obrdlík

Mgr. et Ing. Petr Švehlík

Vedoucí projektu:

Mgr. et Ing. Petr Švehlík

Spolupracující osoby v projektu:

Ing. Renata Eremiášová, Ing. Alona Vasylchenko, Ph.D.

květen 2020

IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Zhotovitel:	Ekopontis, s.r.o. Cejl 511/43, 602 00 Brno IČ: 03866866 DIČ: CZ03866866 zastoupený: Ing. Pavel Obrdlík
Objednatel:	HBH Projekt spol. s.r.o. Štefánikova 849/21, 602 00 Brno IČ: 44961944 DIČ: CZ44961944 zastoupený: Ing. Radovan Hrnčíř
Název projektu:	Hodnocení vlivu záměru „Napojení silnice II/312 na D35 Vysoké Mýto - západ“ na krajinný ráz dle §12 zákona č. 114/1992 Sb.
Termín zpracování:	květen 2020

OBSAH

1	Úvod	4
1.1	Cíl posouzení.....	4
1.2	Legislativní rámec	4
1.3	Metodika	5
2	Vymezení hodnoceného území	7
2.1	Popis navrhovaného záměru, standardní otázky vlivu záměru v dané lokalitě	7
2.2	Vymezení oblasti KR (ObKR)	9
2.3	Vymezení potenciálně dotčeného krajinného prostoru (PDoKP)	12
3	Hodnocení (identifikace znaků KR).....	14
3.1	Přírodní charakteristika KR a její znaky	15
3.1.1	Obecná přírodní charakteristika území	15
3.1.2	Indikátory přítomnosti přírodních hodnot KR	17
3.1.3	Identifikované znaky přírodní charakteristiky KR.....	24
3.2	Kulturní a historická charakteristika KR a její znaky	27
3.2.1	Obecná kulturní a historická charakteristika území	27
3.2.2	Indikátory přítomnosti kulturních a historických hodnot KR	28
3.2.3	Identifikované znaky kulturní a historické charakteristiky KR.....	29
3.3	Vizuální charakteristika – estetická atraktivnost, estetické hodnoty, harmonické měřítko a vztahy, prostorová skladba a konfigurace prvků.....	34
3.3.1	Obecná vizuální charakteristika.....	34
3.3.2	Indikátory přítomných znaků nebo hodnot rysů prostorové skladby (analytická kritéria); indikátory přítomných rysů charakteru a identity (souhrnná kritéria)	40
3.3.3	Identifikované znaky vizuální charakteristiky KR.....	42
4	Posouzení míry vlivu záměru na identifikované znaky a hodnoty	61
4.1	Vliv záměru na zákonná kritéria krajinného rázu	61
4.1.1	Vliv na rysy a hodnoty přírodní charakteristiky.....	61
4.1.2	Vliv na rysy a hodnoty kulturní a historické charakteristiky.....	64
4.1.3	Vliv na ZCHÚ	67
4.1.4	Vliv na VKP	67
4.1.5	Vliv na kulturní dominanty	68
4.1.6	Vliv na estetické hodnoty krajiny, na harmonické měřítko krajiny a vztahy v krajině ..	68
5	Závěr	77
6	Použité zdroje	80

1 ÚVOD

Obsahem předložené studie je posouzení vlivu záměru **Napojení silnice II/312 na D35 Vysoké Mýto - západ** (dále také „záměr“) z hlediska zásahu do krajinného rázu (dále také „KR“) ve smyslu §12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále také „zákon č. 114/1992 Sb.“ či jen „zákon“).

1.1 Cíl posouzení

Cílem studie je posoudit, jakou měrou se záměr bude dotýkat znaků a hodnot KR (přírodní, kulturní a historické charakteristiky) a zákonných kritérií uvedených v §12 zákona (přírodních a estetických hodnot, významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant, harmonického měřítko a vztahů v krajině). Studie slouží jako odborný podklad pro proces posuzování vlivů záměru na životní prostředí dle příslušných ustanovení zákona č. 100/2001 Sb.

Cílem studie je rovněž formulace návrhů na realizaci případných zmírňujících opatření za ovlivnění KR území a stanovení míry jejich nutnosti vzhledem k významu identifikovaných zásahů znaků a hodnot KR a zákonných kritérií uvedených v §12 zákona.

1.2 Legislativní rámec

Ochrana KR je zakotvena v §12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění:

§ 12

Ochrana krajinného rázu a přírodní park

(1) Krajinný ráz, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činnostmi snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umístování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině.

(2) K umístování a povolování staveb, jakož i jiným činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody. Podrobnosti ochrany krajinného rázu může stanovit Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(3) K ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami, který není zvláště chráněn podle části třetí tohoto zákona, může orgán ochrany přírody zřídit obecně závazným právním předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území.

(4) Krajinný ráz se neposuzuje v zastavěném území a v zastavitelných plochách, pro které je územním plánem nebo regulačním plánem stanoveno plošné a prostorové uspořádání a podmínky ochrany krajinného rázu dohodnuté s orgánem ochrany přírody).

Každá krajina má svůj ráz ve smyslu §12 zákona. Každou krajinu je možno popsat pomocí přírodních, kulturních a historických charakteristik. KR je však v různých oblastech a lokalitách (místech KR) různě výrazný, různě čitelný. V určitých situacích jsou znaky jednotlivých charakteristik KR dobře zřetelné a spoluvytvářejí jedinečnost a nezaměnitelnost krajinné scény – vizuálně vnímaného obrazu krajiny. V jiných typech krajiny jsou znaky KR nezřetelné, ty výraznější nejsou příliš četné a celkově vzniká krajina, která zdánlivě není ničím specifická ani zajímavá.

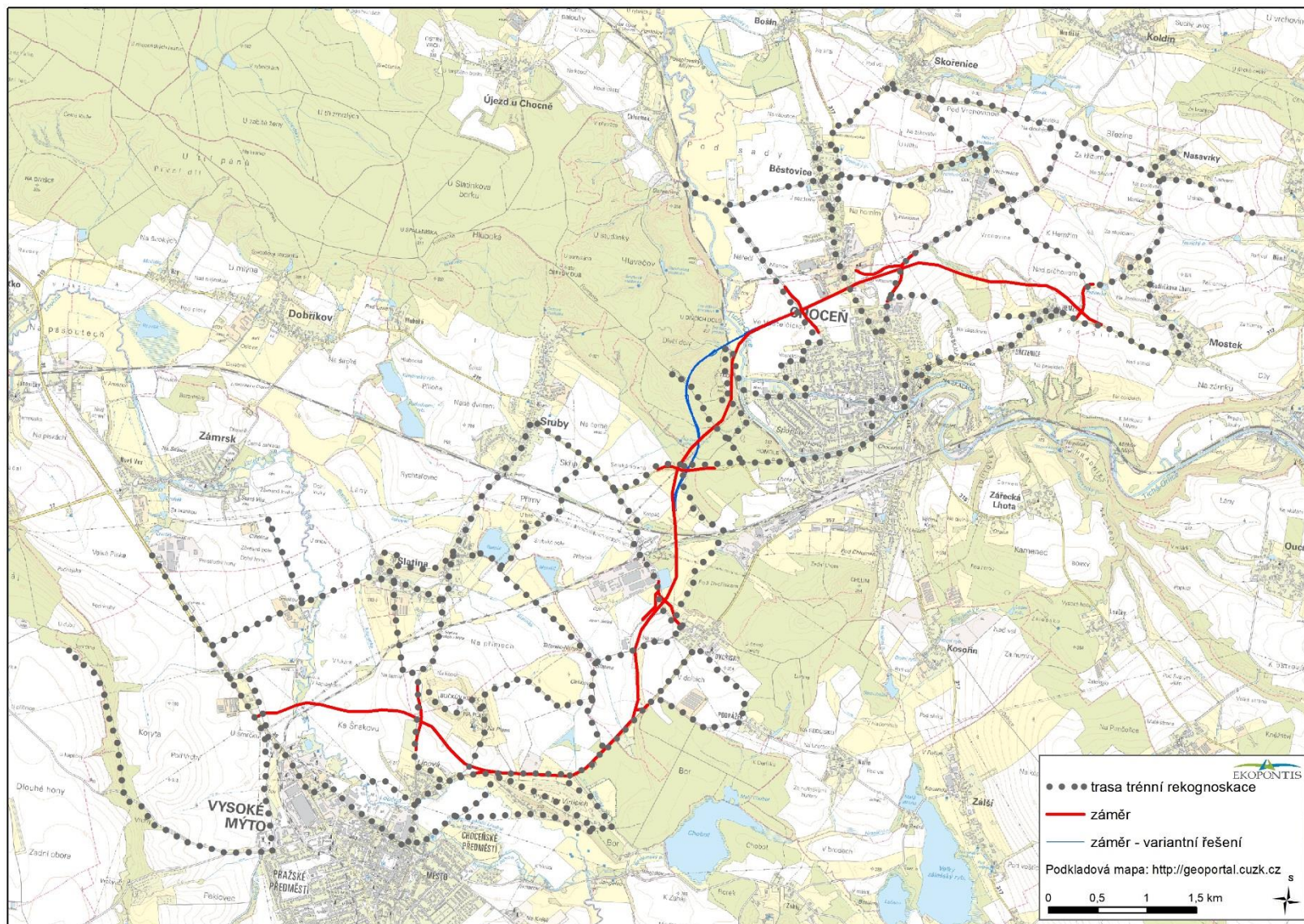
Ochrana KR bere v úvahu skutečnost, zdali jsou v krajině přítomny cenné znaky KR nebo ne. Pokud záměr zasahuje do méně významných a nepříliš cenných znaků a hodnot, může být brán jako únosný. Někdy nemůže zasahovat do cennějších znaků a hodnot, protože takové nejsou vůbec v krajině přítomny.

Z toho vyplývá, že v krajině s výraznými a jedinečnými znaky a hodnotami KR bude umístování staveb a záměrů využití území narážet na požadavky ochrany KR dle §12 zákona mnohem více než v krajině, kde takové znaky a hodnoty nejsou. Stavba nebo záměr se bude muset v cenné krajině více přizpůsobovat zachování znaků a hodnot KR nebo ji v daném rozsahu, objemu a architektonickém řešení nebude možné realizovat vůbec. V ostatních typech krajiny budou omezení z hlediska ochrany KR slabší nebo vzhledem k absenci zákonných znaků a hodnot nebudou stanovena žádná omezení.

Není vyloučeno, že záměr, umístěný v partiích dosud převážně nezastavěné a zemědělsky (a částečně lesnický) využívané krajiny s mnohde relativně zachovalou strukturální pestrostí, může změnit nebo snížit KR. Bude tedy potřeba vyhodnotit předpokládaný vliv záměru na KR ve smyslu §12 zákona, přičemž se bude jednat zejména o zjištění, zdali a do jaké míry bude zasahovat do tzv. „zákonných kritérií ochrany krajinného rázu“, tj. přírodních a estetických hodnot, významných krajinných prvků (VKP), zvláště chráněných území (ZCHÚ), kulturních dominant, harmonického měřítka a harmonických vztahů v krajině.

1.3 Metodika

Posouzení vychází z terénních průzkumů (území bylo navštíveno ve dnech 4. 5. a 5. 5. 2020 a byla pořízena fotodokumentace předložená v kapitole 3.3.3; průběh terénní rekognoskace, resp. fotografické dokumentace hodnot území je patrný z obrázku níže – Obrázek 1) a ze znalosti navrženého rozsahu záměru (studie proveditelnosti „Napojení silnice II/312 na D35 MÚK Vysoké Mýto - západ“, PRODIN a.s., 10/2019). Posouzení využívá postupu hodnocení dle metodického postupu **Posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz (VOREL, Ivan – BUKÁČEK, Roman – MATĚJKA, Petr – CULEK, Martin – SKLENIČKA, Petr; 2004)**, který vychází ze znění §12 zákona. Výklad jednotlivých pojmů koresponduje s metodikou hodnocení krajinného rázu používanou SCHKO ČR (BUKÁČEK, Roman – MATĚJKA, Petr) a s návrhem metodického doporučení, vypracovaného AOPK ČR (MÍČHAL, Igor [ed.] 1998).

Obrázek 1 Terénní rekognoskace, resp. fotografická dokumentace hodnot území v květnu roku 2020

2 VYMEZENÍ HODNOCENÉHO ÚZEMÍ

2.1 Popis navrhovaného záměru, standardní otázky vlivu záměru v dané lokalitě

Název stavby:	Napojení silnice II/312 na D35 MÚK Vysoké Mýto - západ, studie proveditelnosti
Kraj:	Pardubický
Obec:	Vysoké Mýto, Slatina u Vysokého Mýta, Choceň, Sruby, Dvořisko, Hemže, Mostek nad Orlicí, Běstovice
Katastrální území:	Vysoké Mýto – 788228, Slatina u Vysokého Mýta – 749681, Choceň – 651974, Sruby – 753165, Dvořisko – 633933, Hemže – 638269, Mostek nad Orlicí – 699837, Běstovice 603236
Druh stavby:	přeložka – novostavba
Stupeň PD:	studie proveditelnosti (STP)
Variantnost:	varianta původní (tzv. varianta červená) a varianta nová (tzv. varianta modrá)

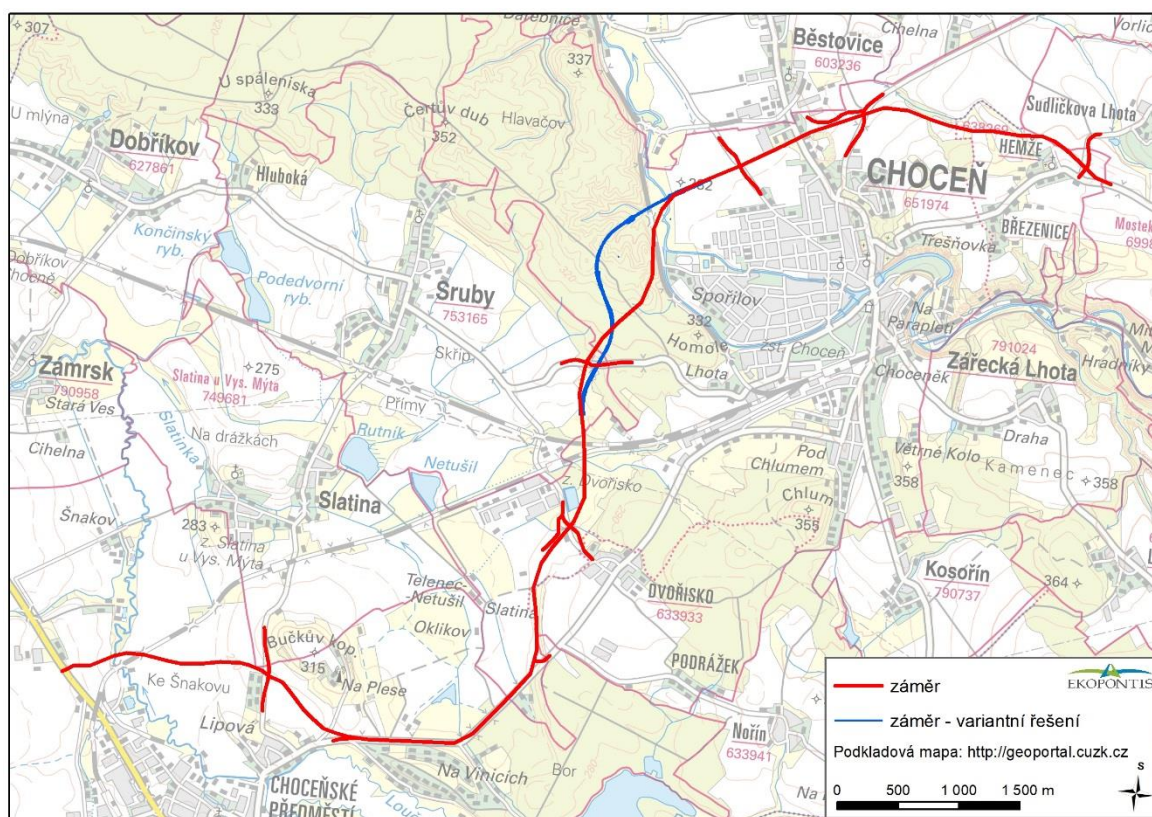
V řešené oblasti není k dispozici žádná nadřazená silniční síť a ani ve výhledovém období se její doplnění neplánuje (vyjma dálnice D35 v blízkosti Vysokého Mýta). Po zprovoznění dálnice D35 kolem Vysokého Mýta bude nutné pro cesty z Chocně a okolí na dálnici projet centrem Vysokého Mýta směrem k MÚK Vysoké Mýto západ nebo MÚK Džbánov. Nedojde tedy k žádoucímu odlehčení stávajícího průjezdního úseku silnice I/35. Navýšení kapacity stávající komunikace by bylo provázeno zvýšením negativních dopadů na obyvatele, zhoršily by se podmínky z hlediska životního prostředí v bezprostředním okolí komunikace a zhoršila by se i bezpečnost zranitelných účastníků silničního provozu, zejména chodců a cyklistů. Navýšení kapacity je i obtížně realizovatelné z prostorového hlediska. Z uvedených důvodů a vzhledem k tomu, že vyústění silnice II/357 na I/35 není pro kapacitní napojení na dálnici D35 vhodně situováno, je navržena přeložka (prodloužení) silnice II/312 do prostoru MÚK Vysoké Mýto – západ. Tato přeložka odvede tranzitní dopravu mimo průjezdní úseky Chocně a Vysokého Mýta a zajistí homogenizaci trasy až k obci Mostek. Výstavba přeložky povede ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu v daném úseku, odvedení dopravy ze zastavěných částí a snížení hlukové a exhalační zátěže obyvatel. Současně bude na stávajících komunikacích umožněno lepší plnění jejich obslužné funkce.

Začátek koridoru řešeného úseku II/312 je v prostoru MÚK Vysoké Mýto - Západ, v okružní křižovatce na stávající I/35. Následně se pravostranným obloukem stáčí do prostoru mezi severovýchodním okrajem Vysokého Mýta (Limperky) a Bučkovým kopcem a napojuje se do trasy stávající silnice II/357 Vysoké Mýto - Choceň. V trase silnice pokračuje do prostoru západně od obce Dvořisko, kde se levostranným obloukem odklání do prostoru mezi Dvořisko a výrobní areál Kögel Choceň. Nadjezdy kříží železniční tratě Choceň – Vysoké Mýto a Pardubice – Choceň a pokračuje na severovýchod. V místě křížení se silnicí II/315 Choceň – Sruby se stáčí na východ a pokračuje v souběhu s nadzemními vedeními 35 kV na západní okraj Chocně. Před železniční tratí Choceň – Týniště nad Orlicí se levostranným obloukem stáčí na sever a následným pravostranným obloukem překonává tok Tiché Orlice. Dále pokračuje severně od Chocně, v blízkosti Běstovic kříží silnici II/317 a pokračuje dále na východ. V místě křížení se silnicí III/31610 se pravostranným obloukem stáčí na jihovýchod, východně obchází obec Hemže a do stávající trasy II/312 se napojuje mezi obcemi Hemže a Mostek.

Jedná se o stavbu liniovou, bez zvláštních urbanistických a architektonických požadavků. Jedná se o novostavbu silnice II. třídy v extravilánu. Začátek stavby je v budoucí okružní křižovatce silnice I/35 a přivaděče dálnice D35 od MÚK Vysoké Mýto – západ. Konec stavby je na stávající silnici II/312 mezi obcemi Hemže a Mostek. Přeložka silnice II/312 je navržena v kategorii S9,5/90 dle ČSN 736101 září 2018. Délka přeložky II/312 je 12,59 km, částečně je využíván modernizovaný úsek silnice II/357 mezi Vysokým Mýtem a Chocní v dl. 1,36 km. Součástí stavby musí být kromě vlastní přeložky silnice II/312 a jejího vybavení i odvodnění, dopravní značení a vyvolané přeložky dopravní a technické infrastruktury v území.

Variantní řešení trasy je navrženo ve staničení km 6,600 00 – 9,000 00. Tento úsek původního návrhu o délce 2,40000 km byl ve variantě přetrasován, čímž došlo k jeho prodloužení o délku 135,81m.

Schematicky je záměr představen na obrázku níže (Obrázek 2); podrobné údaje o záměru jsou uvedeny ve studii proveditelnosti (PRODIN a.s., 10/2019), která tvoří stěžejní technický podklad pro hodnocení.

Obrázek 2 Schematické znázornění záměru

Pro celkové posouzení záměru je potřeba odpovědět na standardní otázky:

- Vyznačuje se ráz krajiny v prostoru dotčeném vlivem záměru znaky přírodní, kulturní a historické charakteristiky KR a hodnotami estetickými, mají přítomné znaky a hodnoty jedinečný význam?
- Pokud jsou přítomny znaky jedinečného a neopakovatelného významu, bude do nich záměr nepříznivě zasahovat a jakou měrou?
- Ovlivní navrhovaná změna podstatným způsobem krajinná panoramata, bude zasahovat do cenných dílčích scenerií?

2.2 Vymezení oblasti KR (ObKR)

Za účelem zařazení řešeného území do určitého širšího krajinného rámce, do krajinných souvislostí (biogeografie, geomorfologie, vegetační kryt, osídlení, kultura, historie), lze v rámci posouzení vymezit tzv. oblast krajinného rázu (dále také „ObKR“), která reprezentuje určitý charakter utváření krajiny z hlediska geomorfologie a vegetačního krytu, z hlediska charakteru a forem osídlení a hospodářského využití. Dle v kapitole 1.3 uvedeného metodického postupu je oblast krajinného rázu definována jako krajinný celek s podobnou přírodní, kulturní a historickou charakteristikou odrážející se v souboru jejích typických znaků, který se výrazně liší od jiného celku ve všech charakteristikách či v některé z nich a který zahrnuje více míst krajinného rázu. Je vymezena hranicí, kterou mohou být přírodní nebo umělé prvky nebo jiné rozhraní měnících se charakteristik.

Pro území Pardubického kraje byla v roce 2007 zpracována **Studie potenciálního vlivu výškových staveb a větrných elektráren na krajinný ráz území Pardubického kraje; Preventivní hodnocení dopadu výškových vertikálních staveb technicistní povahy a větrných elektráren** (BUKÁČEK, Roman – RUSŇÁK, Josef – BUKÁČKOVÁ, Pavlína; 2007). Tato studie vymezuje pro území Pardubického kraje celkem 15 ObKR. Stavba se nachází v **ObKR 2 Východočeská tabule: Chrudim - Vysoké Mýto** a v **ObKR 4 Třebechovická tabule** a (Obrázek 3).

- **ObKR 2 Východočeská tabule: Chrudim - Vysoké Mýto** zaujímá mírně zvlněnou až rovinatou pahorkatinu, místy skloněnou rovinu Chrudimské a Loučenské tabule, ve východní části s výraznou antiklinálou Vraclavského hřbetu. Území představuje zemědělskou krajinu zasaženou neúměrnou intenzifikací s nízkým podílem luk umístěných zejména v okolí obcí. Pouze v jižním, východním a západním cípu jsou zastoupeny hospodářské lesy. Horizonty tvoří na jižní a východní straně lesní komplexy navazující Českomoravské vrchoviny (CHKO Žďárské vrchy a CHKO Železné hory). Západní horizonty nejsou patrné (Pardubická kotlina). Měřítko je převážně střední až velké, utvářené především velkými plochami scelených polních honů, pouze ve východní a jižní části je měřítko drobné díky pestřejšímu reliéfu krajiny s velkým množstvím doprovodné zeleně a menšími polními celky. Krajina je kromě výše zmíněných dominant doplněna četnými drobnými prvky kulturní povahy (stožáry VVN, VN, GSM, komíny, vodárenské věže, nevysoké dominanty kostelních věží).

Z výše položených míst severního okraje Českomoravské vrchoviny (CHKO Žďárské vrchy, CHKO Železné hory) se krajina jeví jako plochá s převahou velkých ploch orné půdy s četnými vodotečemi doprovázenými lesní vegetací. Pro sídla především semknutého okrouhlicového typu jsou specifické převážně lokálně působící kostelní věže. Celé oblasti dominují dvě větší sídla: Chrudim a Vysoké Mýto. V oblasti je několik výrazných kulturních dominant kostelů, sil a průmyslových objektů.

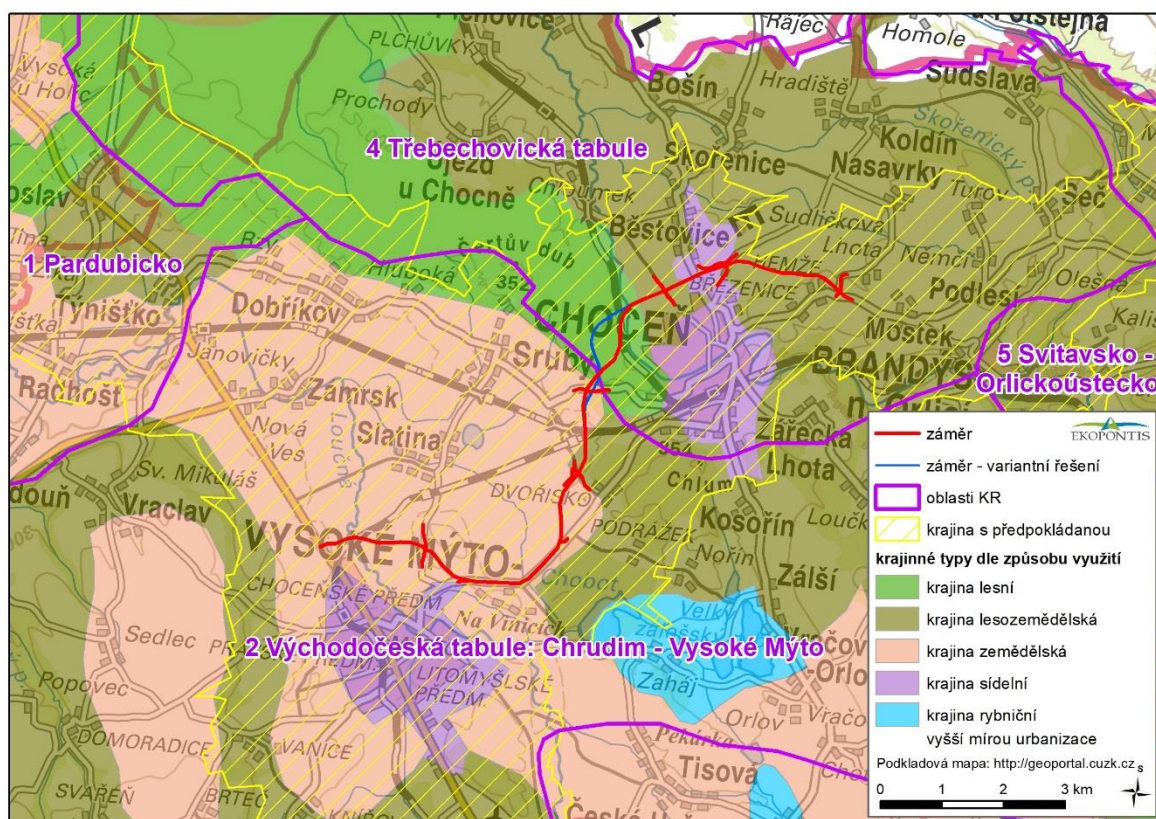
- **ObKR 4 Třebechovická tabule** představuje oblast protaženou podél řeky Tichá Orlice. Horizont je ve většině případů tvořen okolními lesními porosty. Pouze v jihovýchodní části oblasti se otvírají pohledy do údolí Tiché Orlice. Pak je horizont na jihu a západě jednoduchý, tvořený především hřbetem s lesními komplexy. Na severu je pak horizont vrstevnatý tvořen mozaikou polí a lesíků. Za dobré viditelnosti tvoří vzdálený horizont Orlické hory. Měřítko je převážně střední, utvářené především plochami orné půdy obklopené lesními komplexy a lužními lesy doprovázející vodoteče. Území dominuje rozsáhlý komplex především hospodářských lesů pouze místy smíšených a s přirozeným druhovým složením. Převládají borové a smrkové

porosty. Tyto lesní komplexy se místy otvírají do větších ploch s poli a sídly vesnického typu. Výjimečně jsou tyto bezlesé plochy tvořeny nebo doprovázeny lučními porosty (především v okolí obcí). Podobně dominující je i osa celé oblasti tvořená údolím Tiché Orlice s mozaikou polí a luk často dělených vzrostlou vegetací, která doprovází řeku Orlici a mnohé odvodňovací kanály.

Východní části oblasti dominuje město Choceň, jehož silueta je velice narušena okolními průmyslovými zónami, silem v Běstovicích a obecně panelovou výstavbou převyšující typickou hladinu zástavby. Jinak v oblasti převládají sídla venkovského typu s větším podílem zeleně. Sídla jsou většinou semknutého okrouhlicového typu s centrální křižovatkou a návsi často s drobnou sakrální stavbou. Pouze v údolí Tiché Orlice jsou zastoupeny drobné obce ulicového typu protažené podél komunikace ve směru údolí Tiché Orlice. Obecně se sídla v celém prostoru vyznačují větším podílem vrostlé zeleně, díky níž velmi citlivě navazují na svůj mnohdy méně pestrý krajinný rámeček velkých ploch orné.

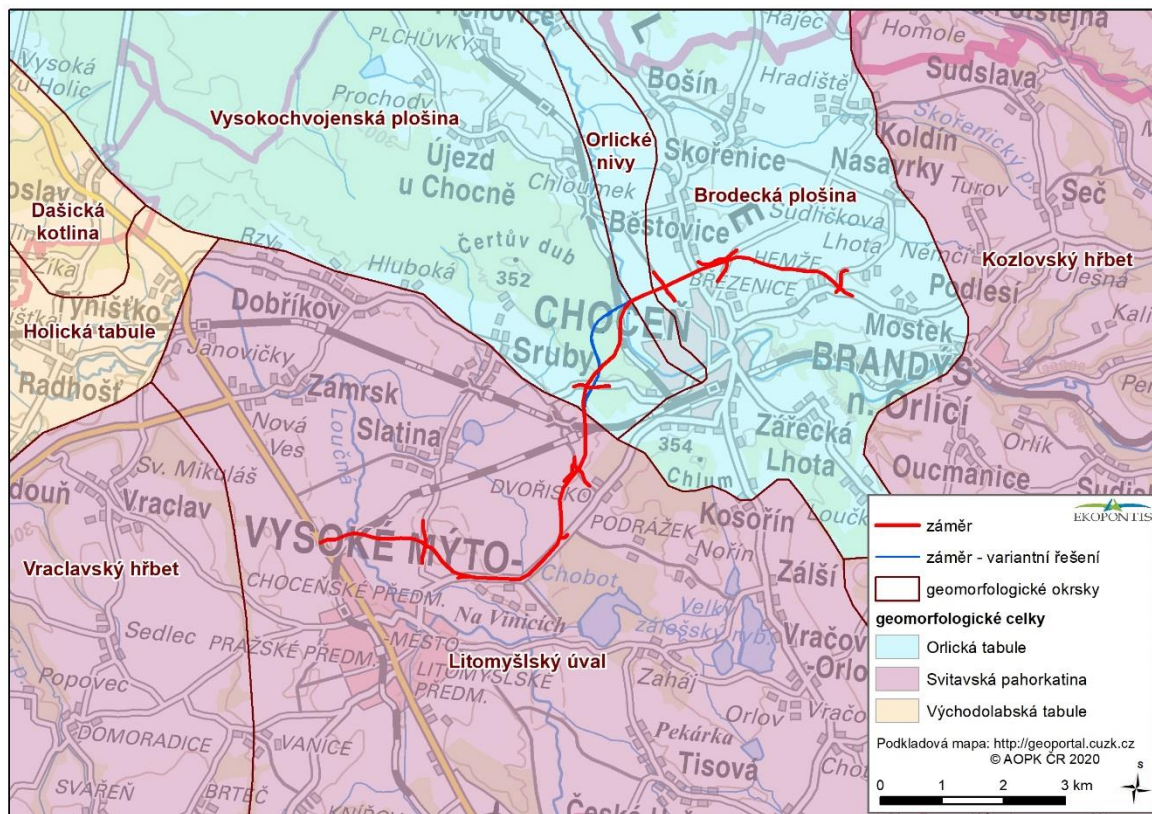
Z Pardubické kotliny se Třebechovická tabule projevuje jako lesnatý val. Naopak ze severních pohledů se oblast jeví jako ploché údolí s přirozeným a bohatě meandrujícím tokem Tiché Orlice, které mírným svahem přechází ve vyvýšenou a zalesněnou tabuli.

Záměr se nachází v **území s předpokládanou vyšší mírou urbanizace**. Stavba leží v území, kde je dle převládajícího způsobu využití krajinným typem krajina zemědělská, zasahuje také do krajiny lesní, lesozemědělské a krajiny sídelní (dle Zásad územního rozvoje Pardubického kraje 2010; viz rovněž Obrázek 3).

Obrázek 3 Oblasti krajinného rázu v širším okolí stavby dle výkresu Analýzy hodnot krajinného rázu Pardubického kraje (Bukáček – Rusňák – Bukáčková 2007) a oblasti se shodným krajinným typem dle ZÚR Pardubického kraje (2010)

Záměr se nachází na území geomorfologických okrsků **Litomyšlský úval** (v rámci geomorfologického celku Svitavská pahorkatina, podcelku Loučenská tabule) a **Brodecká plošina**, **Orlické nivy** a **Vysokochvojenská plošina** (v rámci geomorfologického celku Orlická tabule, podcelku Třebechovická tabule) (Demek a kol. 2006, Obrázek 4).

Obrázek 4 Geomorfologické členění v zájmovém území záměru (© AOPK ČR 2020)

- **Litomyšlský úval** zaujímá tektonicky podmíněný úval v povodí Loučné. Podloží je tvořeno slínovci, spongilitickými prachovci, jílovci a pískovci převážně svrchního turonu až coniacu. Geomorfologický okrsek charakterizuje členitý pahorkatinný povrch v oblasti vysokomýtské synklinály se strukturně denudačními plošinami. Významnými body jsou Bučkův kopec (315,0 m n. m.), Dráby (315,6 m n. m.), Vinice (317,8 m n. m.) a Zabořanský kopec (340,8 m n. m.).
- **Brodecká plošina** zaujímá plochou pahorkatinu na turonských slínovcích, vápnitých spongilitických prachovcích a vápnitých pískovcích jizerského souvrství, z převážné části zakrytých kvarterními sedimenty. Významným bodem je Chlum s nadmořskou výškou 354,4 m n. m.
- **Orlické nivy** jeví sebou holocenní fluvialní akumulační roviny při Divoké Orlici (od Čestic), Tiché Orlici (od Chocně) a spojené Orlici s volnými meandry a zákruty s opuštěnými koryty (zejména při spojené Orlici).
- **Vysokochvojenská plošina** jeví sebou plošinu na levém břehu Tiché Orlice a Orlice. Zaujímá plochou pahorkatinu na coniackých až svrchnoturonských vápnitých jílovcích a slínovcích, většinou zakrytých kvarterními uloženinami. Rozsáhlý erozně akumulační povrch všech pleistocenních teras (kromě donauské úrovně), s malými lokalitami vátných písků je rozčleněný úvalovitými údolími potoků – přítoků Orlice. Nejvyšším bodem je Čertův dub s nadmořskou výškou 352,2 m n. m.

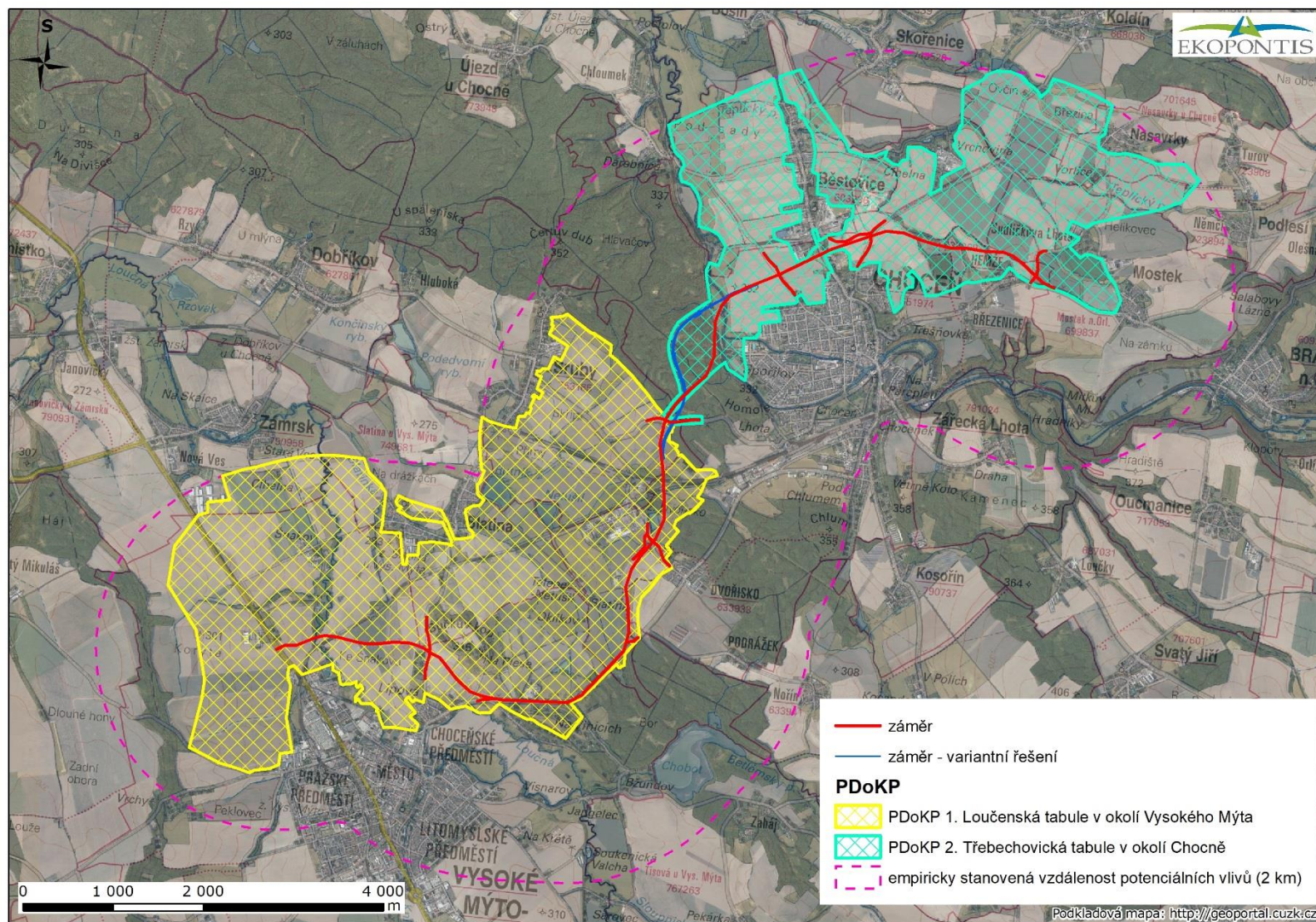
2.3 Vymezení potenciálně dotčeného krajinného prostoru (PDoKP)

Obecně je pro každý záměr možno předvídat, že může svými vlivy až do určité vzdálenosti bezprostředně ovlivňovat charakteristiky krajinného rázu. Může fyzicky zasahovat do některých přírodních hodnot nebo do hodnot kulturní a historické charakteristiky – do určitých rysů kulturní krajiny. Záměr může v bezprostředním okolí výrazně snížit příznivý vizuální projev některých znaků přírodní, kulturní a historické charakteristiky a může tak změnit ráz krajiny – snížit rázovitost krajiny a změnit její individuální tvářnost. Aby nebylo nutné hodnotit zbytečně rozsáhlé území, je třeba vymezit v krajině prostor, který může být fyzicky, vizuálně nebo dojmově dotčen záměrem. Takový prostor se označuje jako „**potenciálně dotčený krajinný prostor**“ (PDoKP). Potenciálně dotčený krajinný prostor je ve smyslu §12 tvořený jedním či několika místy krajinného rázu nebo částmi míst krajinného rázu.

Záměrem PDoKP je prostor převážně zemědělské či lesozemědělské krajiny vně zástavby velkých sídelních útvarů území – Vysokého Mýta a Chocně. Trasa záměru silnice II. třídy je situována převážně v nižších partiích krajiny, což má nezanedbatelný vliv na vymezení PDoKP, při kterém je uplatněn kombinovaný přístup zohledňující možnosti reálné viditelnosti záměru jak ve vztahu ke vzdálenosti od prostoru územních zásahů, tak ve vztahu k bariérám viditelnosti daných morfologií terénu a vertikálními bariérami v podobě různých forem krajinné zeleně či antropogenních prvků zástavby apod. Empiricky byla stanovena vzdálenost, za kterou bude viditelnost záměru slabá a změny v krajinné scéně nemohou zásadním způsobem snížit pozitivní hodnoty krajiny nebo změnit existující ráz krajiny. Za takovou vzdálenost byla v tomto materiálu, vzhledem k charakteru záměru, akceptována vzdálenost cca 2,0 km od navržených zásahů území. Morfologie terénu a přítomnost vertikálních bariér viditelnosti pak tento prostor dále omezila způsobem vyobrazeným na schématu níže (Obrázek 5). Šíře vymezeného prostoru dokumentuje mimořádně pozorný přístup aplikovaný v rámci posouzení, resp. na straně bezpečné je prostor vymezen až k relativně vzdáleným územím, ze kterých jsou vizuální vlivy záměru patrné často pouze v omezené míře, a to právě vzhledem k morfologii terénu a vertikálním bariérám viditelnosti. Vzhledem k charakteru území přitom zpravidla platí, že s výjimkou prostoru vzdáleného do cca 500 m od území záměru (tj. blízkého prostoru bezprostředně navazujícího na území záměru) se v krajinném obrazu uplatňují často pouze dílčí segmenty záměru, resp. záměr není vzhledem k morfologické a vegetační mikrostruktuře území ze vzdálenějších míst často vůbec patrný. Tato problematika je podrobně řešena v kapitole 3.3.

V souladu s výše uvedeným vymezuje tato studie s ohledem na charakter záměru a prostorovou a charakterovou diferenciaci krajiny, v níž je záměr zasazen, dva PDoKP (Obrázek 5) – PDoKP 1. Loučenská tabule v okolí Vysokého Mýta a PDoKP 2. Třebechovická tabule v okolí Chocně – pro tyto bude provedena identifikace a klasifikace znaků přírodních, kulturních a historických charakteristiky KR a bude provedeno hodnocení a posouzení míry vlivu záměru na KR území.

Uvedené vymezení bylo provedeno s vědomím zjevné rozlišnosti charakteru území Vysokochvojenské plošiny, kterou záměr protíná v prostoru relativně rozsáhlého lesního komplexu západně. Toto území západně od Chocně se liší svým charakterem od převážně zemědělské krajiny PDoKP 1 i zbytku PDoKP 2. Pro potřeby hodnocení však nebylo účelné vymezovat zde další potenciálně dotčený krajinný prostor, zejména právě vzhledem ke skutečnosti vedení záměru v interiéru lesního porostů, tedy bez širších vizuálních vztahů a vazeb. Tyto vztahy a vazby lesního komplexu jsou však naopak zjevné s širším územím města Choceň a jeho okolím, tedy s PDoKP 2, do kterého tak bylo území lesního komplexu zahrnuto.

Obrázek 5 Schéma potenciálně dotčených krajinných prostorů (PDokP)

3 HODNOCENÍ (IDENTIFIKACE ZNAKŮ KR)

Ve smyslu díky §12 zákona a v kapitole 1.3 uvedených zásad metodického postupu posouzení bude provedena identifikace znaků KR. V rámci identifikace budou zjišťovány znaky a definován vliv záměru na tyto znaky. Bude se jednat zejména o:

- přírodní charakteristiku
- zvláště chráněná území (ZCHÚ)
- významné krajinné prvky (VKP)
- kulturní a historickou charakteristiku
- kulturní dominanty
- estetické hodnoty, harmonické měřítko a harmonické vztahy

Znaky a hodnoty krajinného rázu identifikované v hodnoceném území nemají stejnou váhu, stejný význam v krajinném rázu ani stejnou cenu. Z toho důvodu je nutné jejich cenu a význam v krajinném rázu hodnoceného území specifikovat (klasifikovat):

- Klasifikace dle projevů znaků
 - Každá charakteristika, krom toho, že má určitý podíl na výrazu dané krajiny, se vyznačuje projevem. Projev může být **pozitivní (+)**, to znamená, že daná charakteristika působí v celkové krajinné scéně kladně, nebo **negativní (-)**, příp. **neutrální (0)**. Pro hodnocení pozitivnosti krajinného rázu podle zákona o ochraně přírody je rozhodující aspekt trvalé udržitelnosti dané charakteristiky, kterou znak prezentuje. Určení projevu je velmi důležité pro následné vyhodnocení charakteristik.
- Klasifikace dle významu znaků
 - Významem rozumíme určitý podíl znaku nebo hodnoty v celkovém výrazu krajiny. Význam stanovujeme ve třech stupních podle následující stupnice: Znak **zásadní (XXX)** je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který v určité oblasti nebo místě krajinného rázu rozhodujícím způsobem determinuje charakter krajiny. Znak **spoluurčující (XX)** je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který v určité oblasti nebo místě krajinného rázu významně spoluurčuje charakter krajiny. Znak **doplňující (X)** je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který v určité oblasti nebo místě krajinného rázu doplňuje charakter krajiny.
- Klasifikace dle ceny znaků
 - Znaky a hodnoty krajinného rázu, které byly identifikovány, nemají z hlediska obdoby stejnou cenu. Některé z nich můžeme proto označit jako jedinečné, jiné jako význačné nebo běžné. Znak **jedinečný (XXX)** je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který je ojedinělý v rámci oblasti krajinného rázu, v rámci regionu nebo v rámci státu. Znak **význačný (XX)** je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který je význačný v rámci oblasti krajinného rázu, v rámci regionu nebo v rámci státu. Znak **běžný (X)** je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který není významný ani ojedinělý v rámci oblasti krajinného rázu, v rámci regionu nebo v rámci státu.

3.1 Přírodní charakteristika KR a její znaky

Charakteristiky KR utváří jejich znaky, které můžeme v krajině nalézt a popsat. Přírodní charakteristika KR je utvářena přírodními složkami a prvky krajiny (reliéf, vegetace, geomorfologie, vodstvo apod.). Přírodní hodnoty KR jsou pak tvořeny souborem znaků přírodní povahy, které společně vytváří přírodní charakteristiku KR oblasti či místa, jejich mírou přítomnosti, kvalitou a vnímatelným projevem. Kvalitativní výše přírodní hodnoty závisí nejen na míře přítomnosti znaků přírodní charakteristiky v krajině, ale především na jejich poměru vůči ostatním. Znaky přírodní povahy neovlivněné nebo jen málo ovlivněné člověkem jsou vnímány vesměs kladně. Přírodní hodnota může být u některých prvků krajiny vnímána jako součást kulturní a historické hodnoty KR (např. aleje, parky). Někteří odborníci však přírodní hodnotu spojují pouze s přírodními a přírodě blízkými dochovanými segmenty krajiny.

3.1.1 Obecná přírodní charakteristika území

Biogeografické členění

PDoKP zasahují do **Svitavského, Třebechovického a Chrudimského bioregionů** v rámci Hercynské podprovincie.

Svitavský bioregion leží na pomezí východních Čech, jižní a střední Moravy. Bioregion je tvořen opukovými hřbety a brázdami v permských sedimentech, s významnými průlomovými údolími. Bioregion v minulosti tvořil významný spojovací koridor mezi oběma dnešními centry teplomilné bioty – Moravou a Českou kotlinou. Kromě toho se vyznačuje pronikáním druhů alpidských, většinou karpatského charakteru. Na převážně vápnitých podkladech se střídají bohatší, ale monotónní typy společenstev, odpovídající 3. dubovo-bukovému a 4. bukovému vegetačnímu stupni. Potenciální vegetaci vyšších poloh tvoří na plošinách bikové bučiny, na svazích převažují květnaté bučiny až suťové lesy. V nižších polohách jsou na plošinách acidofilní doubravy a na svazích dominují dubohabřiny. Méně typické části bioregionu jsou tvořeny plochým reliéfem (často se sprašovými pokryvy), v teplých polohách s dubohabrovými háji. Tato území tvoří přechod do okolních bioregionů, podobně jako chladnější přechodné pásmo k Orlickým horám.

Třebechovický bioregion se nachází ve střední části východních Čech, leží v centrální a jihozápadní části geomorfologického podcelku Třebechovická tabule a přibližně se shoduje s původním geomorfologickým okrskem Choceňská tabule. Tento menší bioregion zabírá rozsáhlé štěrkopískové terasy s výchozy slínů. Bioregion se vyznačuje převahou 3. dubovo-bukového stupně a absencí i méně náročných teplomilných prvků. Specifikem je také zastoupení bučin v nížinné poloze a výskyt četných azonálních společenstev na písčích, slatinách a dokonce i rašeliništích. Nereprezentativní jsou části s vystupujícími slínami s dubohabrovými háji.

Chrudimský bioregion se nachází na návětrném jihovýchodním okraji Polabí. Má reliéf opukových až slínovcových plošin, které se zvedají k jihu a východu a nabývají rázu členitých pahorkatin. Bioregion leží ve východní části geomorfologického podcelku Pardubická kotlina a na ni k jihu navazujícím podcelku Chrudimská tabule, s výjimkou její nejvyšší části na jihu. Na východě zabírá nižší části Loučenské tabule, ale též okrsek Vraclavský hřbet. Bioregion je typickým přechodem 2. bukovodubového vegetačního stupně do 3. dubovo-bukového stupně. Zastoupena je teplejší varianta mezofilní (háje) bioty, přičemž do ní mírně přesahují méně náročné teplomilné prvky hercynského charakteru a současně z východu omezeně pronikají karpatské prvky. V depresích se předpokládají hygrofilnější typy acidofilních doubrav a lipové březiny (Culek 2013).

Geomorfologické poměry

Geograficky náleží území k Hercynskému systému, provincii Česká Vysočina, subprovincii Česká tabule, oblasti Východočeská tabule, celkům Orlická tabule (okrskům **Brodecká plošina, Orlické nivy a Vysokochvojenská plošina**) a Svitavská pahorkatina (okrsek **Litomyšlský úval**). Podrobné informace viz kapitola 2.2.

Hydrogeologická rajonizace

Zájmové území spadá do úmoří Severního moře; hlavním povodím je povodí Labe, dílčími povodími jsou povodí Horního a středního Labe. Dotčené území náleží do hydrologických povodí 3. řádu Tichá Orlice (ČHP 1-02-02) a Loučná a Labe od Loučné po Chrudimku (ČHP 1-03-02). Zájmovým územím protékají řeky Tichá Orlice, Loučná, Slatinka a Teplický potok.

Hydrogeologické rajony jsou zákonem č. 254/2001 Sb., vodní zákon, definovány jako území s obdobnými hydrogeologickými poměry, typem zvodnění a oběhem podzemní vody. Podle své pozice se hydrogeologické rajony rozdělují do svrchní vrstvy kvartérních sedimentů a coniacu, základní vrstvy a hlubinné vrstvy bazálního křídového kolektoru. Dotčené území se z větší části nachází v hydrogeologickém rajónu **4270 Vysokomýtská synklinála**, který odpovídá vodnímu útvaru **ID 42700 Vysokomýtská synklinála**, vymezeném v základní vrstvě. Jižní okraj PDoKP 2 zasahuje do hydrogeologického rajónu 4360 Labská křída, který odpovídá vodnímu útvaru **ID 43600 Labská křída**, vymezenému v základní vrstvě. **PDoKP rovněž zasahuje do** hydrogeologického rajónu 1110 Kvartér Orlice, který odpovídá vodnímu útvaru **ID 11100 Kvartér Orlice**, vymezenému v svrchní vrstvě (Hydroekologický informační systém VÚV TGM).

Klimatické členění

Z klimatického hlediska lze zařadit PDoKP do **teplé oblasti T9** (dle Mapy klimatických oblastí, vytvořené z dat Ústavu geoniky AV ČR). Klimatická oblast T9 je charakteristická dlouhým, teplým a přiměřeně vlhkým letem. Přechodné období je krátké, s mírně teplým jarem a teplým podzimem. Zima je normálně dlouhá, mírně chladná a se spíše kratším trváním sněhové pokrývky.

Geologie

Z geologického hlediska se zájmové území nachází hlavně v oblasti Pokryvných útvarů a postvariských magmatitů Českého masivu. Podloží PDoKP je tvořeno hlavně sprašemi a sprašovými hlínami, na které navazují písky a štěrky. Hojně zastoupeny jsou rovněž silicifikované vápnité jílovce a slínovce. Údolí vodních toků tvoří nivní sedimenty (Česká geologická služba).

Pedologie

Z půdního hlediska PDoKP 1 charakterizují hlavně černozemě, kambizemě s rankery a litozeměmi a také s podzoly na terasových uloženinách. V PDoKP 2 převažují hnědozemě, fluvizemě a kambizemě s podzoly na terasových uloženinách (Česká geologická služba).

Fytogeografické členění

Ve fytogeografickém členění náleží území do fytogeografických okresů Litomyšlská pánev (62), Chvojenská plošina (61c), Týnišťský úval (61b) a okrajově také Střední Poorličí (63c) v rámci obvodu Českomoravské mezofytikum (*Mesophyticum Massivi bohemicum*).

Litomyšlskou pánev charakterizuje rozmanitá květena, tvořena termofyty, které převládají nad mezofyty. Vegetační stupeň je suprakolinní. Plochý reliéf převažuje nad svažitým. Podkladem jsou slínné půdy. Kulturní krajina převažuje nad krajinou lesní.

Chvojenskou plošinu charakterizuje jednotvárná květena, tvořena mezofyty. Vegetační stupeň je suprakolinní. Plochý reliéf převažuje nad svažitým. Podkladem jsou písčité půdy, které převládají nad půdami jílovitými. Krajina je převážně lesního typu.

Týništský úval charakterizuje jednotvárná květena, tvořena mezofyty, které převládají nad termofyty. Vegetační stupeň je suprakolinní. Reliéf je plochý. Podkladem jsou písčité půdy, které převládají nad půdami jílovitými. Lesní krajina převládá nad krajinou polní.

Střední Poorličí charakterizuje rozmanitá květena, tvořena mezofyty, které převládají nad termofyty. Vegetační stupeň je suprakolinní. Reliéf je svažitý. Podkladem jsou slínné půdy. Krajina je lesní a také kulturní (Skalický 1988).

3.1.2 Indikátory přítomnosti přírodních hodnot KR

V §12 zákona se hovoří o **zvláště chráněných územích** a **významných krajinných prvcích**. V posuzování krajinného rázu je tedy nutné se vyjádřit zejména k přítomnosti ZCHÚ a VKP. Třetí odstavce §12 zákona je pak věnován **přírodnímu parku** jako institutu chránícímu krajinný ráz s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami. O evropsky významných lokalitách a ptačích oblastech sítě Natura 2000 se výslovně nehovoří, zřejmě proto, že byl tento typ ochrany zařazen do zákona později, ale je vhodné se v posuzování krajinného rázu k přítomnosti těchto lokalit vyjádřit, zvláště s ohledem na to, že bývají často chráněny formou ZCHÚ. O ÚSES se zde nehovoří, ale můžeme předpokládat, že biocentra a biokoridory bývají nositeli hodnot přírodní charakteristiky.

Přítomnost znaků přírodní charakteristiky krajinného rázu je tedy mimo jiné indikována **přítomností či nepřítomností standardizovaných indikátorů** vyplývajících ze zákona č. 114/1992 Sb. (viz Tabulka 1).

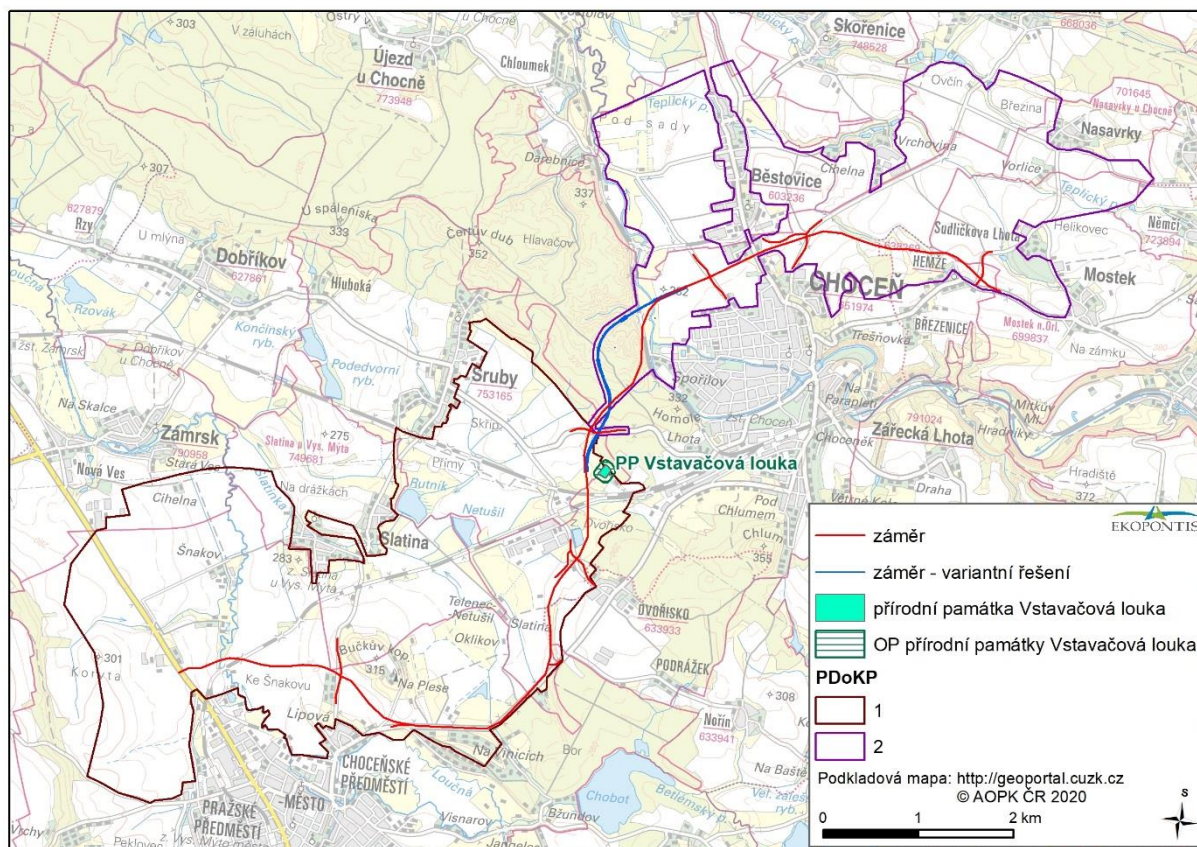
Tabulka 1 Standardizovaná tabulka přítomnosti indikátorů hodnot přírodní charakteristiky

A.1	Indikátory přítomnosti hodnot přírodní charakteristiky	přítomnost indikátoru v PDoKP 1		přítomnost indikátoru v PDoKP 2	
		ANO	NE	ANO	NE
A.1.1	Přítomnost národního parku (NP) vč. ochranného pásma		x		x
A.1.2	Přítomnost chráněné krajinné oblasti (CHKO)		x		x
A.1.3	Přítomnost národní přírodní rezervace (NPR) vč. ochranného pásma		x		x
A.1.4	Přítomnost národní přírodní památky (NPP) vč. ochranného pásma		x		x
A.1.5	Přítomnost přírodní rezervace (PR) vč. ochranného pásma		x		x
A.1.6	Přítomnost přírodní památky (PP) vč. ochranného pásma	x			x
A.1.7	Přítomnost evropsky významné lokality (EVL) sítě Natura 2000		x		x
A.1.8	Přítomnost ptačí oblasti (PO) sítě Natura 2000		x		x
A.1.9	Přítomnost přírodního parku (dle §12 zák. 114/1992 Sb.)		x	x	
A.1.10	Přítomnost skladebných prvků ÚSES	x		x	
A.1.11	Přítomnost významných krajinných prvků (VKP)	x		x	
A.1.12	Přítomnost památného stromu vč. ochranného pásma	x			x

V rámci vymezeného potenciálně dotčeného krajinného prostoru se nacházejí následující indikátory přítomnosti hodnot přírodní charakteristiky:

Přítomnost přírodní památky

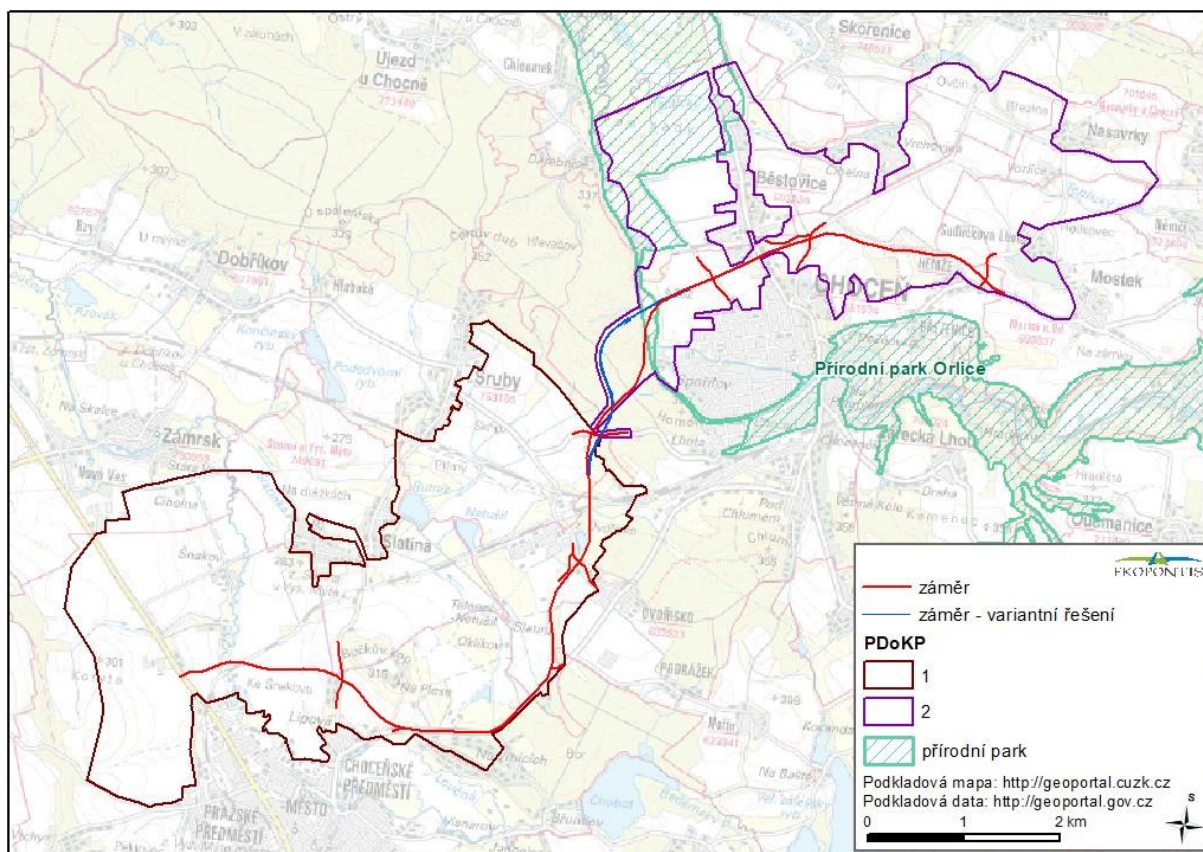
PDoKP 1 zahrnuje území **přírodní památky Vstavačová louka** (kód ÚSOP: 1499; viz Obrázek 6). Předmětem ochrany PP jsou vlhké louky s bohatým výskytem kosatce sibiřského, vstavače májového, kruštiku bahenního a dalších ohrožených druhů rostlin.

Obrázek 6 Zásah PDoKP do PP Vstavačová louka (© AOPK ČR 2020)

Přítomnost přírodního parku

PDoKP 2 zahrnuje území **přírodního parku Orlice** (kód 612; viz Obrázek 7). Přírodní park Orlice byl vyhlášen v roce 1996 k ochraně nivy řeky Orlice a jejích přítoků. Rozsáhlá oblast o rozloze přes 11 000 ha zahrnuje údolní nivu Divoké, Tiché a po soutoku u Týniště nad Orlicí spojené Orlice mimo pramenné oblasti horních toků. Orlice je jednou z posledních větších českých řek, která dosud teče převážně přirozeně meandrujícím korytem. Vzhledem k častým jarním i letním povodním je území velmi omezeně využíváno jako pole. V podhorských i nížinných úsecích slouží převážně k pastvě a pěstování píce. Díky tomu se zachovala mnohá rostlinná a živočišná společenstva, vázaná na vodní a mokřadní stanoviště (zdroj: <http://orlickehory.webz.cz>).

Obrázek 7 Zásah PDoKP do přírodního parku Orlice

Přítomnost skladebných prvků ÚSES

Územní systém ekologické stability krajiny (ÚSES) je definován v § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny a v prováděcí vyhlášce k tomuto zákonu č. 395/1992 Sb. Územní systém ekologické stability krajiny je vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. Rozlišuje se místní, regionální a nadregionální systém ekologické stability.

Základními stavebními jednotkami ÚSES jsou biocentra a biokoridory:

- **Biocentrum** je biotop nebo soubor biotopů v krajině, který svým stavem a velikostí umožňuje trvalou existenci přirozeného či pozměněného, avšak přírodě blízkého ekosystému.
- **Biokoridor** je území, které neumožňuje rozhodující části organismů trvalou dlouhodobou existenci, avšak umožňuje jejich migraci mezi biocentry a tím vytváří z oddělených biocenter síť.

Podle biogeografického významu se rozlišují skladebné prvky ÚSES (tzn. biocentra a biokoridory) s významem nadregionálním, regionálním či lokálním. Podle prostorové funkčnosti se rozlišují skladebné prvky funkční (existující, jednoznačně vymezené) a navržené (nefunkční, rámcově vymezené). Skladbu ÚSES doplňují interakční prvky.

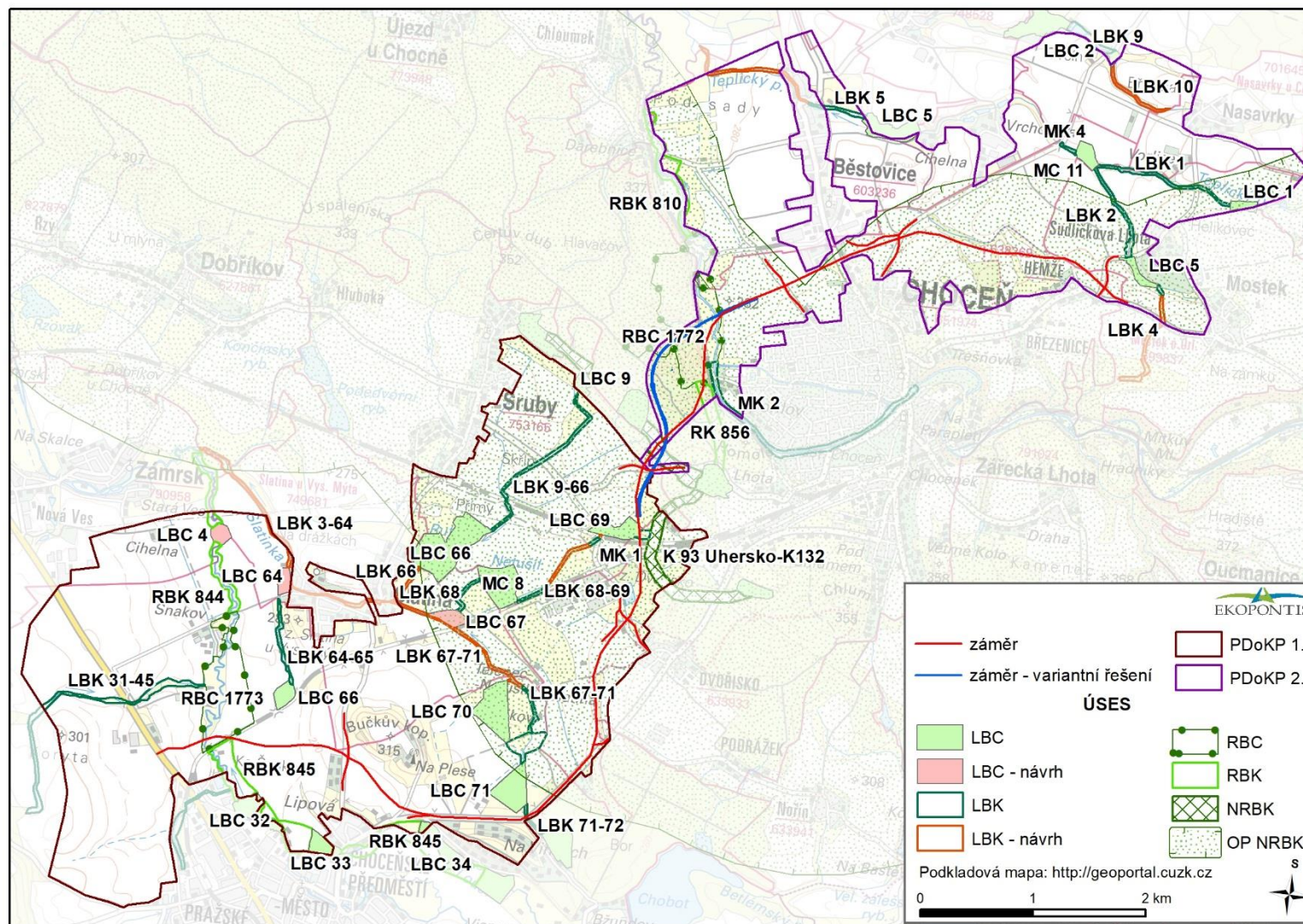
ÚSES je zakotven v platných územně plánovacích dokumentacích. Z hlediska ochrany krajinného rázu se nejedná o tzv. „zákonné kritérium ochrany krajinného rázu“, jako např. VKP nebo ZCHÚ. Součástí

ÚSES se však v krajině zpravidla vizuálně projevují jako prvky prostorového členění (např. liniová zeleň větrolamů, další prvky a skupiny nelesní rozptýlené zeleně, doprovody vodotečí, břehové porosty atd.).

PDoKP zasahují do následujících prvků ÚSES:

Tabulka 2 Prvky ÚSES v PDoKP

PDoKP 1	PDoKP 2
LBC 67 (Slatina)	LBC 1 (Mostek)
LBC 32 (Vysoké Mýto)	LBC 2 Ovčín (Koldín)
LBC 33 (Vysoké Mýto)	LBC 5 (Mostek)
LBC 34 (Vysoké Mýto)	LBC 5 (Skořenice)
LBC 4 Loučná– U dubu (Slatina)	MC 11 Choceň
LBC 64 (Slatina)	MK 2 (Choceň)
LBC 66 Rutník (Sruby)	MK 4 (Choceň)
LBC 66 (Vysoké Mýto)	LBK 1 (Mostek)
LBC 69 Srubské mokřiny (Sruby)	LBK 10 (Koldín)
LBC 70 (Vysoké Mýto)	LBK 2 (Mostek)
LBC 71 (Vysoké Mýto)	LBK 4 (Mostek)
LBC 9 V rybníčkách (Sruby)	LBK 5 Teplický potok (Běstovice)
MC 8/LBC 68 Netušil (Choceň, Sruby)	LBK 9 (Koldín)
MK 1 (Choceň)	RBC 1772 Choceň (Choceň, Běstovice)
LBK 3-64 (Slatina)	RBK 810 Velký a Malý Karlov - Choceň (Běstovice)
LBK 31-45 (Vysoké Mýto)	RK 856 Choceň –K93 (Choceň)
LBK 64-65 (Vysoké Mýto)	NRBK K 93 Uhersko - K132 (Choceň)
LBK 64-67 (Slatina)	OP NRBK K 93 Uhersko - K132
LBK 66 Pod Rutníkem (Slatina)	
LBK 67-71 (Slatina, Vysoké Mýto)	
LBK 68 (Slatina)	
LBK 68-69 Netušil - Srubské mokřiny (Sruby)	
LBK 71-72 (Vysoké Mýto)	
LBK 9-66 V rybníčkách - Rutník (Sruby)	
RBC 1773 Šňakov (Vysoké Mýto)	
RBK 844 Loučná u Týnišťka - Šňakov (Slatina, Vysoké Mýto)	
RBK 845 Šňakov - Aronka (Vysoké Mýto)	
NRBK K 93 Uhersko - K132 (Choceň)	
OP NRBK K 93 Uhersko - K132	

Obrázek 8 Územní systém ekologické stability (ÚSES) v rámci PDoKP (Zdroj: ÚP Vysoké Mýto, ÚP Koldín, ÚP Skořenice, ÚP Běstovice, ÚP Slatina, ÚP Chocně, ÚP Sruby, ÚP Mostek, ÚP Zámorsk, ÚP Nasavrky, ÚP ORP Vysoké Mýto)

Přítomnost významných krajinných prvků (VKP)

Významný krajinný prvek (VKP) jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny, utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Významnými krajinnými prvky jsou dle § 3 písm. b) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, lesy, rašeliníště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy – jedná se o tzv. VKP ze zákona. Dále jsou jimi jiné části krajiny, které zaregistruje orgán ochrany přírody dle § 6 zákona č. 114/1992 Sb., jako významný krajinný prvek – zejména mokřady, stepní trávníky, remízy, meze, trvalé travní plochy, naleziště nerostů a zkamenělin, umělé i přirozené skalní útvary, výchozy a odkryvy. Mohou jimi být i cenné plochy porostů sídelních útvarů včetně historických zahrad a parků.

Dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. jsou významné krajinné prvky chráněny před poškozováním a ničením. Využívají se pouze tak, aby nebyla narušena jejich obnova a nedošlo k ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce. K zásahům, které by mohly vést k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce, si musí ten, kdo takové zásahy zamýšlí, opatřit závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Mezi takové zásahy patří zejména umísťování staveb, pozemkové úpravy, změny kultur pozemků, odvodňování pozemků, úpravy vodních toků a nádrží a těžba nerostů.

V PDoKP se nacházejí významné krajinné prvky definované v § 3 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. Jedná se o VKP kategorie vodní toky, údolní nivy, rybníky, lesy a také registrované významné krajinné prvky (Obrázek 9).

VKP kategorie vodní toky

PDoKP protékají řeky Loučná, Tichá Orlice, vodní tok Slatinka, Teplický potok, vodní tok Inkovec a jejich drobné bezejmenné přítoky (viz Obrázek 9).

VKP kategorie údolní nivy

Problematika vymezení VKP údolní nivy je diskutována řadu let, avšak v současné době vymezení hranice údolní nivy stále chybí. Z pohledu zákona č. 114/1992 Sb. bylo ve Věstníku 8/2007 vydáno Sdělení legislativního odboru MŽP ČR o výkladu pojmu „údolní niva“ (dle § 3 písm. b) ZOPK) podle něhož je „*údolní niva rovinné údolní dno aktivované při povodňovém stavu vodního toku; tvoří ji štěrkovité, písčité, hlinité nebo jílovité naplaveniny, jejichž úložné poměry často vykazují nepravidelnosti způsobené větvením toku, vznikem ostrovů, meandrů, náplavových kuželů a delt, sutí, svahových sesuvů apod.*“

Jednoznačné vymezení údolní nivy je poměrně problematické a pro účely tohoto hodnocení ani není třeba; údolní nivu lze jako přítomnou vnímat v mnohém na základě principu relativního výběru, resp. o údolní nivě lze hovořit zejména v případě řeky Tichá Orlice a v mnohém také v případě řeky Loučná (byť v jejím případě jsou intenzivními antropogenními zásahy často na ornou půdu převedeny dřívější nivní louky navazující na koryto řeky), zatímco v případě drobných vodních toků v PDoKP lze spíše než údolní nivu vnímat přítomnost doprovodných dřevinných, travobylinných či rákosových porostů podél koryta vodoteče, zpravidla bez zřetelně nivního charakteru.

VKP kategorie rybníky

Rybníky jsou přítomné zejména v rámci PDoKP 1 – relativně velké rybníky Rutník, Netušil či Aviák; v případě PDoKP 2 se jedná pouze spíše o drobné vodní plochy (např. rybníka Pazderka) (viz Obrázek 9).

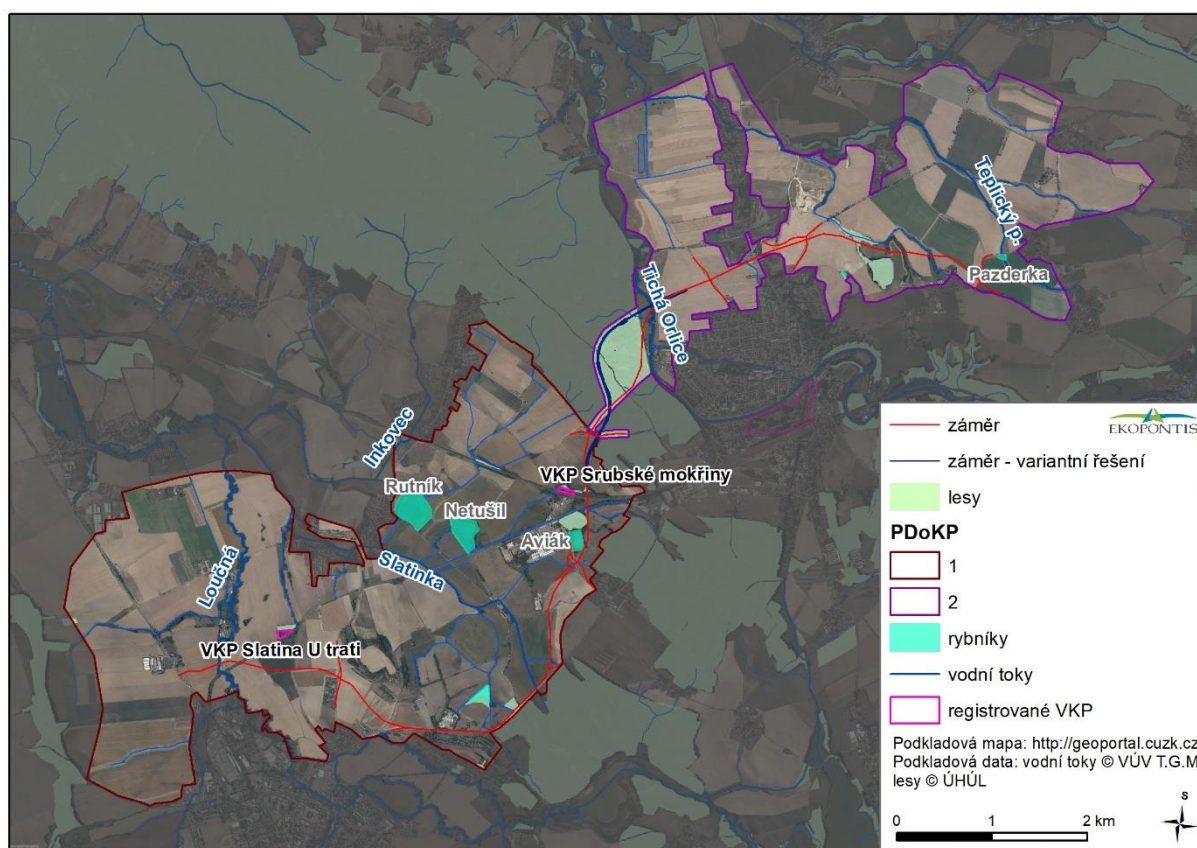
VKP kategorie lesy

Lesní porosty v PDoKP jsou zastoupeny celkem spíše minoritně, což vyplývá ze základních principů a východisek při vymezení PDoKP – lesní porosty často vytvářejí hranici PDoKP. Kategorie je v území zastoupena zejména u západního okraje PDoKP 2, kde záměr prochází relativně rozsáhlým lesním komplexem západně od Chocně. Lesní pozemky zájmového území patří do přírodní lesní oblasti Polabí. Lesní vegetační stupeň je bukodubový až dubobukový.

Registrované VKP

Dle ÚAP ORP Vysoké Mýto jsou v PDoKP 1 registrované VKP **Srubske mokřiny** (k.ú. Sruby) a **Slatina U trati** (k.ú. Vysoké Mýto) (viz Obrázek 9).

- Srubske mokřiny (č. ř. 757/97/246/V5) je mokřad s lokalitou chráněného plže *Lymnea lagotis* (jedinou ve východočeském regionu).
- Slatina U trati (č. ř. SÚ/246/96/1VKP) je slatinnou loukou s výskytem vstavače májového, štirovníku bahenního aj.

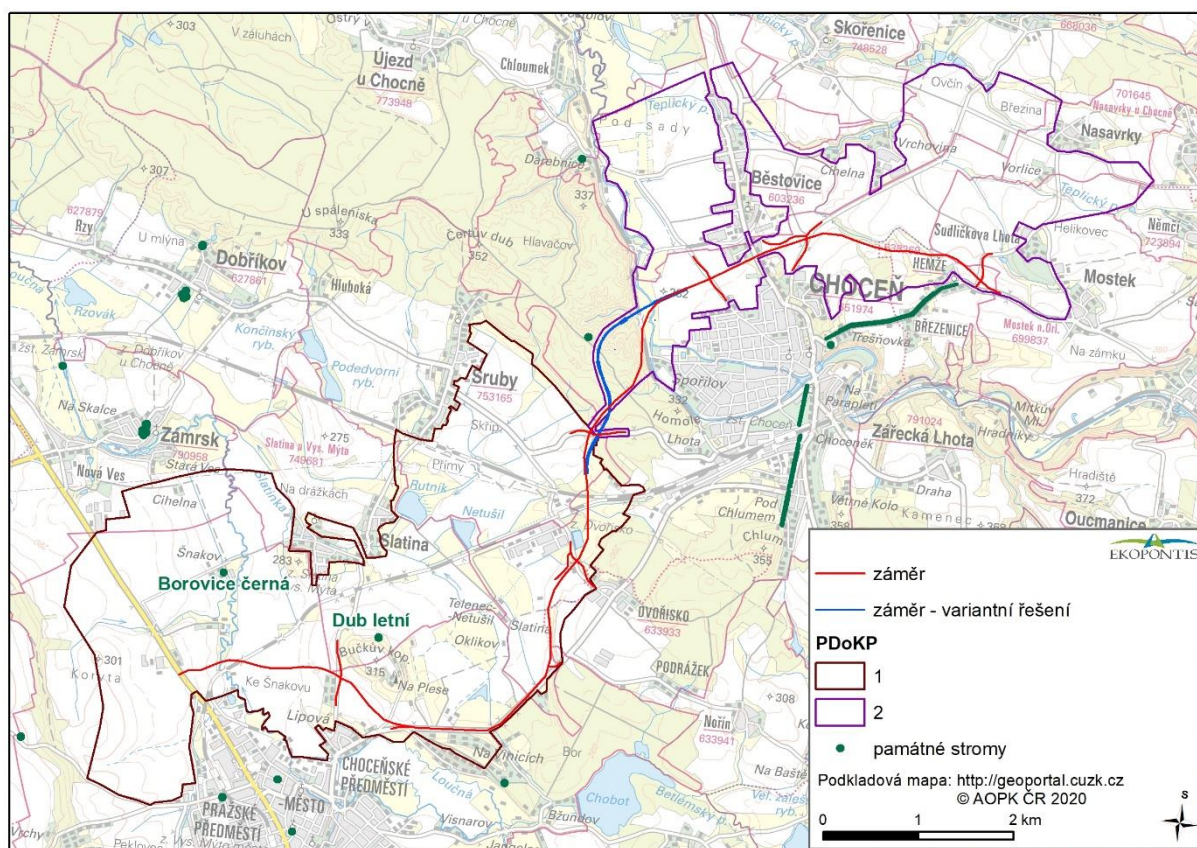

Obrázek 9 VKP v zájmovém území (zdroje: DIBAVOD VÚV TGM (kategorie vodní toky), ÚHUL (kategorie lesy), ÚAP ORP Vysoké Mýto (registrované VKP))

Přítomnost památného stromu

V PDoKP 1 se nacházejí 2 památné stromy – Borovice černá (kód 101137) a Dub letní (kód 101122) (viz Obrázek 10).

- Borovice černá (kód 101137): v místní části Vysokého Mýta Šnakov v areálu zemědělských staveb kolem bývalého mlýna.
- Dub letní (kód 101122): na severní straně Bučkova kopce.

Obrázek 10 Památné stromy v PDoKP (© AOPK ČR 2020)

3.1.3 Identifikované znaky přírodní charakteristiky KR

PDoKP 1. Loučenská tabule v okolí Vysokého Mýta

V rámci PDoKP převažuje zvlněná až rovinatá zemědělská krajina zasažená relativně značnou intenzifikací, nezděná tedy nabývající až charakteru otevřené krajiny polní (orná půda). Převážně ve vazbě na svahy některých vyvýšených poloh zdejší pahorkatiny (typicky Bučkův kopec (315,0 m n. m.), resp. přidružený vrch Na Plese (314 m n. m.), či Vinice (317,8 m n. m.)), četné vodní plochy (rybníky) a vodní toky (kromě řeky Loučnice spíše drobné vodoteče) či okolí některých menších obcí je však pro území v mnoha částech typická i relativně velká strukturální pestrost krajinných formací – luční porosty či pastviny, více či méně extenzivní sady a zahrady, remízky, rozptýlená krajinná zeleň doprovázející meze či vodní toky, rákosiny, stromořadí či spíše nepravidelně přítomné formace dřevin podél silnic, cest či železničních tratí, solitérní stromy či jen malé shluky dřevin a podobné krajinné formace ve

formě spíše drobných plošek či linií členící matrici orné půdy. Pro území jsou tedy typické přinejmenším fragmenty prvků mikrostruktury krajiny, které se směrem do zemědělsky intenzivně využívané krajiny postupně a mnohdy neostře vytrácejí. Výsledná struktura bezlesí prostoru si tak i přes jistá negativa intenzifikace antropogenního využívání v mnohém uchovává vyvážené zastoupení různých typů krajinných formací volné krajiny s vazbou na malé obce i město Vysoké Mýto, jakkoliv právě směrem k zástavbě Vysokého Mýta se strukturální pestrost spíše vytrácí a orná půda často není tak hustě členěna prvky strukturální pestrosti. Významnou výjimkou je však z tohoto zejména kompaktní vegetační doprovod řeky Loučné, která v často nepravidelném vedení koryta prochází podél SV okraje zástavby města.

Tabulka 3 Standardizovaná tabulka identifikace a klasifikace hlavních znaků přírodní charakteristiky krajinného rázu – PDoKP 1. Loučenská tabule v okolí Vysokého Mýta

A.2	Identifikované hlavní znaky přírodní charakteristiky	klasifikace znaků		
		dle projevu	dle významu	dle cennosti
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spouštějící x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný
A.2.1	zvlněná až rovinatá zemědělská krajina zasažená relativně značnou intenzifikací – nabývající až charakteru otevřené krajiny polní (orná půda)	O	xxx	x
A.2.2	strukturální pestrost krajinných formací ve vazbě na svahy některých vyvýšených poloh zdejší pahorkatiny (typicky Bučkův kopec (315,0 m n. m.), resp. přidružený vrch Na Plese (314 m n. m.) či Vinice (317,8 m n. m.))	+	xxx	x-xx
A.2.3	strukturální pestrost krajinných formací ve vazbě na četné vodní plochy (rybníky) a vodní toky (kromě řeky Loučné spíše drobné vodoteče)	+	xx	x
A.2.4	strukturální pestrost krajinných formací ve vazbě na okolí některých menších obcí	+	x	x
A.2.5	jednotlivé fragmenty prvků mikrostruktury krajiny – luční porosty či pastviny	+	xx	x
A.2.6	jednotlivé fragmenty prvků mikrostruktury krajiny – více či méně extenzivní sady a zahrady	+	x	x
A.2.7	jednotlivé fragmenty prvků mikrostruktury krajiny – remízky, rozptýlená krajinná zeleň doprovázející meze či vodní toky, rákosiny	+	xx	x
A.2.8	jednotlivé fragmenty prvků mikrostruktury krajiny – stromořadí či spíše nepravidelně přítomné formace dřevin podél silnic, cest či železničních tratí	+	xx	x
A.2.9	jednotlivé fragmenty prvků mikrostruktury krajiny – solitérní stromy či jen malé shluky dřevin	+	x	x
A.2.10	jednotlivé fragmenty prvků mikrostruktury krajiny – četné vodní plochy (rybníky Rutník, Netušil či Aviák) a drobné vodní toky	+	xx	x
A.2.11	řeka Loučná doprovázená kompaktním vegetačním doprovodem sledující často nepravidelné vedení koryta	+	xx	x

PDoKP 2. Třebachovická tabule v okolí Chocně

V rámci PDoKP převažuje zemědělská krajina ploché pahorkatiny, kterou ve vazbě na řeku Tichá Orlice prochází fluviální akumulární rovina. Krajina je zasažena relativně značnou intenzifikací, nezdíka tedy nabývá až charakteru otevřené krajiny polní (orná půda). Převážně ve vazbě na širší okolí některých

menších obcí či vodní toky (kromě zmíněné řeky Tichá Orlice spíše drobné vodoteče) je však pro území v některých částech typická i jistá strukturální pestrost krajinných formací – remízky, luční porosty, zahrady, rozptýlená krajinná zeleň doprovázející meze či vodní toky, rákosiny, stromořadí či spíše nepravidelně přítomné formace dřevin podél silnic či polních cest, solitérní stromy či jen malé shluky dřevin a podobné krajinné formace ve formě spíše drobných plošek či linií členící matrici orné půdy. Pro území jsou tedy typické přinejmenším fragmenty prvků mikrostruktury krajiny, které člení zemědělsky intenzivně využívanou krajinu do menších, avšak stále ještě relativně velkých bloků orné půdy. Výsledná struktura bezlesí prostoru si však i přes negativa intenzifikace antropogenního využívání částečně uchovává vyvážené zastoupení různých typů krajinných formací volné krajiny s vazbou na malé obce i město Choceň, pro jejíž okolí se spíše než ztráta strukturální pestrosti jeví problematická zejména přítomnost některých rozsáhlých prvků průmyslového areálu severně od města. Naopak západně od Chocně lze vnímat přítomnost nejvýznamnějších znaků a hodnot přírodní charakteristiky PDoKP – údolní nivu Tiché Orlice tvořenou zpravidla kompaktním vegetačním doprovodem dřevin podél koryta a navazujícími nivními loukami, a relativně rozsáhlý komplex lesů Vysokochvojenské plošiny v prostoru vrhů Homole (332 m n. m.) a U Dívčích dolů (337 m n. m.).

Tabulka 4 Standardizovaná tabulka identifikace a klasifikace hlavních znaků přírodní charakteristiky krajinného rázu – PDoKP 2. Třebachovická tabule v okolí Chocně

A.2	Identifikované hlavní znaky přírodní charakteristiky	klasifikace znaků		
		dle projevu	dle významu	dle cennosti
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spouštějící x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný
A.2.1	zemědělská krajina pahorkatiny zasažená relativně značnou intenzifikací – nabývající až charakteru otevřené krajiny polní (orná půda)	O	xxx	x
A.2.2	fluviální akumulační rovina nivy Tiché Orlice tvořené zpravidla kompaktním vegetačním doprovodem dřevin podél koryta a navazujícími nivními loukami	+	xx	xx
A.2.3	strukturální pestrost krajinných formací ve vazbě na vodní toky (kromě řeky Tiché Orlice spíše drobné vodoteče)	+	xx	x
A.2.4	strukturální pestrost krajinných formací ve vazbě na okolí některých menších obcí	+	xx	x
A.2.5	jednotlivé fragmenty prvků mikrostruktury krajiny – luční porosty	+	x	x
A.2.6	jednotlivé fragmenty prvků mikrostruktury krajiny – zahrady	+	x	x
A.2.7	jednotlivé fragmenty prvků mikrostruktury krajiny – remízky, rozptýlená krajinná zeleň doprovázející meze či vodní toky, rákosiny	+	xx	x
A.2.8	jednotlivé fragmenty prvků mikrostruktury krajiny – stromořadí či spíše nepravidelně přítomné formace dřevin podél silnic či polních cest	+	xx	x
A.2.9	jednotlivé fragmenty prvků mikrostruktury krajiny – solitérní stromy či jen malé shluky dřevin	+	x	x
A.2.10	relativně rozsáhlý komplex lesů Vysokochvojenské plošiny v prostoru vrhů Homole (332 m n. m.) a U Dívčích dolů (337 m n. m.) (převážně za hranicí PDoKP)	+	xx	x

3.2 Kulturní a historická charakteristika KR a její znaky

Kulturní a historická charakteristika KR je dána způsobem využívání krajiny. Projevuje se vnímatelnými znaky, stopami kultivace a osidlování krajiny a způsobem využívání přírodních zdrojů. Kulturní charakteristika s sebou přináší historické souvislosti, a proto nelze jednu od druhé oddělit.

3.2.1 Obecná kulturní a historická charakteristika území

Vysoké Mýto bylo založeno králem Přemyslem Otakarem II. před polovinou 13. století jako jedno z obchodních středisek na hlavní spojnici Čech s Moravou. Do současnosti se z doby založení dochoval pravidelný půdorys města s centrálním náměstím, které je největší náměstí čtvercového typu v Čechách. Při procházce centrem nelze minout kromě náměstí ani gotický chrám svatého Vavřince, zvonici z šestnáctého století, Chocenskou věž, Pražskou a Litomyšlskou bránu. V hradebním opevnění se dochovaly Vodárenská a Klášterská bašta.

V roce 1307 učinil český král Rudolf Habsburský z Vysokého Mýta věnné město českých královen. Pro svou ženu Elišku Rejčku vybral pět měst, která měla přispívat na život královen a po smrti jejich mužů jim poskytovat vdovské věno. Do základní pětičky patřily kromě Vysokého Mýta také Polička, Chrudim, Jaroměř a dnešní Hradec Králové. Později přibyla ještě města Mělník, Dvůr Králové, Nový Bydžov a Trutnov. Vysoké Mýto zůstalo v držení českých královen až do novověku.

Od poloviny 19. století bylo Vysoké Mýto tradičním sídlem vojenské posádky. Posledními vojáky byla od roku 1968 několikatisícová okupační sovětská armáda, která zanechala ve městě velkou materiální a ekologickou spoušť. Po jejím odchodu v roce 1990 se město postupně vzpamatovalo a ze šedého poničeného města rozkvetlo do současné podoby. Vysoké Mýto se opět stalo krásným a přívětivým místem pro svoje obyvatele i návštěvníky se širokou nabídkou kulturního a sportovního vyžití (zdroj: oficiální stránky města Vysoké Mýto).

Choceň se svým nejbližším okolím byla obydlena už v době bronzové, i když jen velice řídce a jen v pásmu řečiště Tiché Orlice. První písemná zmínka o Chocni pochází z roku 1227, kdy Kojata z rodu Hrabšiců (syn komorníka českého knížete) ve své závěti odevzdává "Hocen" novým držitelům, bratrům Sezimovi a Milotovi. Od poloviny 14. století byla Choceň rozdělena mezi panství litické a panství žampašské. V polovině 16. století dochází opět ke spojení obou částí Chocně v rukou pánů z Pernštejna a stává se součástí rozsáhlých držav na Pardubicku, v Rychnově, Liticích, Potštejně, Lanškrouně a Lanšperku. Pernštejnové obdarovali Choceň právem odúmrti (1497), nožířskými výsadami a potvrzením minulých výsad zajistili rozkvět městečka, který byl roku 1539 utlumen velkým požárem.

Další rozmach nastává za Zikmunda ze Šelmberka na Kosti a Mrači, který nechává v roce 1562 na břehu řeky stavět zámek s rozsáhlým dvorem. Kromě toho vymohl Chocni výsadu dvou ročních trhů (1558), výsadu cechu řeznického (1571), krejčovského (1576) a později ševcovského (1585). Spolu s rozvojem místního školství a církve podobojí tehdy vzniká v Chocni bratrstvo literátů.

V důsledku třicetileté války dochází k ekonomické stagnaci celého panství. Jsou zrušena někdejší privilegia a stále se zvyšují berně. Nastává všeobecný úpadek živností a řemesel, došlo k zákazu vaření piva, přicházejí nové robotní povinnosti. Změna k lepšímu nastává až s příchodem Kinských. V roce 1709 odkoupil zbědované panství hrabě Norbert Oktavián Kinský, který povoluje dva nové trhy "výroční" a "týdenní". Vynikající tradici ve městě vždy měla řemeslná výroba. K dávné výrobě pivovarské, vinařské, mlynářské, nožířské a tkalcovské přibývají v 18. století cechy zámečnický,

kovářský, truhlářský, hrnčířský, bednářský, provaznický, pekařský a perníkářský. V blízkosti staré brusírny vzniká u náhonu i papírna, která pracuje až do roku 1857.

V polovině 19. století nastává významný hospodářský rozvoj v důsledku výstavby železničních tratí Praha - Olomouc (1845), Choceň - Broumov (1875) a Choceň - Litomyšl (1881). Tímto se Choceň stala důležitou železniční křižovatkou.

Na počátku 20. století měla Choceň téměř 5500 obyvatel a řadu průmyslových podniků, např. přádelnu, tkalcovnu, výrobu uzenářských nástrojů, továrnu na hasičské stříkačky, likéry a výrobu umělých květin.

Za první světové války byla v Chocni vybudována baráková kolonie pro Poláky a Rusíny. Hospodářský rozvoj za 1. republiky opět zastavila 2. světová válka. Po válce se zde rozvinul textilní průmysl – přádelny a tkalcovny bavlny a strojírenský průmysl – zejména výroba letadel a chladírenských vozů (zdroj: oficiální stránky města Choceň).

3.2.2 Indikátory přítomnosti kulturních a historických hodnot KR

Přítomnost hodnot kulturní a historické charakteristiky KR je indikována **přítomností či nepřítomností standardizovaných indikátorů** vyplývajících ze zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění. Z následující tabulky (Tabulka 5) je zřejmé, že v PDoKP 1 i v PDoKP 2 je přítomna pouze jedna nemovitá kulturní památka (viz také Obrázek 11).

Tabulka 5 Standardizovaná tabulka přítomnosti indikátorů hodnot kulturní a historické charakteristiky

B.1	Indikátory přítomnosti hodnot kulturní a historické charakteristiky	přítomnost indikátoru v PDoKP 1		přítomnost indikátoru v PDoKP 2	
		ANO	NE	ANO	NE
B.1.1	Přítomnost národní kulturní památky (NKP) vč. památkového ochranného pásma (POP)		x		x
B.1.2	Přítomnost archeologické památkové rezervace (vč. navrhované a POP)		x		x
B.1.3	Přítomnost městské památkové rezervace (MPR) (vč. navrhované a POP)		x		x
B.1.4	Přítomnost vesnické památkové rezervace (VPR) (vč. navrhované a POP)		x		x
B.1.5	Přítomnost městské památkové zóny (MPZ) (vč. navrhované a POP)		x		x
B.1.6	Přítomnost vesnické památkové zóny (VPZ) (vč. navrhované a POP)		x		x
B.1.7	Přítomnost krajinné památkové zóny (KPZ) (vč. navrhované)		x		x
B.1.8	Přítomnost kulturní nemovité památky (KNP) (vč. navrhované a POP)	x		x	

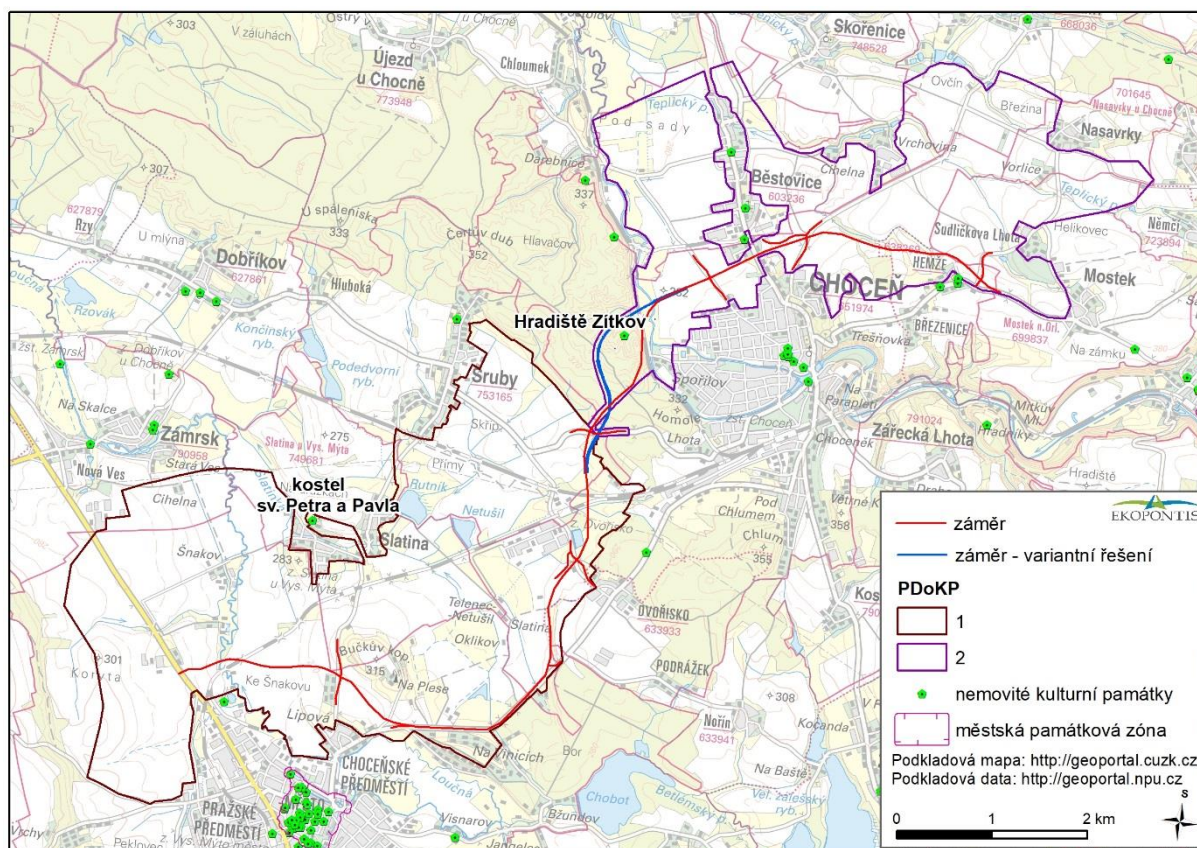
V rámci vymezeného potenciálně dotčeného krajinného prostoru se nacházejí následující indikátory přítomnosti kulturních a historických hodnot:

Přítomnost kulturní nemovité památky (KNP)

V PDoKP 1 se nachází nemovitá kulturní památka **kostel sv. Petra a Pavla** (číslo rejstříku 32586/6-4553). Kulturní památka je umístěná v obci Slatina a jeví sebou jednolodní venkovský kostel, původně románský, zaniklé farní osady Plotíště, výrazně pozdně barokně přestavěný r. 1760, se sakristií v ose a věží přistavěnou k průčelí r. 1876, představuje zajímavý doklad složité stavební historie.

V PDoKP 2 se nachází nemovitá kulturní památka **Hradiště Zítkov** (číslo rejstříku 27264/6-4416). Kulturní památka se nachází ve městě Choceň, jedná se o terénní stopy bývalého Nového Hradu,

založeného za Karla IV, kolem poloviny 14.století, v tehdy moderní dvoupalácové dispozici. Jméno Zítkov je novověkým označením zbytků záhy zaniklého hradu. Archeologická lokalita.

Obrázek 11 Nemovité kulturní památky v PDOKP (Zdroj: Památkový katalog (portál Národního památkového ústavu))

3.2.3 Identifikované znaky kulturní a historické charakteristiky KR

Oblast spadá dle členění rámcových sídelních krajinných typů částečně do staré sídelní krajiny Hercynica (s doklady již o pravěkém osídlení; zejména PDOKP 1) a částečně do krajiny vrcholně středověké kolonizace Hercynica (zejména PDOKP 2). Činnost člověka se v území projevovala zejména různými způsoby využívání zdejší částečně členité krajiny, v hrubých rysech však lze v území vypočítat dlouhodobě obdobné způsoby využívání krajiny. Jedním z nejvýznamnějších pramenů pro identifikaci znaků a hodnot kulturní a historické charakteristiky krajinného rázu jsou archivní mapy. Zejména druhé vojenské mapování je pro svou kompletnost a přehlednost dobře využitelné při identifikaci znaků kulturní a historické charakteristiky krajinného rázu. Cenné informace poskytuje i letecké snímkování, které v ucelenější podobě pro naše území probíhá od 50. let 20. století (viz Obrázek 12).

Při porovnání těchto mapových podkladů se současným stavem jsou patrné mnohé shody ve využívání krajiny, jakkoliv zpravidla platí, že některé prvky v porovnání s historickým stavem území plošně značně ustoupily, a naopak. Z archivních map je v řešeném prostoru patrné značné zastoupení lučních porostů či pastvin, což platí zejména pro PDOKP 1, a to jak ve vazbě na v porovnání s dnešním stavem podstatně širší nivou řeky Loučná, tak i v jiných částech prostoru v nižších polohách s vazbami na drobné vodní toky a rybníky či i v rámci svažitějších pozemků. Naopak v případě PDOKP 2 je zastoupení lučních porostů či

pastvin méně plošné, v mnohém v hrubých rysech shodné se stavem stávajícím – jednoznačná dominance orné půdy, avšak v dobách minulých zcela jiné mikrostruktury. V optice uvedeného tak lze najít i důvody pro vyšší strukturální pestrost krajiny PDoKP 1 identifikovanou v popisu přírodní charakteristiky výše v kapitole 3.1.3, která má jednoznačně dlouhodobou historickou návaznost; stejně jako má historickou návaznost i zjevně nižší strukturální pestrost krajiny PDoKP 2.

Pro oba PDoKP tedy platí, že současná struktura zemědělské krajiny, ať již ji reprezentuje převážně orná půda či ve větší míře i trvale travní porosty využívané jako louky či pastviny, do kterých se včleňují různé vegetační formace přírodě blízkých krajinných prvků, v mnoha svých prvcích přímo navazuje na historické krajinné struktury. Při bedlivém zkoumání však lze v obou PDoKP vyzorovat nejednu ztrátu krajinné mikrostruktury, která je zcela evidentní zejména pro některé dnes relativně velké bloky orné půdy (např. v případě PDoKP 1 zejména v okolí Vysokého Mýta, kde došlo nejen k prakticky všudypřítomnému scelení pozemků, ale velmi často i k přeměně nivních luk na ornou půdu; v případě PDoKP 2 významně prakticky v celé ploše zemědělských pozemků). Významnou kulturní a historickou změnou jsou v území dnes hojně přítomná lada či obecně spíše nelesní pozemky hojně zarůstající dřevinnou vegetací, odrážející skutečnost, že dřívější extenzivní formy zemědělství, resp. samostatné hospodaření majitelů jednotlivých pozemků využívalo pro obživu z pohledu dnešního zemědělce často nevhodné či nezajímavé pozemky nedostupné zemědělskou technikou (pastva či seč v rámci svažitých pozemků apod.). Na leteckých snímcích z 50. let 20. století je tak patrné podstatně menší zastoupení relativně rozsáhlejších dřevinných porostů v rámci krajiny, ať již jde o lesy či právě zejména pouze rozptýlenou krajinou zeleň, a to jak při vnímání plochy, tak při vnímání stupně zapojení a kompaktnosti. Toto bylo kromě výše upomínaného zemědělského využívání ploch v optice posledních desítek let pro hospodaření méně vhodných dáno také potřebou palivového dřeva a dřeva jako stavebního materiálu. „Opuštěné“ území rychle podléhá sukcesním změnám, tj. zarůstá dřevinnou vegetací. S ohledem na zarůstání krajiny je zajímavé i zamyšlení nad krajinářskými souvislostmi, resp. v optice řešeného záměru zejména rozsahem potenciálně dotčeného krajinného prostoru, neboť tento by byl např. v 50. letech 20. století podstatně méně kompaktně uzavírán či přinejmenším členěn vzrostlou vegetací vzhledem k významně menšímu působení vizuálních bariér v podobě dřevinné krajinné zeleně.

Z hlediska návaznosti na historické struktury lze tak vyzdvihnout význam v rámci dnešní struktury území přítomných stromořadí či třeba jen solitérů stromů, tedy prvků zjevně menší kompaktnosti, která je pro historickou strukturu území typická; navíc často s dlouhodobou vazbou na zdejší cestní síť. Naopak v některých ohledech cizorodým prvkem jsou dnes v území často kompaktní vegetační doprovody vodních toků (v rámci PDoKP 1 zejména řeky Loučné a v rámci PDoKP 2 zejména řeky Tiché Orlice). V optice dnešního vnímání krajiny však lze přinejmenším v případě kompaktního vegetačního doprovodu řeky Loučné pozitivně vnímat její funkci jako vizuální clony v krajině negativně působících antropogenních novotvarů často průmyslového SV okraje Vysokého Mýta.

Z antropogenních novotvarů lze v rámci kulturní a historické charakteristiky prostoru identifikovat zejména zástavbu zdejších měst a obcí, zpravidla přítomných až za hranicí PDoKP. Rozšiřování zástavby v posledních desetiletích, resp. v průběhu 20. století vneslo prakticky do všech okrajů sídel více či méně významná negativa ve vztahu ke znakům a hodnotám kulturní a historické charakteristiky – často přinejmenším rozsáhlé zemědělské areály, neřídka také areály průmyslové (vysoká síla, komíny apod.), které byly realizovány často nejen na okrajích měst Vysoké Mýto a Choceň, ale také ve vazbě na některá malá sídla v území; v rámci měst není výjimkou panelová výstavba. Z antropogenních novotvarů je třeba zmínit rovněž cestní síť, přičemž však tato je dnes realizována ve velké míře

v návaznosti na původní cesty – převážně dochovaná struktura s lokálními změnami směru vedení. Obdobně jako v případě cestní sítě je nutno vnímat historickou stopu vedení železničních tratí (zejména celostátní železniční trať č. 010 Praha – Česká Třebová procházející územím již od první poloviny 19. století, či regionální železniční trať č. 018 Choceň – Litomyšl procházející územím od druhé poloviny 19. století).

Kulturní a historické charakteristiky indikované vyhlášením památkové ochrany dle zákona o památkové péči se nachází zpravidla v interiéru zástavby sídel výhradně za hranicí PDoKP (výjimku tvoří pouze nemovitá kulturní památka kostel sv. Petra a Pavla v obci Slatina, který se ční nad obcí na terénní vyvýšenině, která bylo rovněž pro svoji vizuální spojitost s územím záměru zahrnuta do PDoKP (v daném případě PDoKP 1)), a nemovitá kulturní památka Hradiště Zítkov v rámci lesního komplexu západně od Chocně. Obdobně by pak bylo možné v rámci PDoKP 2 uvést nemovitou kulturní památku kostela Nanebevzetí Panny Marie v obci Hemže, jehož lokalizace je však ve zjevném propojení s ostatní zástavbou obce Hemže, která vytváří hranici PDoKP; tedy kostel se v rámci vlastního prostoru sice nenachází, vizuální spojitost s územím záměru je i v případě tohoto kulturního objektu zjevná. Z dalších objektů památkové ochrany za hranicí PDoKP zasluží pozornost zejména objekty v rámci městské památkové zóny Vysoké Mýto, v případě kterých lze ve vztahu k jejich cennosti hovořit o jejich význačnosti až jedinečnosti. Vzhledem k pozici za hranicí PDoKP jim bude větší pozornost věnována až v rámci vizuální charakteristiky (kapitola 3.3).

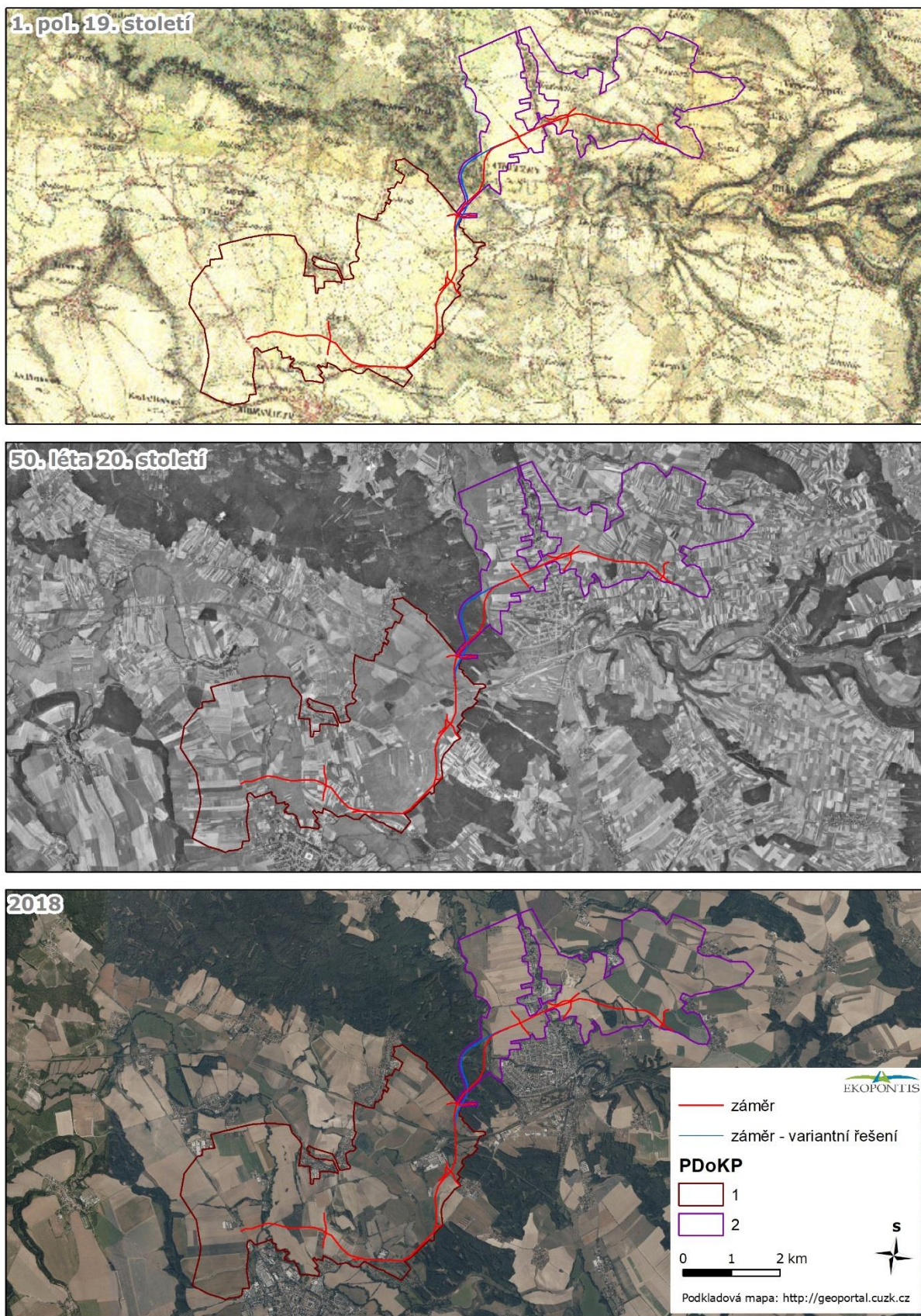
Tabulka 6 Standardizovaná tabulka identifikace a klasifikace hlavních znaků kulturní a historické charakteristiky KR – PDoKP 1. Loučenská tabule v okolí Vysokého Mýta

B.2	Identifikované hlavní znaky kulturní a historické charakteristiky	klasifikace znaků		
		dle projevu	dle významu	dle cennosti
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spouštějící x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný
B.2.1	částečně dochovaná historická návaznost strukturální pestrosti krajiny v podobě krajinných prvků a vegetačních formací více či méně upomínajících na dřívější struktury kulturní krajiny	+	xxx	x
B.2.2	luční porosty a pastviny (přítomné v nižších polohách prostoru s vazbami na drobné vodní toky a rybníky či v rámci svažitéjších pozemků) jako upomínka dřívějších extenzivních forem hospodaření	+	xx	x
B.2.3	orná půda zpravidla scelená do velkých bloků jako výsledek dlouhodobé intenzifikace zásahů s cílem naplňování potravinových potřeb obyvatel	O	xxx	x
B.2.4	přítomnost stromořadí či solitérů stromů – prvky zjevně menší kompaktnosti a zapojení typické pro historickou strukturu území	+	xx	x
B.2.5	přítomnost více či méně extenzivních sadů a zahrad	+	x	x
B.2.6	obytná zástavba města Vysoké Mýto a menších obcí přítomná prakticky výhradně za hranicí PDoKP	O až +	xxx	x
B.2.7	průmyslová zástavba (zemědělské areály, průmyslové areály – vysoká síla, komíny apod.) ve volné krajině vlastního prostoru či bezprostředně za hranicí PDoKP	-	xx	x
B.2.8	cestní síť vedená převážně v původní historické stopě	- až O	xx	x
B.2.9	historická stopa vedení železničních tratí (zejména celostátní železniční trať č. 010 Praha – Česká Třebová procházející územím již od první poloviny 19. století,	O	x	x

B.2	Identifikované hlavní znaky kulturní a historické charakteristiky	klasifikace znaků		
		dle projevu	dle významu	dle cennosti
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spoleupřijící x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný
	regionální železniční trať č. 018 Choceň – Litomyšl procházející územím od druhé poloviny 19. století)			
B.2.10	kulturní a historická charakteristika indikovaná přítomností kulturní nemovité památky nad obcí Slatina – kostel sv. Petra a Pavla	+	x	x-xx
B.2.11	přítomnost městské památkové zóny Vysoké Mýto (za hranicí PDoKP)	+	xx	xx-xxx

Tabulka 7 Standardizovaná tabulka identifikace a klasifikace hlavních znaků kulturní a historické charakteristiky KR – PDoKP 2. Třebechovická tabule v okolí Chocně

B.2	Identifikované hlavní znaky kulturní a historické charakteristiky	klasifikace znaků		
		dle projevu	dle významu	dle cennosti
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spoleupřijící x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný
B.2.1	historická návaznost převahy orné půdy v rámci zemědělských kultur prostoru	O až +	xxx	x
B.2.2	orná půda prakticky v celém prostoru scelená do velkých bloků jako výsledek dlouhodobé intenzifikace zásahů s cílem naplňování potravinových potřeb obyvatel	O	xxx	x
B.2.3	luční porosty a pastviny jako upomínka dřívějších extenzivních forem hospodaření	+	x	x
B.2.4	přítomnost stromořadí či solitérů stromů – prvky zjevně menší kompaktnosti a zapojení typické pro historickou strukturu území	+	xx	x
B.2.5	obytná zástavba města Choceň a menších obcí přítomná prakticky výhradně za hranicí PDoKP	O až +	xxx	x
B.2.6	průmyslová zástavba (zemědělské areály, průmyslové areály – vysoká síla, komíny apod.) bezprostředně za hranicí PDoKP (zpravidla nikoliv v rámci vlastního prostoru)	-	xx	x
B.2.7	cestní síť vedená převážně v původní historické stopě	- až O	xx	x
B.2.8	kulturní a historická charakteristika indikovaná přítomností kulturní nemovité památky v rámci lesního komplexu západně od Chocně – Hradiště Zítkov	+	x	x-xx
B.2.9	kulturní a historická charakteristika indikovaná přítomností kulturní nemovité památky nad obcí Hemže – kostel Nanebevzetí Panny Marie (bezprostředně za hranicí PDoKP)	+	x	x-xx

Obrázek 12 PDokP na mapě II. vojenského mapování z 1. pol. 19. st., na leteckém snímku z 50. let 20. st. a na současné ortofotomapě (detaily historických mapových podkladů viz <http://oldmaps.geolab.cz>, resp. <https://kontaminace.cenia.cz>)

3.3 Vizuální charakteristika – estetická atraktivnost, estetické hodnoty, harmonické měřítko a vztahy, prostorová skladba a konfigurace prvků

Stejně jako se v krajině vizuálně projevují jednotlivé prvky, projevuje se navenek i celková struktura krajinných složek – přírodních a civilizačních. Ať definujeme krajinu jakkoliv, vnějším projevem její vnitřní struktury je **krajinný obraz**. I když má krajinný obraz význam především vizuální, je ve skutečnosti vnímán senzuálně, resp. multisenzuálně (vícesmyslově). Estetická hodnota krajiny pak vzniká z pozitivně přijímaných vlastností vnímané krajiny (prostorové vztahy, krajinná scéna) a z pozitivních postojů vnímajícího subjektu (emocionálně i racionálně podmíněných). Je vnímatelným specifickým projevem přírodních, kulturních a estetických hodnot, harmonického měřítka a harmonických vztahů v krajině.

Pro úvahy o krajinném rázu je vnější výraz krajiny – krajinný obraz – základní kategorií a to proto, že krajinný ráz je ve smyslu zákona z velké části kategorií vizuální. **Znak krajinného rázu má stránku obsahovou a stránku vizuální.** Přítomnost přírodních, kulturních a historických hodnot je sice důležitá z hlediska významu, cennosti a vzácnosti, avšak pro charakter krajiny se stává důležitou zejména tehdy, pokud se projevuje vizuálně.

Klíčovým pojmem hodnocení kvalit krajiny a identifikace znaků a hodnot KR je pojem **estetické hodnoty krajiny**. Z hlediska hodnocení rázu krajiny chápeme estetickou hodnotu ve dvou rovinách – jakožto výsledek emocionálního a hodnotícího prožitku a jako projev přítomnosti určitých specifických jevů, znaků a hodnot krajiny. Vznik estetických hodnot krajiny je přitom závislý na subjektivních vlastnostech uživatele nebo pozorovatele (subjektu) – např. pozorovatel jako hospodář nebo návštěvník v krajině – a dále pak na objektivních okolnostech pozorování a vnímání. Těmito objektivními okolnostmi rozumíme:

1. fyzický vztah subjektu a objektu – vnímání v pohybu, vnímání z určitého místa, význam denní doby, význam roční doby;
2. objektivní vlastnosti krajiny (objektu).

Těmito objektivními, identifikovatelnými a popsatelnými vlastnostmi jsou **konfigurace a charakter prvků krajinné scény, prostorová skladba a rozlišitelnost a jedinečnost krajinné scény.**

3.3.1 Obecná vizuální charakteristika

Dynamika, kontrast a měřítko

Širší území/předmětné oblasti krajinného rázu jsou charakteristické relativně různorodým georeliéfem, v rámci kterého se uplatňuje krajina zemědělská, krajina lezozemědělská i krajina lesní a krajina sídelní. Pro krajinu je celkově typická vyšší míra urbanizace. Vzhledem k principům vymezení PDoKP není zástavba sídel do PDoKP zahrnuta, vizuální vazby vlastního PDoKP na sídla – zejména na města Vysoké Mýto (v případě PDoKP 1) a Choceň (v případě PDoKP 2) jsou však zcela zřejmé. Naopak podstatně méně patrné jsou vazby na jiné struktury krajiny za hranicí PDoKP, které zpravidla buď pouze plynule přecházejí v rámci obdobných typů krajinných formací převážně otevřené zemědělské krajiny, či jsou tvořeny okrajem rozsáhlejších lesních porostů. V některých případech se lesní porosty za hranicí PDoKP vyskytují ve vazbě na terén mírně vyvýšený nad vlastní PDoKP, tedy je tímto jejich celkové vizuální působení v krajinném obraze částečně umocňováno, resp. hranice PDoKP je ve svém vizuálním uplatnění zdůrazňována. Toto platí zejména v případě západní hranice PDoKP 2, kde prostor přechází

poměrně strmě z fluvialní akumulační roviny nivy Tiché Orlice (cca 285 m n. m.) do relativně rozsáhlý komplex lesů Vysokochvojenské plošiny v prostoru vrhů Homole (332 m n. m.) a U Dívčích dolů (337 m n. m.).

V rámci PDoKP pak jednoznačně dominuje sekundární bezlesí dané relativně intenzivním zemědělským využíváním území; jedná se o krajinu v zásadě nejvýše jen středních přírodních, krajinných, estetických a kulturních hodnot. V PDoKP převažuje vnitřně pohledově polootevřený až otevřený typ kulturní převážně odlesněné krajiny s dominancí orné půdy, která místy vytváří i částečnou mozaiku s lučními porosty a různými formami rozptýlené krajinné zeleně, příp. menšími okrsky lesa. Přítomnost uvedené mozaiky ve větší míře platí pro PDoKP 1, zatímco v případě PDoKP 2 často není dominance scelených bloků orné půdy účinně členěna prvky mikrostruktury krajiny, byť i tyto zde jsou v jisté míře také přítomny. PDoKP je zcela bez zjevné vizuální spojitosti se zaříznutým údolím Tiché Orlice JV od Chocně a v zásadě je uzavřený, byť s výjimkou hranice tvořené zástavbou sídel nezřídka nezřetelně – více či méně vzdálenými terénními horizonty či lesy pokrývajícími temena svahů mírně zvlněné pahorkatiny za hranicí PDoKP, resp. empiricky stanovené hranice reálné viditelnosti záměru (2 km). Přímo v nitru PDoKP 1 je pak významnou terénní dominantou Bučkův kopec (315,0 m n. m.), resp. přidružený vrch Na Plese (314 m n. m.), vystupující svoji typickou strukturální pestrostí až cca 50 m nad okolní krajinu zdejší pahorkatiny, čímž PDoKP 1 částečně rozděluje na dva krajinné celky. Morfologie terénu znázorněná vrstevnicemi a stínovaným reliéfem je předložena na obrázku níže (Obrázek 13).

Jakkoliv v rámci PDoKP dominuje využití území v podobě orné půdy, jak je uvedeno již výše, lze hovořit o krajině částečně členité, strukturálně různorodé a kontrastní, což je primárně dáno střídáním různých způsobů využití území (zejména v případě PDoKP 1) – orná půda, luční porosty, pastviny, solitérní stromy i různé formace dřevin. Dřevinná vegetace v rámci převážně rovinaté či pouze mírně zvlněné krajiny často uzavírá, resp. přinejmenším částečně člení prostor na jednotlivá místa krajinného rázu; to platí zejména v případě kompaktních dřevinných formací (v území typicky vegetační doprovod Loučné či vegetační doprovod Tiché Orlice, ale i jiné prvky dřevin s vazbou na drobné vodní toky, meze, svahy apod.). V území je však typická přítomnost rovněž méně kompaktních vegetačních prvků dřevinné zeleně – zejména stromořadí hojně doprovázející zdejší cestní síť, či obecně jiných prvků, v rámci kterých vyniká hmota jednotlivé dřeviny spíše než hmota ucelené vegetační formace. Vzhledem k často relativně nižší výškové členitosti však vždy platí, že jakýkoliv vertikální prvek může podstatným způsobem ovlivňovat celkové vnímání otevřenosti krajinné scény.

(Polo)otevřenost prostoru generuje relativně velké měřítko krajiny; měřítko jednotlivých prvků vytvářejících celkový krajinný obraz je však spíše střední, zejména v případě PDoKP 1 lokálně i malé. Vzhledem k otevřenosti prostoru a standardním vzdálenostem možnosti vnímání panoramatických pohledů, resp. souhrnné krajinné scenerie – nezřídka cca 1 km i více – je v krajinném obraze v širších souvislostech často částečně stíráno působení některých negativně se projevujících prvků antropogenní zástavby území, ať již v podobě spíše ojedinělých prvků v rámci vlastního PDoKP, tak za hranicí PDoKP (zejména okraje zástavby zdejších sídel). Průmyslové novotvary na okraji zástavby však naopak zásadně vstupují do krajinného obrazu s obsahem význačných až jedinečných znaků a hodnot městské památkové zóny Vysoké Mýto – zpravidla nikoliv přímo zastíněním/setřením pozitivních znaků, ale spíše snížením celkové estetiky krajinné scény typické pro toto historické město. Cestní síť je v krajinném obraze naopak až na výjimky vnímána v zásadě neutrálně, resp. negativní působení může být dáno zejména rušivým pohybem v případě dopravně intenzivně využívaných silnic (typicky např. silnice I/35); naopak méně rušné silnice či dokonce polní cesty doprovázené dřevinnými doprovody/stromořadími působí spíše pozitivně.

Osobitost a emblematické scenérie

Osobitost zdejší krajiny spočívá v převážné harmonii – souladu – jednotlivých krajinných segmentů, které vytvářejí základní prostorovou skladbu krajiny a vytvářejí tak charakteristický obraz krajiny (zejména v širších krajinných souvislostech, resp. nejen v optice vlastního území PDoKP). Tento charakteristický obraz krajiny má své specifické rysy, které jsou bezesporu cenné, o unikátnosti či jedinečnosti však hovořit spíše nelze, a to převážně s výjimkou případů, kdy dochází k vizuálnímu uplatnění některých znaků a hodnot městské památkové zóny Vysoké Mýto (zejména v západní polovině PDoKP 1); částečně také v případě pohledů na Choceň z některých vyhlídkových míst v rámci lesního komplexu vyvýšené krajiny západně od Chocně. Obecně pro celý PDoKP pak platí, že soulad přírodních charakteristik a lidského využívání území, který lze v prostoru v hrubých rysech shledat (zvláště umocněný v místech krajinného rázu s alespoň částečně dochovanou návazností na dřívější/tradiční méně intenzivní způsoby využívání nivní krajiny), není pro území našeho státu zcela běžným rysem, o unikátnosti či jedinečnosti však v těchto případech hovořit možné není. Znaky obrazu krajiny, tvořící emblematické scenérie, zahrnuje v obecné rovině v mnohých aspektech přítomná harmonie přírodních a kulturních hodnot v podobě relativního souladu antropogenního využívání s přírodními podmínkami (respektování základních environmentálních limitů stability krajiny), v konkrétní rovině pak zejména scenérie, v rámci kterých se uplatňují znaky a hodnoty městské památkové zóny Vysoké Mýto (přítomné za hranicí PDoKP 1), a částečně také scenérie, v rámci kterých se z nadhledu vyhlídkových míst uplatňují znaky a hodnoty města Choceň (přítomné za hranicí PDoKP 2).

Referenční body a trasy vnímání krajiny

Krajinný ráz, chráněný dle §12 zákona č. 114/1992 Sb., není obecným pojmem, nýbrž pojmem legislativním, který je v zákoně definován. Jedná se především o kategorii vizuální, o vizuální projev přírodních, kulturních a historických charakteristik a jejich vzájemné působení. Vizuální projevy cenných hodnot jednotlivých charakteristik mohou vytvořit estetické hodnoty, harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině.

Takové kvality, jakými jsou estetické hodnoty, harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině, jsou přijímány a prožívány vnímajícím subjektem – pozorovatelem. Jedná se tedy především o kvality vnímané v krajinné scéně – v dílčích scenériích a krajinných panoramatech. Při vnímání takových kvalit krajiny je proto důležité hledisko možností pozorování krajiny (přísnější pohled na únosnost zásahů záměru do rázu krajiny) – **možností celkových výhledů i vnímání nejpůsobivějších scenérií při průchodu krajinou**. Při vnímání hodnot krajinného rázu jsou proto důležité tzv. „referenční body“ a „referenční trasy“ vnímání krajiny. Jedná se o **veřejně přístupná a běžně dostupná místa a trasy, která jsou frekventovaná a ze kterých je krajina nejčastěji vnímána**.

V souvislosti se záměrem byly na základě mapových podkladů a terénní rekognoskace území určeny body a místa, ze kterých bude záměr (resp. jeho vlivy) reálně viditelný – tzv. **referenční body a trasy v krajině**. Obecně se jedná o vyhlídky přístupné z turistických tras, z veřejných cest a silnic, o turistické trasy, cyklotrasy a naučné stezky; referenční body a trasy naopak neleží zásadně v zástavbě, v souvislých lesních porostech, v plochách orné půdy či luk a pastvin, jejichž účelové cesty nejsou určeny pro usměrněný pohyb turistů. Empiricky byla již v kapitole 2.3 při vymezení potenciálně dotčeného krajinného prostoru stanovena vzdálenost, za kterou je viditelnost záměru slabá a **navrhované změny v krajinné scéně nemohou zásadním způsobem snížit pozitivní hodnoty krajiny**

nebo změnit existující ráz krajiny. Za takovou vzdálenost byla v tomto materiálu, vzhledem k charakteru záměru, akceptována vzdálenost cca 2,0 km od navržených zásahů území.

V případě záměru lze v rámci PDoKP identifikovat poměrně velké množství referenčních bodů a zejména tras v krajině, což obecně souvisí jak se skutečností relativně velkého rozsahu řešeného prostoru, tak se skutečností jisté atraktivity území odrážející se mj. ve vymezení turistických a cyklistických tras. Logicky přítomné jsou také referenční trasy v podobě pozemních komunikací/silnic, jakkoliv je těmto nutné zpravidla přiřknout relativně nižší míru referenční významnosti, neboť z těchto tras jsou znaky a hodnoty krajiny vnímány převážně uživateli při pohybech tranzitních; pro srovnání např. s pohledy z turistických a naučných stezek, cyklostezek, významných vyhlídkových bodů, rozhleden apod., tj. při „pomalých“ pohybech rekreačních. Na druhou stranu však platí, že se nezřídka jedná o silnice nižších tříd s relativně nízkou intenzitou provozu, tedy sice primárně neslouží k usměrňování turistických či cyklistických pohybů rekreačních návštěvníků území, rušivé vlivy dopravy jsou zde však omezené a znaky a hodnoty krajiny jsou zde vnímány přinejmenším místními obyvateli, tedy i tyto referenční trasy zaslouží nemalou pozornost.

V souladu s výše uvedeným jsou v rámci PDoKP typickými REFERENČNÍMI TRASAMI zejména následující (viz Tabulka 8, resp. Obrázek 14):

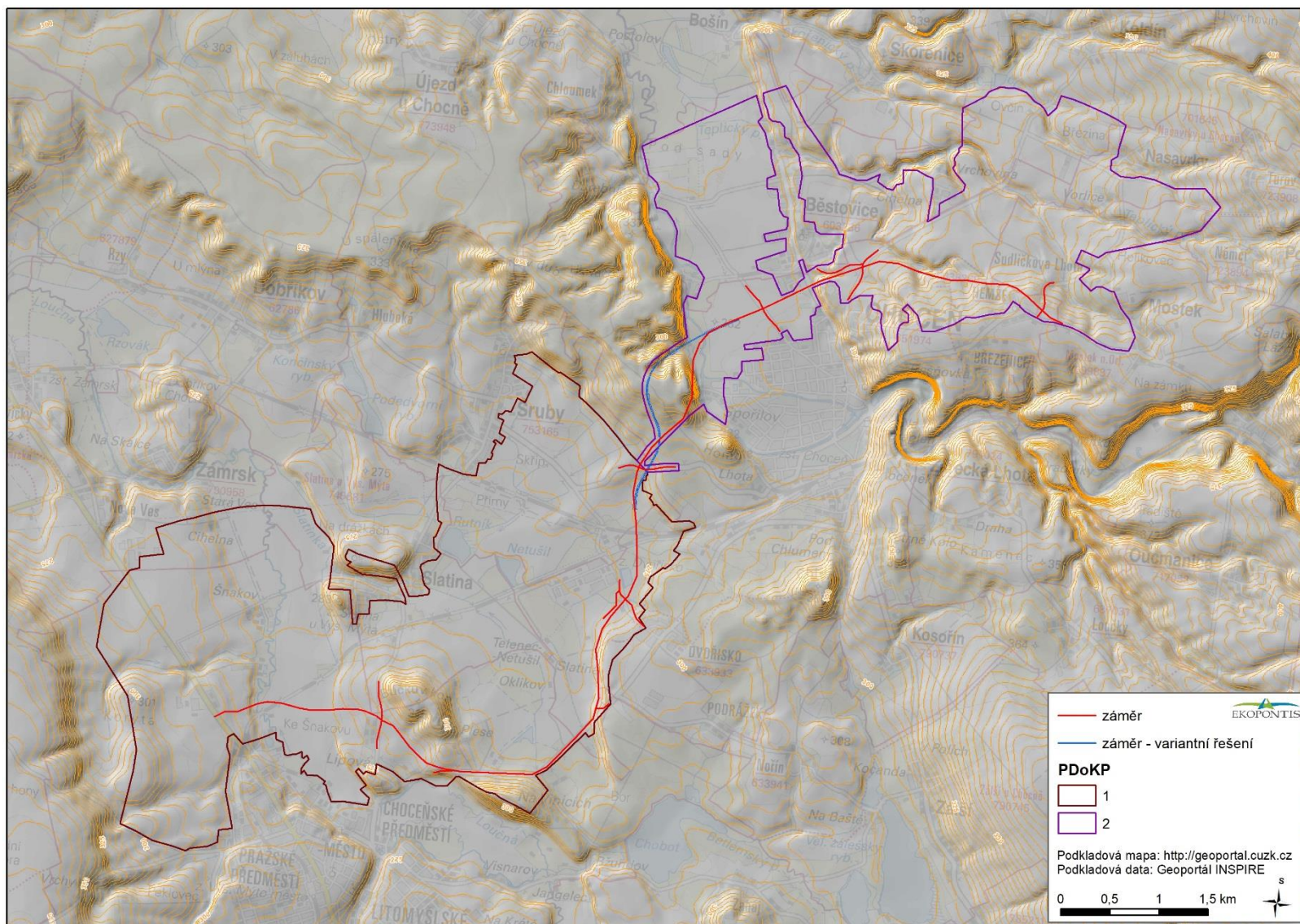
Tabulka 8 Referenční trasy v PDoKP (blíže viz Obrázek 14)

PDoKP 1	PDoKP 2
silnice I/35	silnice II/312
silnice II/357	silnice II/317
silnice II/315	
stávající síť pozemních komunikací/silnic nižších tříd	
naučná stezka Vraclav	naučná stezka Dívčí dolý
naučná stezka Vinice	
cyklotrasa 4230	
cyklotrasa 4229	cyklotrasa 4268
cyklostezka 18	cyklotrasa 181
zelená turistická trasa	
modrá turistická trasa	červená turistická trasa
	žlutá turistická trasa
železniční trať č. 010 Praha – Česká Třebová	
železniční trať č. 018 Choceň – Litomyšl	

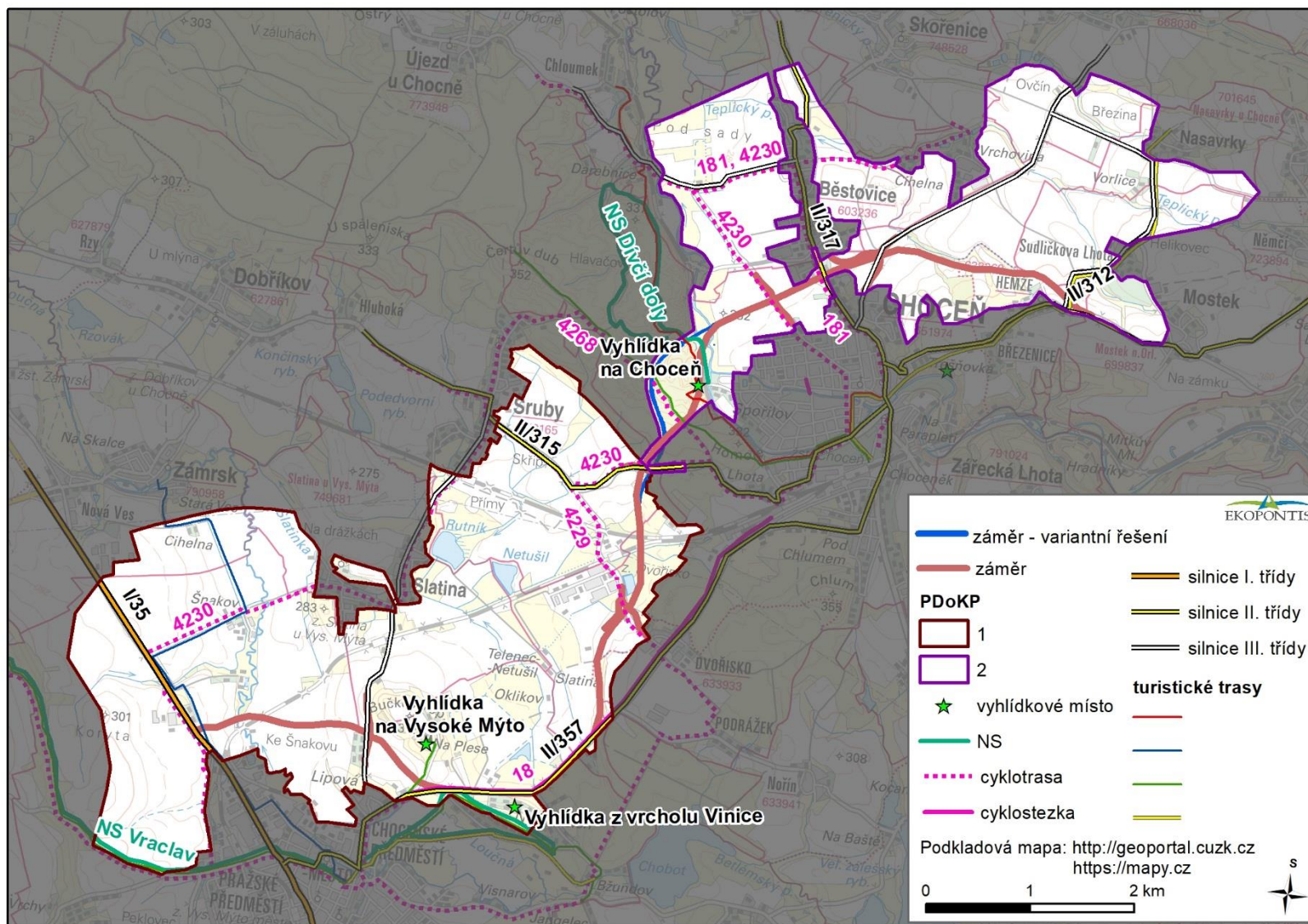
V PDoKP 1 lze vnímat přítomnost dvou REFERENČNÍCH BODŮ

- vyhlídka na Vysoké Mýto z Bučkova kopce (315 m n. m.), resp. z přidruženého vrchu Na Plese (314 m n. m.) – s vazbou na zelenou turistickou trasu;
- vyhlídka z vrcholu Vinice (318 m n. m.).

V PDoKP 2 lze vnímat přítomnost jednoho REFERENČNÍHO BODU – vyhlídka na Choceň z červené turistické trasy v blízkosti hradiště Zítkov.

Obrázek 13 Morfologie terénu znázorněná vrstevnicemi a stínovým reliéfem (dle Geoportálu INSPIRE)

Obrázek 14 Schéma referenčních bodů a tras vnímání krajinné scény

3.3.2 Indikátory přítomných znaků nebo hodnot rysů prostorové skladby (analytická kritéria); indikátory přítomných rysů charakteru a identity (souhrnná kritéria)

Přítomnost pozitivních znaků a estetických hodnot, harmonického měřítka a vztahů pro pozorovanou krajinnou scénu v rámci potenciálně dotčeného krajinného prostoru je uvedena v následujících standardizovaných tabulkách, které pracují se soustavou indikátorů důležitých (pozitivních) znaků nebo hodnot krajinného rázu (PDoKP 1 – Tabulka 9, PDoKP 2 – Tabulka 10).

Tabulka 9 Standardizovaná tabulka přítomnosti indikátorů znaků nebo hodnot rysů prostorové skladby (analytická a syntetická kritéria) v potenciálně dotčeném krajinném prostoru – PDoKP 1. Loučenská tabule v okolí Vysokého Mýta

C.1	Indikátory přítomných znaků nebo hodnot rysů prostorové skladby (analytická kritéria)	přítomnost indikátoru v území	
		ANO	NE
Charakter vymezení v prostoru			
C.1.1	Zřetelné vymezení prostorů terénním horizontem	(x)	
C.1.2	Zřetelné vymezení prostorů okraji porostů	(x)	
C.1.3	Zřetelné vymezení prostorů cennou zástavbou	(x)	
C.1.4	Vymezení prostorů více horizonty		x
C.1.5	Charakteristické průhledy a přítomnost míst panoramatického vnímání krajiny	x	
Rysy prostorové struktury			
C.1.6	Maloplošná struktura (mozaika drobných ploch a prostorů s převažujícím přírodním charakterem)	(x)	
C.1.7	Maloplošná struktura (mozaika s výraznými prvky rozptýlené zeleně v zemědělské krajině)	x	
C.1.8	Velkoplošná struktura otevřených ploch a větších porostních celků s harmonickým výrazem	x	
Konfigurace liniových prvků			
C.1.9	Zřetelné linie morfologie terénu (horizonty, hrany, hřbetnice atd.)	(x)	
C.1.10	Zřetelné linie vegetačních prvků	x	
C.1.11	Zřetelné linie zástavby		x
Konfigurace bodových prvků			
C.1.12	Přítomnost zřetelných terénních dominant	x	
C.1.13	Přítomnost zřetelných architektonických a technických dominant	(x)	
C.1.14	Neobvyklý tvar nebo druh dominanty		x
C.1.15	Přítomnost vedlejších prostorových akcentů		x
C.2	Indikátory přítomných rysů charakteru a identity (souhrnná kritéria)	přítomnost indikátoru v území	
		ANO	NE
Rozlišitelnost			
C.2.1	Výraznost, neopakovatelnost, zapamatovatelnost scenerie	x	
C.2.2	Neopakovatelnost krajinných forem		x
C.2.3	Výraznost a nezaměnitelnost významu prvků krajiny ve vizuální scéně	(x)	
C.2.4	Výraznost či nezaměnitelnost způsobů hospodářského využití krajiny	(x)	
C.2.5	Kontrast, symetrie, vyvážená asymetrie, gradace, dynamické či statické působení jako výrazný rys kraj. scény		x
Harmonie měřítka krajiny			

C.2.6	Zřetelná harmonie měřítka zástavby bez výrazně měřítkově vybočujících staveb		x
C.2.7	Zřetelný soulad měřítka prostoru a měřítka jednotlivých prvků	(x)	
C.2.8	Dochované tradiční měřítkové vztahy stop hospodářské činnosti a krajiny	(x)	
Harmonie vztahů v krajině			
C.2.9	Soulad forem osídlení a přírodního prostředí	(x)	
C.2.10	Harmonický vztah zástavby a přírodního rámce		x
C.2.11	Soulad hospodářské činnosti a přírodního prostředí	(x)	
C.2.12	Uplatnění kulturních dominant v krajinné scéně	x	
C.2.13	Uplatnění míst s kulturním významem		x
C.2.14	Působivá skladba prvků krajinné scény	(x)	

pozn.: „(x)“ daný indikátor lze v území považovat pouze za částečně přítomný

Tabulka 10 Standardizovaná tabulka přítomnosti indikátorů znaků nebo hodnot rysů prostorové skladby (analytická a syntetická kritéria) v potenciálně dotčeném krajinném prostoru – PDoKP 2. Třebechovická tabule v okolí Chocně

C.1	Indikátory přítomných znaků nebo hodnot rysů prostorové skladby (analytická kritéria)	přítomnost indikátoru v území	
		ANO	NE
Charakter vymezení v prostoru			
C.1.1	Zřetelné vymezení prostorů terénním horizontem	(x)	
C.1.2	Zřetelné vymezení prostorů okraji porostů	(x)	
C.1.3	Zřetelné vymezení prostorů cennou zástavbou		x
C.1.4	Vymezení prostorů více horizonty		x
C.1.5	Charakteristické průhledy a přítomnost míst panoramatického vnímání krajiny	x	
Rysy prostorové struktury			
C.1.6	Maloplošná struktura (mozaika drobných ploch a prostorů s převažujícím přírodním charakterem)		x
C.1.7	Maloplošná struktura (mozaika s výraznými prvky rozptýlené zeleně v zemědělské krajině)	(x)	
C.1.8	Velkoplošná struktura otevřených ploch a větších porostních celků s harmonickým výrazem	x	
Konfigurace liniových prvků			
C.1.9	Zřetelné linie morfologie terénu (horizonty, hrany, hřbetnice atd.)	(x)	
C.1.10	Zřetelné linie vegetačních prvků	x	
C.1.11	Zřetelné linie zástavby		x
Konfigurace bodových prvků			
C.1.12	Přítomnost zřetelných terénních dominant	x	
C.1.13	Přítomnost zřetelných architektonických a technických dominant		x
C.1.14	Neobvyklý tvar nebo druh dominanty		x
C.1.15	Přítomnost vedlejších prostorových akcentů		x
C.2	Indikátory přítomných rysů charakteru a identity (souhrnná kritéria)	přítomnost indikátoru v území	
		ANO	NE
Rozlišitelnost			

C.2.1	Výraznost, neopakovatelnost, zapamatovatelnost scenerie	(x)	
C.2.2	Neopakovatelnost krajinných forem		x
C.2.3	Výraznost a nezaměnitelnost významu prvků krajiny ve vizuální scéně	(x)	
C.2.4	Výraznost či nezaměnitelnost způsobů hospodářského využití krajiny		x
C.2.5	Kontrast, symetrie, vyvážená asymetrie, gradace, dynamické či statické působení jako výrazný rys kraj. scény		x
Harmonie měřítka krajiny			
C.2.6	Zřetelná harmonie měřítka zástavby bez výrazně měřítkově vybočujících staveb		x
C.2.7	Zřetelný soulad měřítka prostoru a měřítka jednotlivých prvků	(x)	
C.2.8	Dochované tradiční měřítkové vztahy stop hospodářské činnosti a krajiny		x
Harmonie vztahů v krajině			
C.2.9	Soulad forem osídlení a přírodního prostředí	(x)	
C.2.10	Harmonický vztah zástavby a přírodního rámce		x
C.2.11	Soulad hospodářské činnosti a přírodního prostředí		x
C.2.12	Uplatnění kulturních dominant v krajinné scéně	(x)	
C.2.13	Uplatnění míst s kulturním významem	(x)	
C.2.14	Působivá skladba prvků krajinné scény	(x)	

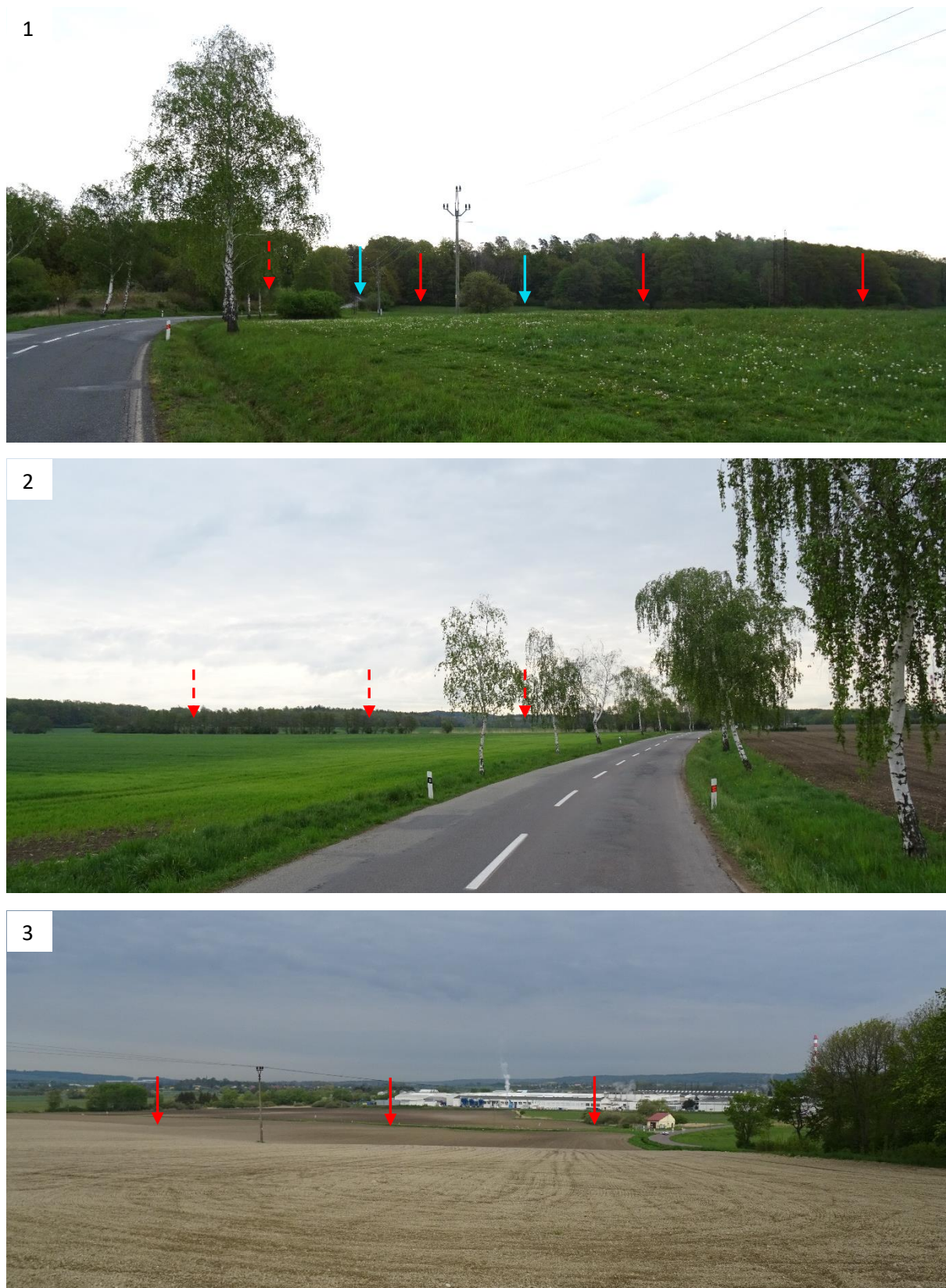
pozn.: „(x)“ daný indikátor lze v území považovat pouze za částečně přítomný

3.3.3 Identifikované znaky vizuální charakteristiky KR

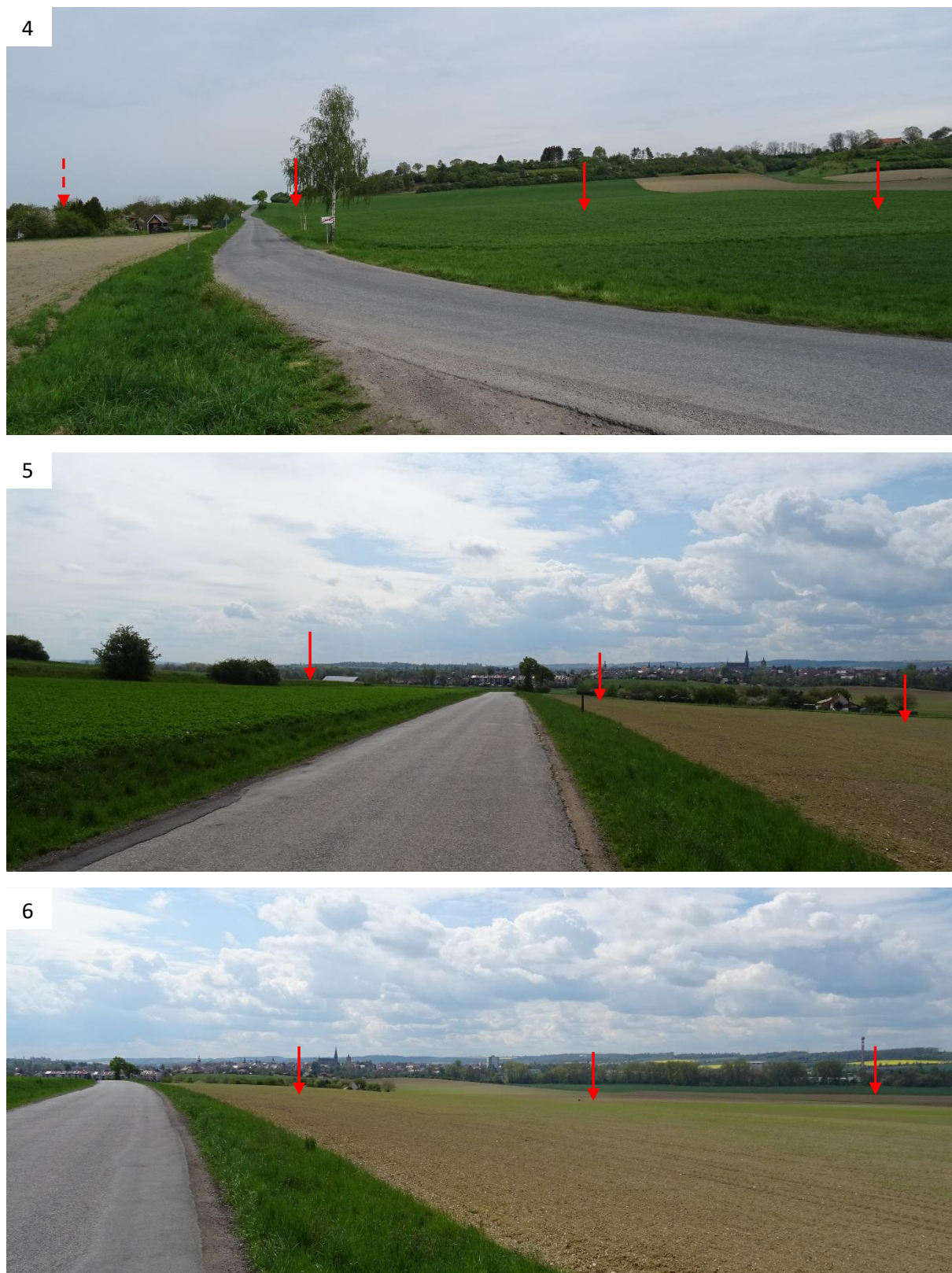
Znaky vizuální scény – prvky a jejich vzájemná konfigurace v krajinné scéně a jejich struktury se mohou projevovat čitelností, výrazností a nezaměnitelností znaků krajinné scény.

Prostorové členění a vizuální charakteristika

Prostorové členění a vizuální charakteristika jsou podrobně v mnohém řešeny již v kapitole obecné vizuální charakteristiky (kapitola 3.3.1), stejně tak vztah prostoru vůči referenčním bodům a trasám vnímání krajiny. Shrnutí tohoto je pak předloženo v rámci tabulky a fotografické analýzy prostoru/pohledových studií níže (pro PDoKP 1 viz Tabulka 11, resp. Obrázek 15 až Obrázek 20; pro PDoKP 2 viz Tabulka 12, resp. Obrázek 21 až Obrázek 29).

Obrázek 15 POHLED 1, 2 a 3: Referenční trasy vnímání krajiny v podobě silnice II/315 vedené mezi Sruby a Chocní (1 a 2) a místní silnice vedené mezi Dvořiskem a Sruby (3): v případě vzdáleného pohledu (2) bude záměr (schematicky poukazují červené šipky, resp. pro variantní řešení modře) jen stěží patrný vzhledem ke vzdálenosti a pozici převážně za vertikálními bariérami viditelnosti v podobě mimolesní krajinné zeleně vzrostlých a kompaktních formací dřevin; v případě blízkých pohledů (1 a 3) se bude záměr uplatňovat v popředí běžných znaků krajinného rázu (© Petr Švehlík 2020)

Obrázek 16 POHLED 4, 5 a 6: Referenční trasa vnímání krajiny v podobě silnice III. třídy mezi Vysokým Mýtem a Slatinou: v případě pohledu na záměr směrem z jihu (4) bude záměr (schematicky ukazují červené šipky) veden v rámci zemědělských pozemků v patě Bučkova kopce (315 m n. m.); v případě pohledu na záměr směrem ze severu (5 a 6) se záměr uplatní v popředí zástavby Vysokého Mýta, avšak vzhledem k pozici vedení v zářezu v citlivém úseku významně nezasáhne do znaků a hodnot krajinného obrazu města (© Petr Švehlík 2020)

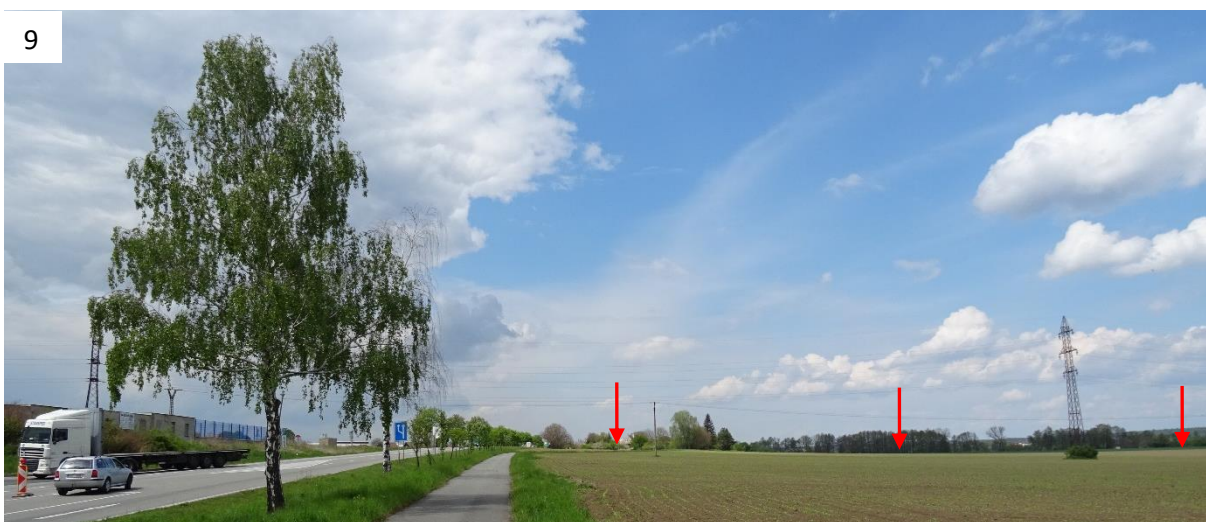
7

8

9

Obrázek 17 POHLED 7, 8 a 9: Referenční trasy vnímání krajiny v podobě silnice mezi Slatinou a silnicí I/35 (7) a modrou turistickou trasou vedenou severně od Vysokého Mýta v souběhu se silnicí I/35 (8 a 9): v případě vzdáleného pohledu (7) bude záměr (schematicky ukazují červené šipky) v prostoru přetvořené údolní nivy Loučné jen v dílčím rozsahu patrný vzhledem ke vzdálenosti a pozici částečně za vertikálními bariérami viditelnosti v podobě mimolesní krajinné zeleně vzrostlých a kompaktních formací dřevin, bez zásahu do siluety města Vysoké Mýto; v případě blízkých pohledů (8 a 9) se bude záměr uplatňovat v popředí běžných znaků krajinného rázu v antropogenně značně využívaném a rušném severním okraji zástavby Vysokého Mýta (© Petr Švehlík 2020)

10

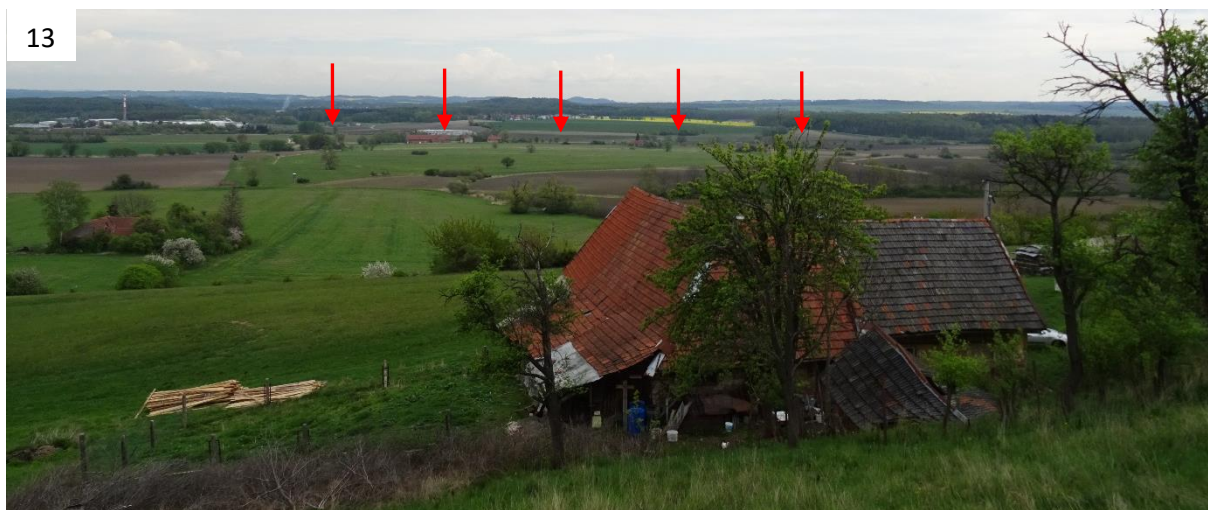
11

12

Obrázek 18 POHLED 10, 11 a 12: Referenční trasy vnímání krajiny v podobě cyklostezky č. 18 vedené v souběhu se silnicí II/357 mezi Vysokým Mýtem a Dvoříškem (10 a 11) a místní silnice vedené od silnice II/357 směrem k letišti Choceň (12): záměr (schematicky poukazují červené šipky) je veden v nižších partiích svahu v rámci relativně rozsáhlých bloků orné půdy, v kontaktu s průmyslovou zástavbou volné krajiny západně od Dvořiska (© Petr Švehlík 2020)

Obrázek 19 POHLED 13, 14 a 15: Referenční body vnímání krajiny v podobě oproti okolní krajině vyvýšeného prostoru Bučkova kopce (315 m n. m.) (13 a 14), resp. přidruženého vrchu Na Plese (314 m n. m.) (15): v případě pohledu z Bučkova kopce směrem na východ (13) se bude záměr (schematicky ukazují červené šipky) uplatňovat až v relativně velké vzdálenosti od pozorovatele v nižších partiích svahu v rámci relativně rozsáhlých bloků orné půdy, částečně v kontaktu s průmyslovou zástavbou volné krajiny západně od Dvořiska; v případě pohledu z Bučkova kopce směrem na západ (14) bude záměr protínat zemědělské pozemky v prostoru přetvořené nivy Loučné severně od Vysokého Mýta, bez zásadního narušení krajinných vazeb na ose pohledu směrem k cenným znakům a hodnotám města Vysoké Mýto; v případě pohledu z vrchu Na Plese směrem na jih (15) je dokumentováno vedení stávající silnice II/357, uplatňující se mj. v patě vrchu Vinice (318 m n. m.), přičemž záměr si zachovává v dané části shodné trasování (© Petr Švehlík 2020)

16

17

18

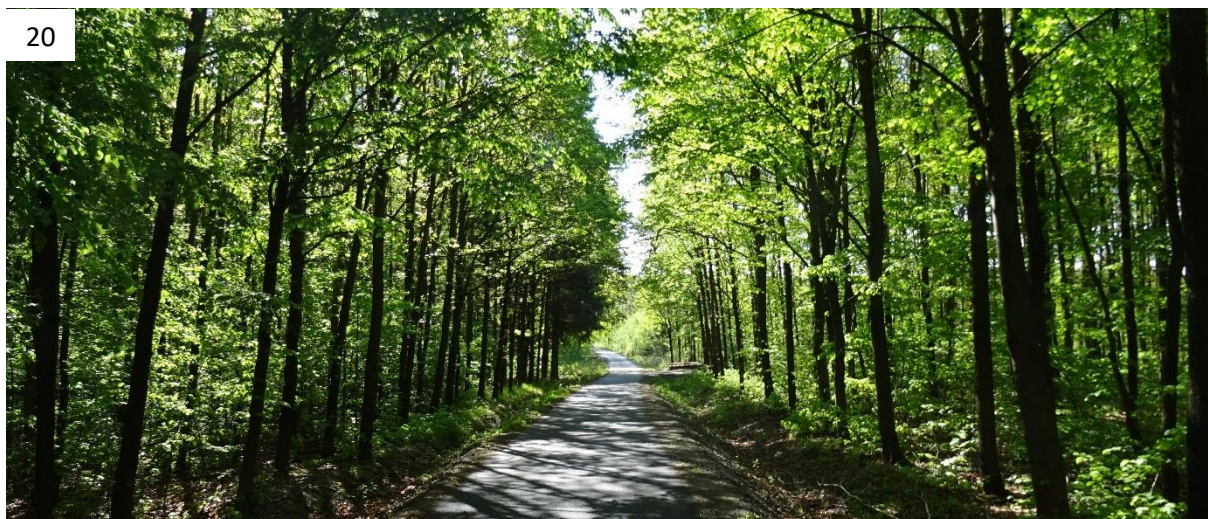

Obrázek 20 POHLED 16, 17 a 18: Referenční body vnímání krajiny v podobě oproti okolní krajině vyvýšeného prostoru vrchu Na Plese (314 m n. m.) (16 a 17) a vrchu Vinice (318 m n. m.) (18): v případě pohledu z vrchu Na Plese směrem na západ (16 a 17) bude záměr ve formě obchvatu míjet v prostoru zemědělských pozemků SV okraj Vysokého Mýta (místní část Lipová), kde bude tvořit pouze podnož pohledům směrem k cenným znakům a hodnotám města; v případě pohledu z vrchu Vinice směrem na severovýchod (18) se bude záměr (schematicky poukazují červené šipky) uplatňovat až v relativně velké vzdálenosti od pozorovatele v nižších partiích svahu v rámci relativně rozsáhlých bloků orné půdy, částečně v kontaktu s průmyslovou zástavbou volné krajiny západně od Dvořiska (© Petr Švehlík 2020)

19

20

21

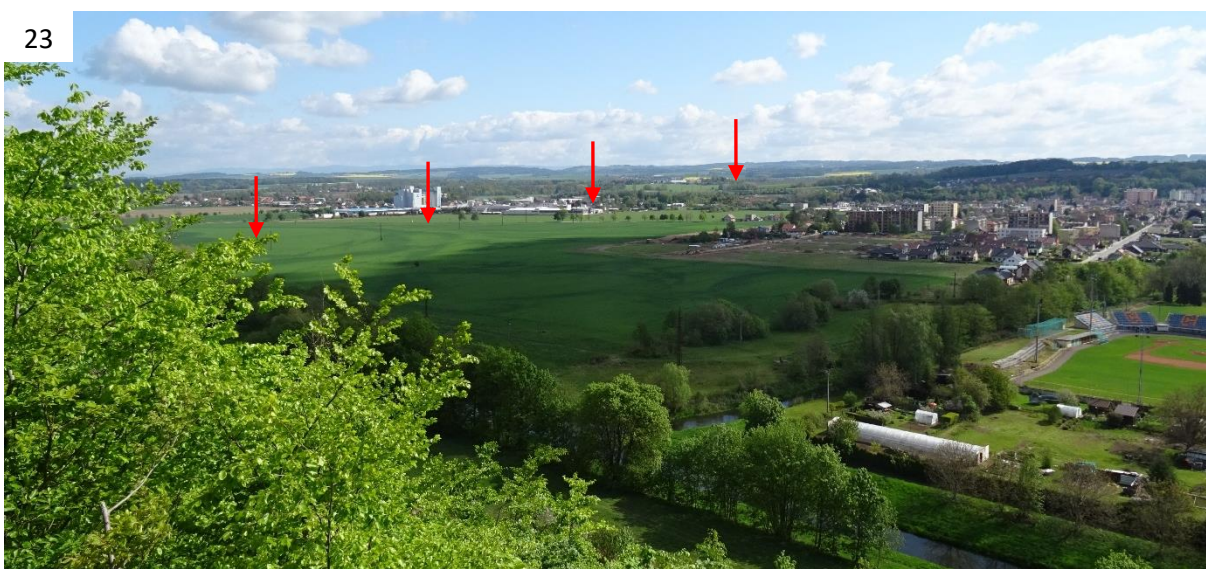

Obrázek 21 POHLED 19, 20 a 21: Referenční trasy vnímání krajiny turistických tras a cyklotras vedených v rámci lesního komplexu západně od Chocně: záměr bude situován do lesního prostředí, tedy se bude uplatňovat pouze z blízkého prostoru, zatímco vzdálenějším pohledům bude ukryt dřevinami lesa; v širším území však bude patrný ruch provozu na silnici (© Petr Švehlík 2020)

22

23

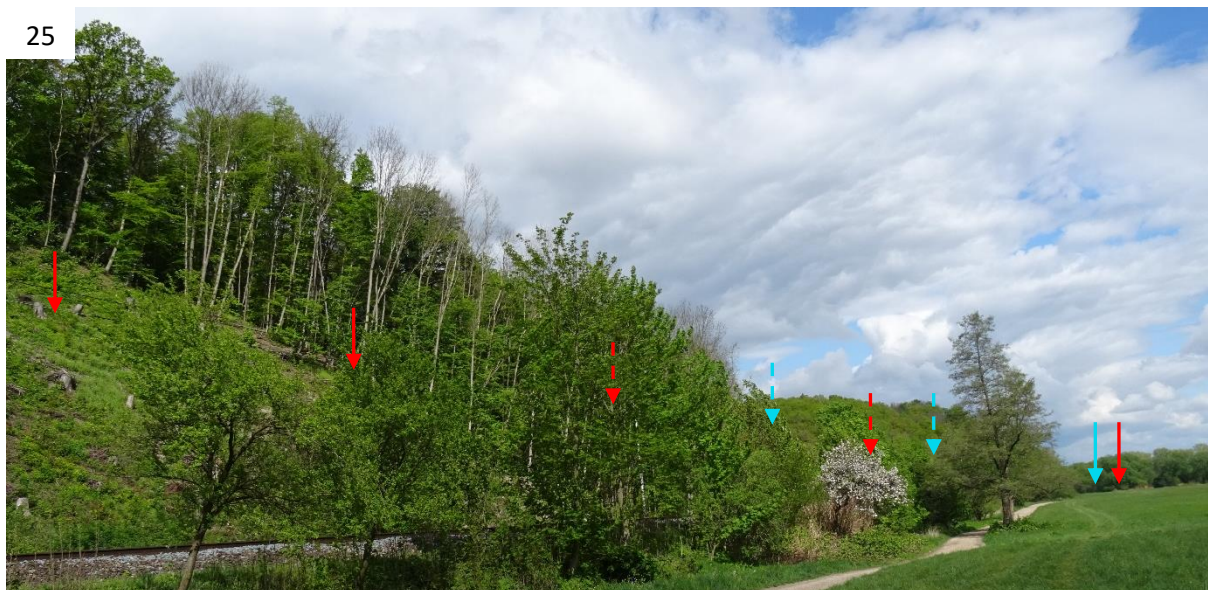

24

Obrázek 22 POHLED 22, 23 a 24: Referenční body vnímání krajiny ve vazbě na vyhlídku na červené turistické trase na okraji lesního komplexu na svazích Vysokochvojenské plošiny západně od Chocně: kromě vlastního vizuálního uplatnění záměru v prostoru Orlické nivy a Brodecké plošiny (schematicky ukazují červené šipky, resp. pro variantní řešení modře) je nutné v případě červené varianty zmínit zejména fyzický zásah do vlastní vyhlídky vzhledem k trasování záměru v daném prostoru, tedy nezanedbatelné změny vztahů a vazeb turistického využívání zdejšího území (© Petr Švehlík 2020)

25

26

27

Obrázek 23 POHLED 25, 26 a 27: Referenční body vnímání krajiny ve vazbě na naučnou stezku Dívčí dolý (25 a 26) a navazující západní okraj zástavby Chocně (27): záměr (schematicky ukazují červené, resp. v případě variantního řešení modré šipky) se v předmětném území vynoří z lesního komplexu v prostoru Vysokochvojenské plošiny západně od Chocně, aby následně převážně ve formě estakády sestoupil do nivy Tiché Orlice (© Petr Švehlík 2020)

28

29

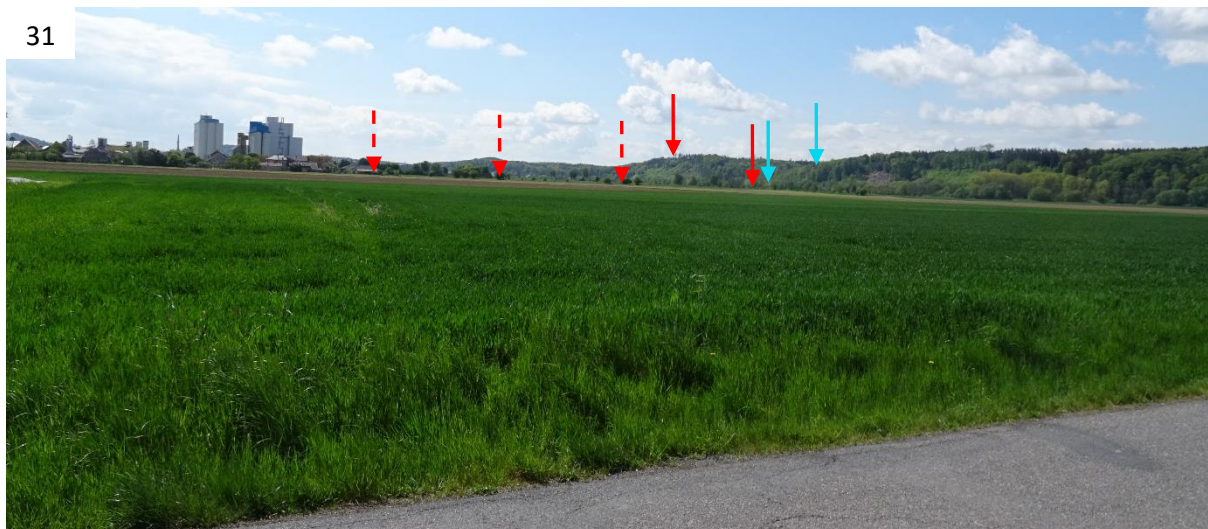

30

Obrázek 24 POHLED 28, 29 a 30: Referenční trasa vnímání krajiny v podobě místní komunikace vedené v pokračování choceňské ulice Újezdská směrem na Újezd u Chocně: pohled směrem na západ (28), ve kterém se záměr (schematicky ukazují červené, resp. v případě variantního řešení modré šipky) v předmětném území vynoří z lesního komplexu v prostoru Vysokochvojenské plošiny západně od Chocně, aby následně převážně ve formě estakády sestoupil do nivy Tiché Orlice; pohled směrem na sever (29), resp. jih (30), kde záměr kříží místní komunikaci a prochází podél průmyslových objektů na okraji Běstovic (© Petr Švehlík 2020)

31

32

33

Obrázek 25 POHLED 31, 32 a 33: Referenční trasa vnímání krajiny v podobě silnice III. třídy mezi Běstovicemi a Újezdem u Chocně (31), místní silnice mezi Běstovicemi a osadou Cihelna (32) a silnice III. třídy mezi Chocní a Koldínem (33):
 vzhledem k relativně vzdáleným pohledům se záměr (schematicky ukazují červené, resp. v případě variantního řešení modré šipky) uplatňuje pouze dílčím způsobem, často ukryt morfologií terénu a zejména krajinnou zelení (© Petr Švehlík 2020)

34

35

36

Obrázek 26 POHLED 34, 35 a 36: Spíše nereferenční trasa vnímání krajiny v podobě polní cesty severně od obce Hemže (34), referenční trasa vnímání krajiny v podobě silnice III. třídy mezi obcí Hemže a Sudličkovou Lhotou (35) a referenční trasa vnímání krajiny v podobě silnice II/312 mezi obcí Hemže a Mostek (36): záměr (schematicky poukazují červené šipky) zde kříží silnici III. třídy mezi obcí Hemže a Sudličkovou Lhotou a následně se napojuje na stávající silnici II/312 vedené na horizontu, tedy společně s doprovázejícím stromořadím zároveň vytvářející hranici PDOKP; na horizontu je rovněž patrný kostel Nanebevzetí Panny Marie v obci Hemže (36), kolem kterého záměr v polní kultuře prochází (© Petr Švehlík 2020)

37

38

39

Obrázek 27 POHLED 37, 38 a 39: Referenční trasa vnímání krajiny v podobě silnice III. třídy mezi Chocní a Koldínem: záměr (schematicky ukazují červené šipky) zde kříží silnici III. třídy mezi Chocní a Koldínem (37 a 38) a pokračuje dále polní kulturou směrem k prvkům krajinné zeleně dřevin (zarůstající meze) (39), které odcloňují jeho další vizuální působení (© Petr Švehlík 2020)

40

41

42

Obrázek 28 POHLED 40, 41 a 42: Referenční trasy vnímání krajiny v podobě silnice II/316 mezi Běstovicemi a Skořenicemi (40), silnicí III. třídy mezi Nasavrky a Skořenicemi (41) a místní komunikací mezi Mostkem a Sudličkovou Lhotou (42): vzhledem k relativně vzdáleným pohledům se záměr (schematicky poukazují červené šipky) uplatňuje pouze dílčím způsobem, často ukryt morfologií terénu a zejména krajinnou zelení, resp. více patrný je zejména v prostoru napojení na stávající silnici II/312 při přiblížení k terénnímu horizontu u obce Hemže (zde také kostel Nanebevzetí Panny Marie; 41 a 42) (© Petr Švehlík 2020)

43

44

Obrázek 29 POHLED 43 a 44: Referenční trasa vnímání krajiny v podobě silnice II/317 mezi Chocní a Běstovicemi: záměr (schematicky ukazují červené šipky) zde kříží silnici II/317 v prostoru relativně heterogenní zástavby okraje sídel, v rámci které nejsou výjimkou ani hmotově významné průmyslové objekty (© Petr Švehlík 2020)

V PDoKP 1 je možno identifikovat následující hlavní znaky vizuální charakteristiky – viz Tabulka 11.

Tabulka 11 Standardizovaná tabulka identifikace a klasifikace hlavních znaků vizuální charakteristiky krajinného rázu

C.3	Identifikované hlavní znaky vizuální charakteristiky	klasifikace znaků		
		dle projevu	dle významu	dle cennosti
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spoleurčující x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný
C.3.1	vizuální uplatnění zvlněné až rovinaté zemědělské krajiny prostoru s vyšší mírou intenzifikace (nezřídka nabývající až charakteru otevřené krajiny polní (orná půda)) i urbanizace	O až +	xxx	x
C.3.2	vnitřně pohledově polootevřený až otevřený typy kulturní převážně odlesněné krajiny s mozaikou orné půdy, luk, pastvin a lad doplněných rozptýlenou zelení, příp. menšími okrsky lesa, sady, zahradami apod.	+	xxx	x
C.3.3	prostor nezřídka pouze nezřetelně uzavřený více či méně vzdálenými terénními horizonty či lesy pokrývajících temena svahů mírně zvlněné pahorkatiny za hranicí PDoKP	+	xxx	x
C.3.4	vztahy a vazby prostoru se sídly za hranicí prostoru – zejména s městem Vysoké Mýto	+	xxx	xx
C.3.5	vizuální uplatnění některých znaků a hodnot městské památkové zóny Vysoké Mýto	+	x	xx-xxx
C.3.6	vztahy a vazby prostoru na krajinné struktury za hranicí prostoru – pokračování otevřené zemědělské krajiny	+	xx	x
C.3.7	vztahy a vazby prostoru na krajinné struktury za hranicí prostoru – místy i rozsáhlejší lesní komplexy, v některých případech ve vazbě na terén mírně vyvýšený nad vlastní PDoKP	x	xx	x
C.3.8	vizuální uplatnění terénní dominanty Bučkova kopce (315,0 m n. m.), resp. přidruženého vrchu Na Plese (314 m n. m.), či Vinice (318 m n. m.), vystupujících svoji typickou strukturální pestrostí nad okolní krajinu zdejší pahorkatiny	+	xxx	x-xx
C.3.9	vizuální uplatnění dřevinné vegetace v rámci převážně rovinaté či pouze mírně zvlněné krajiny – uzavírání či přinejmenším částečné členění prostoru na jednotlivá místa krajinného rázu zejména v případě kompaktních dřevinných formací	+	xxx	x
C.3.10	vizuální uplatnění dřevinné vegetace v rámci převážně rovinaté či pouze mírně zvlněné krajiny – harmonizace obrazu prostoru vzhledem k přítomnosti méně kompaktních vegetačních prvků dřevinné zeleně (zejména stromořadí doprovázející zdejší cestní síť, či obecně jiné prvky, v rámci kterých vyniká hmota jednotlivé dřeviny spíše než hmota ucelené vegetační formace)	+	x	x
C.3.11	vizuální uplatnění strukturální pestrosti krajinných formací ve vazbě na četné vodní plochy (rybníky Rutník, Netušil či Avíák)	+	xx	x
C.3.12	vizuální uplatnění strukturální pestrosti krajinných formací ve vazbě na vodní toky – řeka Loučná (kompaktní vegetační doprovod sledující často nepravidelné vedení koryta)	+	xx	x
C.3.13	vizuální uplatnění strukturální pestrosti krajinných formací ve vazbě na vodní toky – drobné vodoteče (mimořádné krajinná zeleň, rákosiny)	+	x	x

C.3	Identifikované hlavní znaky vizuální charakteristiky	klasifikace znaků		
		dle projevu	dle významu	dle cennosti
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spouštějící x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný
C.3.14	vizuální uplatnění strukturální pestrosti krajinných formací ve vazbě na okolí některých menších obcí	+	xx	x
C.3.15	vizuální uplatnění cestní sítě – silnice vyšších tříd s intenzivní dopravou	-	x	x
C.3.16	vizuální uplatnění cestní sítě – silnice nižších tříd či polní cesty místy doprovázené stromořadími či spíše nepravidelně přítomnými formacemi dřevin	O až +	xx	x
C.3.17	vizuální uplatnění železničních tratí (celostátní železniční trať č. 010 Praha – Česká Třebová, regionální železniční trať č. 018 Choceň – Litomyšl)	- až O	xx	x
C.3.18	vizuální uplatnění negativně se projevujících prvků antropogenní zástavby území (zemědělské areály, průmyslové areály) – spíše ojedinělé prvky v rámci PDoKP	-	x	x
C.3.19	vizuální uplatnění negativně se projevujících prvků antropogenní zástavby území – zejména průmyslové okraje zástavby zdejších sídel za hranicí PDoKP (vč. snížením celkové estetiky krajinné scény typické pro historické město/městskou památkovou zónu Vysoké Mýto)	-	xx	x
C.3.20	vizuální uplatnění kulturní a historické charakteristiky indikované přítomností kulturní nemovitě památky nad obcí Slatina – kostel sv. Petra a Pavla	+	x	x-xx

V PDoKP 2 je možno identifikovat následující hlavní znaky vizuální charakteristiky – viz Tabulka 12.

Tabulka 12 Standardizovaná tabulka identifikace a klasifikace hlavních znaků vizuální charakteristiky krajinného rázu

C.3	Identifikované hlavní znaky vizuální charakteristiky	klasifikace znaků		
		dle projevu	dle významu	dle cennosti
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spouštějící x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný
C.3.1	vizuální uplatnění zemědělské krajiny ploché pahorkatiny s vyšší mírou intenzifikace (nezřídka nabývající až charakteru otevřené krajiny polní (orná půda)) i urbanizace	O až +	xxx	x
C.3.2	vnitřně pohledově polootevřený až otevřený typy kulturní převážně odlesněné krajiny jen místy s mozaikou orné půdy, luk, pastvin a lad doplněných rozptýlenou zelení, příp. menšími okrsky lesa, zahradami apod.	+	xx	x
C.3.3	prostor nezřídka pouze nezřetelně uzavřený více či méně vzdálenými terénními horizonty či lesy pokrývajících temena svahů mírně zvlněné pahorkatiny za hranicí PDoKP	+	xxx	x
C.3.4	vztahy a vazby prostoru se sídly za hranicí prostoru – zejména s městem Choceň	+	xxx	x
C.3.5	vizuální uplatnění některých znaků a hodnot města Choceň z nadhledu vyhlídkových míst v rámci lesního komplexu vyvýšené krajiny západně od Chocně	+	xx	x-xx
C.3.6	vztahy a vazby prostoru na krajinné struktury za hranicí prostoru – pokračování otevřené zemědělské krajiny	+	xx	x

C.3	Identifikované hlavní znaky vizuální charakteristiky	klasifikace znaků		
		dle projevu	dle významu	dle cennosti
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spoluurčující x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný
C.3.7	vztahy a vazby prostoru na krajinné struktury za hranicí prostoru – místy i rozsáhlejší lesní komplexy, v některých případech ve vazbě na terén mírně vyvýšený nad vlastní PDoKP (zejména v rámci Vysokochvojenské plošiny v prostoru vrhů Homole (332 m n. m.) a U Dívčích dolů (337 m n. m.))	x	xx	x
C.3.8	vizuální uplatnění dřevinné vegetace v rámci převážně rovinaté či pouze mírně zvlněné krajiny – uzavírání či přinejmenším částečné členění prostoru na jednotlivá místa krajinného rázu zejména v případě kompaktních dřevinných formací	+	xx	x
C.3.9	vizuální uplatnění dřevinné vegetace v rámci převážně rovinaté či pouze mírně zvlněné krajiny – harmonizace obrazu prostoru vzhledem k přítomnosti méně kompaktních vegetačních prvků dřevinné zeleně (zejména stromořadí doprovázející zdejší cestní síť, či obecně jiné prvky, v rámci kterých vyniká hmota jednotlivé dřeviny spíše než hmota ucelené vegetační formace)	+	x	x
C.3.10	vizuální uplatnění strukturální pestrosti krajinných formací ve vazbě na vodní toky – řeka Tichá Orlice (kompaktní vegetační doprovod dřevin podél koryta a navazujícími nivní louky)	+	xx	x
C.3.11	vizuální uplatnění strukturální pestrosti krajinných formací ve vazbě na vodní toky – drobné vodoteče (mimořadní krajinná zeleně)	+	x	x
C.3.12	vizuální uplatnění strukturální pestrosti krajinných formací ve vazbě na okolí některých menších obcí	+	xx	x
C.3.13	vizuální uplatnění cestní sítě – silnice vyšších tříd s intenzivní dopravou	-	x	x
C.3.14	vizuální uplatnění cestní sítě – silnice nižších tříd či polní cesty místy doprovázené stromořadími či spíše nepravidelně přítomnými formacemi dřevin	O až +	xx	x
C.3.15	vizuální uplatnění negativně se projevujících prvků antropogenní zástavby území (zemědělské areály, průmyslové areály) – spíše ojedinělé prvky v rámci PDoKP	-	x	x
C.3.16	vizuální uplatnění negativně se projevujících prvků antropogenní zástavby území – zejména průmyslové okraje zástavby zdejších sídel za hranicí PDoKP (typicky průmyslová zóna v Běstovicích)	-	xx	x
C.3.17	vizuální uplatnění kulturní a historické charakteristiky indikované přítomností kulturní nemovité památky v rámci lesního komplexu západně od Chocně – Hradiště Zítkov	+	x	x-xx
C.3.18	vizuální uplatnění kulturní a historické charakteristiky indikované přítomností kulturní nemovité památky v obci Hemže – kostel Nanebevzetí Panny Marie (bezprostředně za hranicí PDoKP)	+	xx	x-xx

4 POSOUZENÍ MÍRY Vlivu ZÁMĚRU NA IDENTIFIKOVANÉ ZNAKY A HODNOTY

4.1 Vliv záměru na zákonná kritéria krajinného rázu

4.1.1 Vliv na rysy a hodnoty přírodní charakteristiky

Míru zásahů záměru do některých znaků a hodnot přírodní charakteristiky KR, indikovaných přítomností (či nepřítomností) standardizovaných indikátorů, ukazuje následující tabulka (Tabulka 13). Posouzení míry vlivů na identifikované a klasifikované znaky přírodní charakteristiky krajinného rázu je pak předloženo v další tabulce (Tabulka 14).

Tabulka 13 Standardizovaná tabulka přítomnosti indikátorů hodnot přírodní charakteristiky – posouzení míry vlivu

A.1	Indikátory přítomnosti hodnot přírodní charakteristiky	přítomnost indikátoru v území				vliv záměru	
		PDoKP 1		PDoKP 2		PDoKP 1	PDoKP 2
		ANO	NE	ANO	NE		
A.1.1	Přítomnost národního parku (NP) vč. ochranného pásma		x		x	/	/
A.1.2	Přítomnost chráněné krajinné oblasti (CHKO)		x		x	/	/
A.1.3	Přítomnost národní přírodní rezervace (NPR) vč. ochranného pásma		x		x	/	/
A.1.4	Přítomnost národní přírodní památky (NPP) vč. ochranného pásma		x		x	/	/
A.1.5	Přítomnost přírodní rezervace (PR) vč. ochranného pásma		x		x	/	/
A.1.6	Přítomnost přírodní památky (PP) vč. ochranného pásma	x			x	O	/
A.1.7	Přítomnost evropsky významné lokality (EVL) sítě Natura 2000		x		x	/	/
A.1.8	Přítomnost ptačí oblasti (PO) sítě Natura 2000		x		x	/	/
A.1.9	Přítomnost přírodního parku (dle §12 zák. 114/1992 Sb.)		x	x		/	XX (pro červenou variantu), X-XX (pro modrou variantu)
A.1.10	Přítomnost skladebných prvků ÚSES	x		x		X	XX
A.1.11	Přítomnost významných krajinných prvků (VKP)	x		x		X	XX
A.1.12	Přítomnost památného stromu vč. ochranného pásma	x			x	O	/

pozn.: žádný zásah „O“, resp. „/“ (v případě, že indikátor v území není přítomen), slabý zásah „X“, středně silný zásah „XX“, silný zásah „XXX“, velmi silný zásah „XXXX“

Tabulka 14 Standardizovaná tabulka identifikace a klasifikace hlavních znaků přírodní charakteristiky krajinného rázu – posouzení míry vlivu

A.2	Identifikované hlavní znaky přírodní charakteristiky	klasifikace znaků			vliv záměru
		dle projevu	dle významu	dle cennosti	
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spoluurčující x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný	O žádný X slabý XX středně silný XXX silný XXXX stírající
PDoKP 1. Loučenská tabule v okolí Vysokého Mýta					
A.2.1	zvlněná až rovinatá zemědělská krajina zasažená relativně značnou intenzifikací – nabývací až charakteru otevřené krajiny polní (orná půda)	O	xxx	x	XX
A.2.2	strukturální pestrost krajinných formací ve vazbě na svahy některých vyvýšených poloh zdejší pahorkatiny (typicky Bučkův kopec (315,0 m n. m.), resp. přidružený vrch Na Plese (314 m n. m.) či Vinice (317,8 m n. m.))	+	xxx	x-xx	O
A.2.3	strukturální pestrost krajinných formací ve vazbě na četné vodní plochy (rybníky) a vodní toky (kromě řeky Loučné spíše drobné vodoteče)	+	xx	x	X-XX
A.2.4	strukturální pestrost krajinných formací ve vazbě na okolí některých menších obcí	+	x	x	O
A.2.5	jednotlivé fragmenty prvků mikrostruktury krajiny – luční porosty či pastviny	+	xx	x	X
A.2.6	jednotlivé fragmenty prvků mikrostruktury krajiny – více či méně extenzivní sady a zahrady	+	x	x	O
A.2.7	jednotlivé fragmenty prvků mikrostruktury krajiny – remízky, rozptýlená krajinná zeleň doprovázející meze či vodní toky, rákosiny	+	xx	x	X-XX
A.2.8	jednotlivé fragmenty prvků mikrostruktury krajiny – stromořadí či spíše nepravidelně přítomné formace dřevin podél silnic, cest či železničních tratí	+	xx	x	X-XX
A.2.9	jednotlivé fragmenty prvků mikrostruktury krajiny – solitérní stromy či jen malé shluky dřevin	+	x	x	O-X
A.2.10	jednotlivé fragmenty prvků mikrostruktury krajiny – četné vodní plochy (rybníky Rutník, Netušil či Aviák) a drobné vodní toky	+	xx	x	X
A.2.11	řeka Loučná doprovázená kompaktním vegetačním doprovodem sledující často nepravidelné vedení koryta	+	xx	x	X-XX
PDoKP 2. Třebechovická tabule v okolí Chocně					
A.2.1	zemědělská krajina pahorkatiny zasažená relativně značnou intenzifikací – nabývací až charakteru otevřené krajiny polní (orná půda)	O	xxx	x	XX
A.2.2	fluviální akumulární rovina nivy Tiché Orlice tvořená zpravidla kompaktním vegetačním	+	xx	xx	X-XX

A.2	Identifikované hlavní znaky přírodní charakteristiky	klasifikace znaků			vliv záměru
		dle projevu	dle významu	dle cennosti	
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spouštějící x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný	
	doprovodem dřevin podél koryta a navazujícími nivními loukami				O žádný X slabý XX středně silný XXX silný XXXX stírající
A.2.3	strukturální pestrost krajinných formací ve vazbě na vodní toky (kromě řeky Tiché Orlice spíše drobné vodoteče)	+	xx	x	X
A.2.4	strukturální pestrost krajinných formací ve vazbě na okolí některých menších obcí	+	xx	x	O
A.2.5	jednotlivé fragmenty prvků mikrostruktury krajiny – luční porosty	+	x	x	X
A.2.6	jednotlivé fragmenty prvků mikrostruktury krajiny – zahrady	+	x	x	O-X
A.2.7	jednotlivé fragmenty prvků mikrostruktury krajiny – remízky, rozptýlená krajinná zeleň doprovázející meze či vodní toky, rákosiny	+	xx	x	X-XX
A.2.8	jednotlivé fragmenty prvků mikrostruktury krajiny – stromořadí či spíše nepravidelně přítomné formace dřevin podél silnic či polních cest	+	xx	x	X-XX
A.2.9	jednotlivé fragmenty prvků mikrostruktury krajiny – solitérní stromy či jen malé shluky dřevin	+	x	x	O-X
A.2.10	relativně rozsáhlý komplex lesů Vysokochvojenské plošiny v prostoru vrhů Homole (332 m n. m.) a U Dívčích dolů (337 m n. m.) (převážně za hranicí PDoKP)	+	xx	x	XX

Záměr znamená zásah několika indikátorů hodnot přírodní charakteristiky krajinného rázu (vždy se jedná o instituty obecné ochrany přírody a krajiny), přičemž logicky platí, že tyto se významově překrývají s identifikovanými znaky přírodní charakteristiky krajinného rázu. Vlivy záměru jsou v případě některých znaků hodnoceny až jako středně silné; touto intenzitou vlivů jsou však zasaženy téměř výhradně cennosti běžné znaky přírodní charakteristiky krajinného rázu. Výjimkou v tomto ohledu je pouze niva Tiché Orlice tvořená zpravidla kompaktním vegetačním doprovodem dřevin podél koryta a navazujícími nivními loukami (v rámci PDoKP 2), pro kterou lze identifikovat až jistou význačnost znaku, což podtrhuje rovněž její zahrnutí do přírodního parku Orlice. Záměr však nivní prostor v obou variantních řešeních překonává v podobě dlouhé estakády, kterou sestupuje z prostoru vyvýšeného lesního komplexu západně od Chocně do nivní části krajiny. Rozdílný způsob sestupu záměru do nivního prostoru je důvodem nepatrně příznivějšího hodnocení modré varianty. Uvedené je však učiněno se značným zahrnutím hodnocení vizuálních vlivů variant, které jsou primárně předmětem samostatné kapitoly 4.1.6; tedy při vnímání výhradně fyzických zásahů do území nivního charakteru/vymezeného přírodního parku pro obě varianty platí, že zvoleným technickým řešením jsou vlivy účinně minimalizovány. Toto platí rovněž v případě křížení řeky Loučná v rámci PDoKP 1, neboť i zde je zvoleno řešení v podobě relativně rozsáhlé estakády. V rámci PDoKP 2 pak stojí dále za speciální pozornost zásah již zmíněného relativně rozsáhlého komplexu lesů Vysokochvojenské plošiny v prostoru vrhů Homole (332 m n. m.) a U Dívčích dolů (337 m n. m.), který v obou variantách nabývá

středně silné intenzity vlivů vzhledem k přímému záboru lesních porostů; v celkovém kontextu rozsahu lesních porostů v daném území je však zásah nutné hodnotit spíše jako lokální, resp. ve vztahu k problematice krajinného rázu je nutné jeho význam vnímat zejména z hlediska vizuálních charakteristik podrobně řešených v rámci kapitoly 4.1.6.

Obecně pak pro oba PDoKP platí, že dochází k zásahu zejména do projevem spíše neutrálního znaku zemědělské krajiny zasažené relativně značnou intenzifikací, tzn. nabývající až charakteru otevřené krajiny polní (orná půda). V rámci této jsou pak lokálně zasaženy některé prvky strukturální pestrosti krajinný (např. luční porosty, remízky, rozptýlená krajinná zeleň doprovázející meze, vodní toky či cestní síť apod.), jedná se však vždy o znaky běžné cennosti přírodní charakteristiky krajinného rázu, jejichž úbytek realizací záměru navíc bude pro dané území zanedbatelný.

Vliv na rysy a hodnoty přírodní charakteristiky
slabý až středně silný

4.1.2 Vliv na rysy a hodnoty kulturní a historické charakteristiky

Míru zásahů záměru do některých znaků a hodnot kulturní a historické charakteristiky KR, indikovaných přítomností (či nepřítomností) standardizovaných indikátorů, ukazuje následující tabulka (Tabulka 15). Posouzení míry vlivů na identifikované a klasifikované znaky kulturní a historické charakteristiky krajinného rázu je pak předloženo v další tabulce (Tabulka 16).

Tabulka 15 Standardizovaná tabulka přítomnosti indikátorů hodnot kulturní a historické charakteristiky – posouzení míry vlivu

B.1	Indikátory přítomnosti hodnot kulturní a historické charakteristiky	přítomnost indikátoru v území				vliv záměru	
		PDoKP 1		PDoKP 2		PDoKP 1	PDoKP 2
		ANO	NE	ANO	NE		
B.1.1	Přítomnost národní kulturní památky (NKP) vč. památkového ochranného pásma (POP)		x		x	/	/
B.1.2	Přítomnost archeologické památkové rezervace (vč. navrhované a POP)		x		x	/	/
B.1.3	Přítomnost městské památkové rezervace (MPR) (vč. navrhované a POP)		x		x	/	/
B.1.4	Přítomnost vesnické památkové rezervace (VPR) (vč. navrhované a POP)		x		x	/	/
B.1.5	Přítomnost městské památkové zóny (MPZ) (vč. navrhované a POP)		x		x	/	/
B.1.6	Přítomnost vesnické památkové zóny (VPZ) (vč. navrhované a POP)		x		x	/	/
B.1.7	Přítomnost krajinné památkové zóny (KPZ) (vč. navrhované)		x		x	/	/
B.1.8	Přítomnost kulturní nemovitě památky (KNP) (vč. navrhované a POP)	x		x		O	XXX-XXXX (pro červenou variantu, O (pro modrou variantu)

pozn.: žádný zásah „O“, resp. „/“ (v případě, že indikátor v území není přítomen), slabý zásah „X“, středně silný zásah „XX“, silný zásah „XXX“, velmi silný zásah „XXXX“

Tabulka 16 Standardizovaná tabulka identifikace a klasifikace hlavních znaků kulturní a historické charakteristiky KR – posouzení míry vlivu

B.2	Identifikované hlavní znaky kulturní a historické charakteristiky	klasifikace znaků			vliv záměru
		dle projevu	dle významu	dle cennosti	
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spoluurčující x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný	O žádný X slabý XX středně silný XXX silný XXXX stírající
PDoKP 1. Loučenská tabule v okolí Vysokého Mýta					
B.2.1	částečně dochovaná historická návaznost strukturální pestrosti krajiny v podobě krajinných prvků a vegetačních formací více či méně upomínajících na dřívější struktury kulturní krajiny	+	xxx	x	X
B.2.2	luční porosty a pastviny (přítomné v nižších polohách prostoru s vazbami na drobné vodní toky a rybníky či v rámci svažitéjších pozemků) jako upomínka dřívějších extenzivních forem hospodaření	+	xx	x	X
B.2.3	orná půda zpravidla scelená do velkých bloků jako výsledek dlouhodobé intenzifikace zásahů s cílem naplňování potravinových potřeb obyvatel	O	xxx	x	X-XX
B.2.4	přítomnost stromořadí či solitérů stromů – prvky zjevně menší kompaktnosti a zapojení typické pro historickou strukturu území	+	xx	x	X-XX
B.2.5	přítomnost více či méně extenzivních sadů a zahrad	+	x	x	O
B.2.6	obytná zástavba města Vysoké Mýto a menších obcí přítomná prakticky výhradně za hranicí PDoKP	O až +	xxx	x	O
B.2.7	průmyslová zástavba (zemědělské areály, průmyslové areály – vysoká síla, komíny apod.) ve volné krajině vlastního prostoru či bezprostředně za hranicí PDoKP	-	xx	x	O
B.2.8	cestní síť vedená převážně v původní historické stopě	- až O	xx	x	XX
B.2.9	historická stopa vedení železničních tratí (zejména celostátní železniční trať č. 010 Praha – Česká Třebová procházející územím již od první poloviny 19. století, regionální železniční trať č. 018 Choceň – Litomyšl procházející územím od druhé poloviny 19. století)	O	x	x	O-X
B.2.10	kulturní a historická charakteristika indikovaná přítomností kulturní nemovité památky nad obcí Slatina – kostel sv. Petra a Pavla	+	x	x-xx	O
B.2.11	přítomnost městské památkové zóny Vysoké Mýto (za hranicí PDoKP)	+	xx	xx-xxx	O
PDoKP 2. Třebechovická tabule v okolí Chocně					
B.2.1	historická návaznost převahy orné půdy v rámci zemědělských kultur prostoru	O až +	xxx	x	X-XX

B.2.2	orná půda prakticky v celém prostoru scelená do velkých bloků jako výsledek dlouhodobé intenzifikace zásahů s cílem naplňování potravinových potřeb obyvatel	O	xxx	x	X-XX
B.2.3	luční porosty a pastviny jako upomínka dřívějších extenzivních forem hospodaření	+	x	x	X
B.2.4	přítomnost stromořadí či solitérů stromů – prvky zjevně menší kompaktnosti a zapojení typické pro historickou strukturu území	+	xx	x	X-XX
B.2.5	obytná zástavba města Choceň a menších obcí přítomná prakticky výhradně za hranicí PDoKP	O až +	xxx	x	O
B.2.6	průmyslová zástavba (zemědělské areály, průmyslové areály – vysoká síla, komíny apod.) bezprostředně za hranicí PDoKP (zpravidla nikoliv v rámci vlastního prostoru)	-	xx	x	O
B.2.7	cestní síť vedená převážně v původní historické stopě	- až O	xx	x	XX
B.2.8	kulturní a historická charakteristika indikovaná přítomností kulturní nemovité památky v rámci lesního komplexu západně od Chocně – Hradiště Zítkov	+	x	x-xx	XXX-XXXX (pro červenou variantu), O (pro modrou variantu)
B.2.9	kulturní a historická charakteristika indikovaná přítomností kulturní nemovité památky nad obcí Hemže – kostel Nanebevzetí Panny Marie (bezprostředně za hranicí PDoKP)	+	x	x-xx	O

Kulturní a historická charakteristika je v prostoru reprezentována zejména částečně heterogenní krajinnou strukturou převážně zemědělského typu upomínající na vývoj uplatňování potřeb člověka v krajině. V území se vyskytují převážně běžné znaky kulturní a historické charakteristiky, přičemž dle tabelárního hodnocení vlivů je možné konstatovat, že tyto mohou být záměrem dotčeny nejvýše slabě až středně silně. Relativně největší dotčení lze v případě těchto znaků identifikovat pro „cestní síť vedenou převážně v původní historické stopě“, neboť změna vedení cestní sítě je přímým účelem záměru. Změna se však bude týkat pouze dílčího prostoru, tedy i v tomto případě lze hovořit nejvýše jen o středním vlivu. Navíc z hlediska celkové významnosti vlivů je zásadní, že znak stávající cestní sítě je dle projevu spíše znakem neutrálním, resp. v některých částech prostoru se může projevovat i pozitivně – zejména komunikace s nižší intenzitou provozu doprovázené dřevinnou vegetací/stromořadím; zásah tohoto znaku je pak hodnocen jako slabý až středně silný, přičemž platí, že se bude odehrávat pouze lokálně ve vazbě na prostor křížení, příp. relativně krátký úsek přeložky křížené komunikace, která může znamenat nutnost kácení doprovodných dřevin.

Cennosti větší než běžné dosahují v rámci PDoKP (a v blízkosti jeho hranice) výhradně kulturní a historické charakteristiky indikované vyhlášením památkové ochrany dle zákona o památkové péči. Prvořadou pozornost v tomto ohledu zaslouží zejména městská památková zóna Vysoké Mýto, která se však nachází za hranicí PDoKP, z čehož je zřejmé, že zásahy se mohou odehrávat pouze na úrovni

vizuálních vlivů – k tomu podrobně viz kapitola 4.1.6. Stejně tak nedochází k vizuálnímu dotčení dvou nemovitých kulturních památek uvedených výše v tabulce – kostel sv. Petra a Pavla v rámci PDoKP 1 a kostel Nanebevzetí Panny Marie bezprostředně za hranicí PDoKP 2. V rámci PDoKP 2 však dochází v případě červené varianty vedení záměru v prostoru lesního komplexu Vysokochvojenské plošiny západně od Chocně k přímému zásahu nemovité kulturní památky Hradiště Zítkov, jehož intenzitu vlivu lze předpokládat přinejmenším jako silnou, v mnohém však téměř až stírající. Podrobnosti zásahu by v případě další projekční přípravy záměru v této variantě byly specifikovány v dalších stupních, v mnohé však lze jako nezanedbatelnou ztrátu tohoto znaku vnímat již samotné přiblížení záměru silnice do blízkosti hradiště situovaného v rámci podobným ruchům nedotčeného území), natož případný fyzický zásah, který je aktuálně přinejmenším pro část hradiště předpokládán.

Vliv na rysy a hodnoty kulturní a historické charakteristiky

silný v případě červené varianty, resp. slabý v případě modré varianty

4.1.3 Vliv na ZCHÚ

V PDoKP se vyskytuje jedno ZCHÚ, a to přírodní památka Vstavačová louka v rámci PDoKP 1. Záměr se k této louce přibližuje na vzdálenost cca 100 m, přičemž nejsou předpokládány přímé ani nepřímé vlivy na tento luční biotop s výskytem cenných druhů rostlin. Vzhledem k charakteru a umístění záměru nemohou být ovlivněny ani ZCHÚ za hranicí PDoKP.

Vliv na ZCHÚ

žádný

4.1.4 Vliv na VKP

V PDoKP se vyskytují VKP ze zákona vodní toky a údolní nivy, rybníky, lesy a registrované VKP Srubské mokřiny a Slatina U trati. Vzhledem k charakteru a umístění záměru lze až jako středně silný vnímat zejména zásah VKP lesy v rámci západní části PDoKP 2 v souladu s relativně rozsáhlým lesním komplexem Vysokochvojenské plošiny v prostoru vrhů Homole (332 m n. m.) a U Dívčích dolů (337 m n. m.), který v obou variantách nabývá středně silné intenzity vlivů vzhledem k přímému záboru lesních porostů; v celkovém kontextu rozsahu lesních porostů v daném území je však zásah nutné hodnotit spíše jako lokální, resp. ve vztahu k problematice krajinného rázu je nutné jeho význam vnímat zejména z hlediska vizuálních charakteristik podrobně řešených v rámci kapitoly 4.1.6. Nelze opomenout rovněž zejména zásahy VKP vodní toky a údolní nivy, avšak tyto jsou v případě nejvýznamnějších vodních toků PDoKP – v případě PDoKP 1 řeka Loučná a v případě PDoKP 2 řeka Tichá Orlice – účinně minimalizovány návrhem relativně dlouhé estakády překonávající jak vodní tok, tak jeho nivu. Obdobně v případě drobných vodních toků nelze shledat podstatná negativa navrženého křížení. Podrobněji je problematika zásahu přírodních charakteristik, tj. vč. znaků a hodnot souvisejících s přítomností VKP, řešena v kapitole 4.1.1.

Vliv na VKP

slabý (zejména v případě PDoKP 1) až středně silný (zejména v případě PDoKP 2)

4.1.5 Vliv na kulturní dominanty

Problematika má značný překryv s kapitolou 4.1.2, ve které je velmi kriticky hodnocena červená varianta záměru vzhledem k přímému zásahu nemovité kulturní památky Hradiště Zítkov, zatímco pro jiné potenciální kulturní dominanty (zejména lze uvažovat objekty v rámci památkové zóny Vysoké Mýto) nejsou vlivy identifikovány a ve vztahu k možnému nepřímému ovlivnění z hlediska vizuální charakteristiky je odkázáno na kapitolu 4.1.6. Je nutné konstatovat, že zdaleka ne každý objekt památkové ochrany je z pohledu problematiky krajinného rázu kulturní dominantou. To platí právě v mnohém typicky pro Hradiště Zítkov, neboť se jedná pouze o terénní stopy bývalého hradu, jehož přítomnost lze vnímat spíše v duchovní rovině, resp. jako archeologickou lokalitu ukrytou v lesním porostu, jejíž přítomnost není na první pohled zcela zjevná ani z blízkých, natož ze vzdálených pohledů. Tedy nahlížet na nemovitou kulturní památku Hradiště Zítkov jako na kulturní dominantu není možné.

Vliv na kulturní dominanty

žádný

4.1.6 Vliv na estetické hodnoty krajiny, na harmonické měřítko krajiny a vztahy v krajině

Na základě rozboru vizuálních charakteristik a prostorového uspořádání krajiny, na základě skutečností zjištěných terénní rekognoskací a na základě analýzy pohledů nejen z významných míst vnímání krajiny je možno stanovit předpokládanou míru vlivu záměru na znaky a hodnoty vizuální charakteristiky krajinného rázu. Při tomto postupu byla nemalá míra pozornosti věnována i vizuálním vlivům záměru při průchodu, resp. průjezdu územím mimo typicky referenční body a trasy vnímání krajiny, resp. byl uplatněn spíše princip předběžné opatrnosti při stanovení referenčních bodů a tras vnímání krajiny.

Přítomnost pozitivních znaků a estetických hodnot, harmonického měřítka a vztahů pro pozorovanou krajinnou scénu v rámci PDoKP je patrná v následující standardizované tabulce, která pracuje se soustavou indikátorů důležitých (pozitivních) znaků či hodnot KR, tedy jevů, jejichž přítomnost ukazuje na výraznost krajinného rázu – Tabulka 17. V PDoKP je možno předpokládat následující míru vlivu stavby na hlavní znaky vizuální charakteristiky – Tabulka 18.

Tabulka 17 Standardizovaná tabulka přítomnosti indikátorů znaků nebo hodnot rysů prostorové skladby (analytická a syntetická kritéria) v potenciálně dotčeném krajinném prostoru – posouzení míry vlivu

C.1	Indikátory přítomných znaků nebo hodnot rysů prostorové skladby (analytická kritéria)	přítomnost indikátoru v území				vliv záměru	
		PDoKP 1		PDoKP 2		PDoKP 1	PDoKP 2
		ANO	NE	ANO	NE		
Charakter vymezení v prostoru							
C.1.1	Zřetelné vymezení prostorů terénním horizontem	(x)		(x)		O	O
C.1.2	Zřetelné vymezení prostorů okraji porostů	(x)		(x)		O	X
C.1.3	Zřetelné vymezení prostorů cennou zástavbou	(x)			x	O	/
C.1.4	Vymezení prostorů více horizonty		x		x	/	/
C.1.5	Charakteristické průhledy a přítomnost míst panoramatického vnímání krajiny	x		x		X	XXX (pro červenou variantu), X (pro modrou variantu)

Rysy prostorové struktury								
C.1.6	Maloplošná struktura (mozaika drobných ploch a prostorů s převažujícím přírodním charakterem)	(x)			x	O-X	/	
C.1.7	Maloplošná struktura (mozaika s výraznými prvky rozptýlené zeleně v zemědělské krajině)	x		(x)		X	X	
C.1.8	Velkoplošná struktura otevřených ploch a větších porostních celků s harmonickým výrazem	x		x		X-XX	X-XX	
Konfigurace liniových prvků								
C.1.9	Zřetelné linie morfologie terénu (horizonty, hrany, hřbetnice atd.)	(x)		(x)		O	X	
C.1.10	Zřetelné linie vegetačních prvků	x		x		X	X	
C.1.11	Zřetelné linie zástavby		x		x	/	/	
Konfigurace bodových prvků								
C.1.12	Přítomnost zřetelných terénních dominant	x		x		X	XX (pro červenou variantu), X (pro modrou variantu)	
C.1.13	Přítomnost zřetelných architektonických a technických dominant	(x)			x	O	/	
C.1.14	Neobvyklý tvar nebo druh dominanty		x		x	/	/	
C.1.15	Přítomnost vedlejších prostorových akcentů		x		x	/	/	
C.2	Indikátory přítomných rysů charakteru a identity (souhrnná kritéria)	přítomnost indikátoru v území				vliv záměru		
		PDoKP 1		PDoKP 2		PDoKP 1	PDoKP 2	
		ANO	NE	ANO	NE			
Rozlišitelnost								
C.2.1	Výraznost, neopakovatelnost, zapamatovatelnost scenerie	x		(x)		O-X	X	
C.2.2	Neopakovatelnost krajinných forem		x		x	/	/	
C.2.3	Výraznost a nezaměnitelnost významu prvků krajiny ve vizuální scéně	(x)		(x)		O	X	
C.2.4	Výraznost či nezaměnitelnost způsobů hospodářského využití krajiny	(x)			x	X	/	
C.2.5	Kontrast, symetrie, vyvážená asymetrie, gradace, dynamické či statické působení jako výrazný rys kraj. scény		x		x	/	/	
Harmonie měřítka krajiny								
C.2.6	Zřetelná harmonie měřítka zástavby bez výrazně měřítkově vybočujících staveb		x		x	/	/	
C.2.7	Zřetelný soulad měřítka prostoru a měřítka jednotlivých prvků	(x)		(x)		X	XX (pro červenou variantu), X (pro modrou variantu)	
C.2.8	Dochované tradiční měřítkové vztahy stop hospodářské činnosti a krajiny	(x)			x	O-X	/	
Harmonie vztahů v krajině								
C.2.9	Soulad forem osídlení a přírodního prostředí	(x)		(x)		X	XX (pro červenou	

							variantu), X (pro modrou variantu)
C.2.10	Harmonický vztah zástavby a přírodního rámce		x		x	/	/
C.2.11	Soulad hospodářské činnosti a přírodního prostředí	(x)			x	O	/
C.2.12	Uplatnění kulturních dominant v krajinné scéně	x		(x) ¹		X	XX
C.2.13	Uplatnění míst s kulturním významem		x	(x)		/	XXX- XXXX (pro červenou variantu), O (pro modrou variantu)
C.2.14	Působivá skladba prvků krajinné scény	(x)		(x)		X	X-XX

pozn.1: „(x)“ daný indikátor lze v území považovat pouze za částečně přítomný

pozn.2: žádný zásah „O“, resp. „/“ (v případě, že indikátor v území není přítomen), slabý zásah „X“, středně silný zásah „XX“, silný zásah „XXX“, velmi silný zásah „XXXX“

Tabulka 18 Standardizovaná tabulka identifikace a klasifikace hlavních znaků vizuální charakteristiky krajinného rázu – posouzení míry vlivu

C.3	Identifikované hlavní znaky vizuální charakteristiky	klasifikace znaků			vliv záměru
		dle projevu	dle významu	dle cennosti	
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spoluurčující x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný	
					O žádný X slabý XX středně silný XXX silný XXXX stírající
PDoKP 1. Loučenská tabule v okolí Vysokého Mýta					
C.3.1	vizuální uplatnění zvlněné až rovinaté zemědělské krajiny prostoru s vyšší mírou intenzifikace (nezřídka nabývající až charakteru otevřené krajiny polní (orná půda)) i urbanizace	O až +	xxx	x	X-XX
C.3.2	vnitřně pohledově polootevřený až otevřený typy kulturní převážně odlesněné krajiny s mozaikou orné půdy, luk, pastvin a lad doplněných rozptýlenou zelení, příp. menšími okrsky lesa, sady, zahradami apod.	+	xxx	x	X
C.3.3	prostor nezřídka pouze nezřetelně uzavřený více či méně vzdálenými terénními horizonty či lesy pokrývajících temena svahů mírně zvlněné pahorkatiny za hranicí PDoKP	+	xxx	x	O-X
C.3.4	vztahy a vazby prostoru se sídly za hranicí prostoru – zejména s městem Vysoké Mýto	+	xxx	xx	X

¹ V souladu kapitolou 4.1.5 není kulturní dominantou myšleno Hradiště Zítkov, nýbrž kostel Nanebevzetí Panny Marie v obci Hemže, který je svým situováním na terénním horizontu relativně značně vizuálně exponovaný.

C.3	Identifikované hlavní znaky vizuální charakteristiky	klasifikace znaků			vliv záměru
		dle projevu	dle významu	dle ceny	
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spouštěcí x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný	O žádný X slabý XX středně silný XXX silný XXXX stírající
C.3.5	vizuální uplatnění některých znaků a hodnot městské památkové zóny Vysoké Mýto	+	x	xx-xxx	X
C.3.6	vztahy a vazby prostoru na krajinné struktury za hranicí prostoru – pokračování otevřené zemědělské krajiny	+	xx	x	O
C.3.7	vztahy a vazby prostoru na krajinné struktury za hranicí prostoru – místy i rozsáhlejší lesní komplexy, v některých případech ve vazbě na terén mírně vyvýšený nad vlastní PDoKP	x	xx	x	O
C.3.8	vizuální uplatnění terénní dominanty Bučkova kopce (315,0 m n. m.), resp. přidruženého vrchu Na Plese (314 m n. m.), či Vinice (318 m n. m.), vystupujících svoji typickou strukturální pestrostí nad okolní krajinu zdejší pahorkatiny	+	xxx	x-xx	X
C.3.9	vizuální uplatnění dřevinné vegetace v rámci převážně rovinaté či pouze mírně zvlněné krajiny – uzavírání či přinejmenším částečné členění prostoru na jednotlivá místa krajinného rázu zejména v případě kompaktních dřevinných formací	+	xxx	x	O-X
C.3.10	vizuální uplatnění dřevinné vegetace v rámci převážně rovinaté či pouze mírně zvlněné krajiny – harmonizace obrazu prostoru vzhledem k přítomnosti méně kompaktních vegetačních prvků dřevinné zeleně (zejména stromořadí doprovázející zdejší cestní síť, či obecně jiné prvky, v rámci kterých vyniká hmota jednotlivé dřeviny spíše než hmota ucelené vegetační formace)	+	x	x	X
C.3.11	vizuální uplatnění strukturální pestrosti krajinných formací ve vazbě na četné vodní plochy (rybníky Rutník, Netušil či Aviák)	+	xx	x	X
C.3.12	vizuální uplatnění strukturální pestrosti krajinných formací ve vazbě na vodní toky – řeka Loučná (kompaktní vegetační doprovod sledující často nepravidelné vedení koryta)	+	xx	x	XX
C.3.13	vizuální uplatnění strukturální pestrosti krajinných formací ve vazbě na vodní toky – drobné vodoteče (mimořádné krajinná zeleň, rákosiny)	+	x	x	X
C.3.14	vizuální uplatnění strukturální pestrosti krajinných formací ve vazbě na okolí některých menších obcí	+	xx	x	O-X

C.3	Identifikované hlavní znaky vizuální charakteristiky	klasifikace znaků			vliv záměru
		dle projevu	dle významu	dle ceny	
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spoluurčující x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný	O žádný X slabý XX středně silný XXX silný XXXX stírající
C.3.15	vizuální uplatnění cestní sítě – silnice vyšších tříd s intenzivní dopravou	-	x	x	X
C.3.16	vizuální uplatnění cestní sítě – silnice nižších tříd či polní cesty místy doprovázené stromořadími či spíše nepravidelně přítomnými formacemi dřevin	O až +	xx	x	XX
C.3.17	vizuální uplatnění železničních tratí (celostátní železniční trať č. 010 Praha – Česká Třebová, regionální železniční trať č. 018 Choceň – Litomyšl)	- až O	xx	x	X
C.3.18	vizuální uplatnění negativně se projevujících prvků antropogenní zástavby území (zemědělské areály, průmyslové areály) – spíše ojedinělé prvky v rámci PDoKP	-	x	x	X-XX
C.3.19	vizuální uplatnění negativně se projevujících prvků antropogenní zástavby území – zejména průmyslové okraje zástavby zdejších sídel za hranic PDoKP (vč. snížením celkové estetiky krajinné scény typické pro historické město/městskou památkovou zónu Vysoké Mýto)	-	xx	x	O-X
C.3.20	vizuální uplatnění kulturní a historické charakteristiky indikované přítomností kulturní nemovitě památky nad obcí Slatina – kostel sv. Petra a Pavla	+	x	x-xx	O
PDoKP 2. Třebechovická tabule v okolí Chocně					
C.3.1	vizuální uplatnění zemědělské krajiny ploché pahorkatiny s vyšší mírou intenzifikace (nezřídka nabývající až charakteru otevřené krajiny polní (orná půda)) i urbanizace	O až +	xxx	x	XX
C.3.2	vnitřně pohledově polootevřený až otevřený typy kulturní převážně odlesněné krajiny jen místy s mozaikou orné půdy, luk, pastvin a lad doplněných rozptýlenou zelení, příp. menšími okrsky lesa, zahradami apod.	+	xx	x	X
C.3.3	prostor nezřídka pouze nezřetelně uzavřený více či méně vzdálenými terénními horizonty či lesy pokrývajících temena svahů mírně zvlněné pahorkatiny za hranic PDoKP	+	xxx	x	O-X
C.3.4	vztahy a vazby prostoru se sídly za hranic prostoru – zejména s městem Choceň	+	xxx	x	X

C.3	Identifikované hlavní znaky vizuální charakteristiky	klasifikace znaků			vliv záměru
		dle projevu	dle významu	dle ceny	
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spoluurčující x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný	
					O žádný X slabý XX středně silný XXX silný XXXX stírající
C.3.5	vizuální uplatnění některých znaků a hodnot města Choceň z nadhledu vyhlídkových míst v rámci lesního komplexu vyvýšené krajiny západně od Chocně	+	xx	x-xx	XXX (pro červenou variantu), X (pro modrou variantu)
C.3.6	vztahy a vazby prostoru na krajinné struktury za hranicí prostoru – pokračování otevřené zemědělské krajiny	+	xx	x	O
C.3.7	vztahy a vazby prostoru na krajinné struktury za hranicí prostoru – místy i rozsáhlejší lesní komplexy, v některých případech ve vazbě na terén mírně vyvýšený nad vlastní PDoKP (zejména v rámci Vysokochvojenské plošiny v prostoru vrhů Homole (332 m n. m.) a U Dívčích dolů (337 m n. m.))	x	xx	x	XX (pro červenou variantu), X (pro modrou variantu)
C.3.8	vizuální uplatnění dřevinné vegetace v rámci převážně rovinatě či pouze mírně zvlněné krajiny – uzavírání či přinejmenším částečné členění prostoru na jednotlivá místa krajinného rázu zejména v případě kompaktních dřevinných formací	+	xx	x	O-X
C.3.9	vizuální uplatnění dřevinné vegetace v rámci převážně rovinatě či pouze mírně zvlněné krajiny – harmonizace obrazu prostoru vzhledem k přítomnosti méně kompaktních vegetačních prvků dřevinné zeleně (zejména stromořadí doprovázející zdejší cestní síť, či obecně jiné prvky, v rámci kterých vyniká hmota jednotlivé dřeviny spíše než hmota ucelené vegetační formace)	+	x	x	X
C.3.10	vizuální uplatnění strukturální pestrosti krajinných formací ve vazbě na vodní toky – řeka Tichá Orlice (kompaktní vegetační doprovod dřevin podél koryta a navazujícími nivní louky)	+	xx	x	XX
C.3.11	vizuální uplatnění strukturální pestrosti krajinných formací ve vazbě na vodní toky – drobné vodoteče (mimořádné krajinná zeleň)	+	x	x	O-X
C.3.12	vizuální uplatnění strukturální pestrosti krajinných formací ve vazbě na okolí některých menších obcí	+	xx	x	X
C.3.13	vizuální uplatnění cestní sítě – silnice vyšších tříd s intenzivní dopravou	-	x	x	X
C.3.14	vizuální uplatnění cestní sítě – silnice nižších tříd či polní cesty místy	O až +	xx	x	XX

C.3	Identifikované hlavní znaky vizuální charakteristiky	klasifikace znaků			vliv záměru
		dle projevu	dle významu	dle cennosti	
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spoluurčující x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný	O žádný X slabý XX středně silný XXX silný XXXX stírající
	doprovázené stromořadími či spíše nepravidelně přítomnými formacemi dřevin				
C.3.15	vizuální uplatnění negativně se projevujících prvků antropogenní zástavby území (zemědělské areály, průmyslové areály) – spíše ojedinělé prvky v rámci PDoKP	-	x	x	O-X
C.3.16	vizuální uplatnění negativně se projevujících prvků antropogenní zástavby území – zejména průmyslové okraje zástavby zdejších sídel za hranicí PDoKP (typicky průmyslová zóna v Běstovicích)	-	xx	x	X-XX
C.3.17	vizuální uplatnění kulturní a historické charakteristiky indikované přítomností kulturní nemovité památky v rámci lesního komplexu západně od Chocně – Hradiště Zítkov	+	x	x-xx	XXX-XXXX (pro červenou variantu), O (pro modrou variantu)
C.3.18	vizuální uplatnění kulturní a historické charakteristiky indikované přítomností kulturní nemovité památky v obci Hemže – kostel Nanebevzetí Panny Marie (bezprostředně za hranicí PDoKP)	+	xx	x-xx	XX

Z výše uvedených tabulek je patrné, že krajina, ve které je záměr navržen, se vyznačuje výskytem (často pouze částečným) některých standardizovaných indikátorů pozitivních hodnot krajinného rázu. Krajina jako celek nepostrádá, i přes zastoupení antropogenně značně formovaných struktur, vizuální atraktivitu a estetickou působivost. Ve smyslu §12 zákona jsou v této krajině přítomny estetické hodnoty, harmonické měřítko a harmonické vztahy. Některé z těchto hodnot mohou být záměrem dotčeny, a to převážně až středně silně. Při tomto hodnocení je uplatněn princip předběžné opatrnosti, neboť při aplikaci přísnějšího principu nebyla opomenuta ani pozornost bodům nereferenčního či omezeně referenčního vnímání krajiny. Rovněž byla snaha využít plnou nabízenou škálu hodnocení vlivů – žádný / slabý / středně silný / silný / stírající – a postihnout tak mnohdy drobné rozdíly v dotčení jednotlivých indikátorů znaků a hodnot rysů prostorové skladby a hlavních znaků vizuální charakteristiky krajinného rázu. K uvedeným až středně silným vlivům dochází převážně v případě cenností běžných znaků vizuální charakteristiky; ostatně tyto v PDoKP jednoznačně dominují.

Převážně na základě principu relativního výběru byly v prostoru identifikovány některé znaky vizuální charakteristiky až význačné (či v případě městské památkové zóny Vysoké Mýto dokonce až jedinečné) cennosti, tedy zejména v případě zásahů těchto lze vnímat limity realizovatelnosti záměru z hlediska ochrany krajinného rázu.

- V případě **PDoKP 1** budou cenností význačné či dokonce jedinečné znaky vizuální charakteristiky záměrem zasaženy nejvýše slabě. Toto platí jak pro vizuální uplatnění terénní dominanty Bučkova kopce (315,0 m n. m.), resp. přidruženého vrchu Na Plese (314 m n. m.), či Vinice (318 m n. m.), vystupujících svoji typickou strukturální pestrostí nad okolní krajinu zdejší pahorkatiny, tak pro vizuální uplatnění některých znaků a hodnot městské památkové zóny Vysoké Mýto. Zcela zásadní je pro výsledné hodnocení zejména zachování vizuálního uplatnění podstatných znaků a hodnot městské památkové zóny Vysoké Mýto. V rámci pohledových studií je problematika řešena v kapitole 3.3.3 – viz pohledy č. 5, 6, 7, 8, 14, 16 a 17. Z uvedeného je zřejmé, že záměr se bude uplatňovat zcela bez zásahu do siluety města, resp. se bude uplatňovat v popředí zástavby Vysokého Mýta, avšak významně nezasáhne do znaků a hodnot krajinného obrazu města či bude tvořit pouze podnož pohledům směrem k cenným znakům a hodnotám, bez zásadního narušení krajinných vazeb na ose pohledu.
- V případě **PDoKP 2** budou cenností význačné znaky vizuální charakteristiky záměrem zasaženy rozdílně dle zvolené varianty vedení v prostoru lesního komplexu Vysokochvojenské plošiny v prostoru vrhů Homole (332 m n. m.) a U Dívčích dolů (337 m n. m.) západně od Chocně.
 - V případě červené varianty záměru dojde k silným vlivům na vizuální uplatnění některých znaků a hodnot města Choceň z nadhledu vyhlídkových míst v rámci lesního komplexu vyvýšené krajiny západně od Chocně a až ke stírajícím vlivům v případě vizuálního uplatnění kulturní a historické charakteristiky indikované přítomností kulturní nemovité památky v rámci lesního komplexu západně od Chocně – Hradiště Zítkov. V daném lze spatřovat poměrně značnou specifičnost situace, neboť přísné hodnocení vlivů primárně není učiněno na základě významného zásahu záměru do krajinné scény z některého z významných referenčních bodů či tras, nýbrž záměr sám prakticky znemožní další existenci referenčního bodu významného pro vnímání význačných znaků a hodnot krajiny (zde panoramatický pohled na město Choceň). Specifická je i situace v případě zásahu nemovité kulturní památky Hradiště Zítkov, která sice bude dotčena vlivem až stírajícím, jedná se však pouze o terénní stopy bývalého hradu, jehož přítomnost lze vnímat spíše v duchovní rovině, resp. jako archeologickou lokalitu ukrytou v lesním porostu, jejíž přítomnost není na první pohled zcela zjevná ani z blízkých, natož ze vzdálených pohledů. I přesto lze v celkovém kontextu vnímat červenou variantu trasování záměru z hlediska ochrany krajinného rázu jako velmi problematickou.
 - V případě modré varianty záměru dojde ve vztahu k výše zmíněným význačným znakům vizuální charakteristiky, přítomným v rámci lesního komplexu vyvýšené krajiny západně od Chocně, pouze ke slabým vlivům, což tedy jednoznačně vede k doporučení upřednostnění této varianty z hlediska problematiky ochrany krajinného rázu.

V rámci pohledových studií je problematika řešena v kapitole 3.3.3 – viz zejména pohledy č. 22, 23 a 24, doplňkově také pohledy č. 25, 26, 27, 28 a 31.

V případě PDoKP 2 stojí ještě za speciální zmínku v případě obou variant až středně silný vliv na vizuální uplatnění kulturní a historické charakteristiky indikované přítomností kulturní nemovité památky v obci Hemže – kostel Nanebevzetí Panny Marie bezprostředně za hranicí PDoKP; a zejména až středně silný vliv na vizuální uplatnění strukturální pestrosti krajinných formací ve vazbě na řeku Tichou Orlici (kompaktní vegetační doprovod dřevin podél koryta a

navazujícími nivní louky). V případě zásahu nivy Tiché Orlice, který je nutné vnímat citlivě mj. vzhledem k vyhlášení přírodního parku Orlice v daném prostoru, je zvoleno v mezích možností relativně subtilní provedení v podobě estakády, čímž dojde ke minimalizaci celkového hmotového působení a rovněž nedojde k zásadní ztrátě logických vztahů a vazeb v rámci nivy. Vlastní zásah lesního komplexu na západním okraji PDoKP 2 je z hlediska vizuálních charakteristik krajinného rázu složitě hodnotitelný, resp. v daném případě se nejvíce jeví jako problematický – lesní porost jako vizuální bariéra pro širší distribuci vizuálních vlivů.

Vliv na estetické hodnoty

středně silný v případě červené varianty, resp. slabý až středně silný v případě modré varianty

Vliv na harmonické měřítko krajiny

slabý až středně silný v případě červené varianty, resp. slabý v případě modré varianty

Vliv na harmonické vztahy v krajině

silný v případě červené varianty, resp. slabý v případě modré varianty

5 ZÁVĚR

Na základě hodnocení vlivu záměru na pozitivní hodnoty a významné rysy jednotlivých charakteristik krajinného rázu a estetické a prostorové vztahy a hodnoty je možno odpovědět na tři standardní otázky:

A. Vyznačuje se ráz krajiny v prostoru dotčeném vlivem záměru znaky přírodní, kulturní a historické charakteristiky KR a hodnotami estetickými, mají přítomné znaky a hodnoty jedinečný význam?

Ráz krajiny v PDoKP se vyznačuje přítomností znaků přírodní i kulturní a historické charakteristik KR, tyto charakteristiky se pak vtiskávají do charakteristik vizuálních/estetických hodnot; pro všechny však zpravidla platí, že svou cenností nedosahují jedinečného významu. Výjimku z tohoto tvoří zejména znaky a hodnoty městské památkové zóny Vysoké Mýto, nacházející se za hranicí PDoKP, avšak s částečným vizuálním propojením s PDoKP, resp. prostorem trasování záměru.

Při uplatnění principu relativního výběru byla u několika znaků a hodnot krajinného rázu identifikována jejich význačnost (především vzhledem vhodnosti využití celé škály klasifikace znaku pro dosažení maximální citlivosti posouzení ve vztahu k formulaci únosnosti záměru ve vztahu ke krajinnému rázu území).

B. Pokud jsou přítomny znaky jedinečného a neopakovatelného významu, bude do nich záměr nepříznivě zasahovat a jakou měrou?

Záměr, vzhledem ke svému charakteru a vzhledem k charakteru dotčeného území, přímo (fyzicky) ani nepřímo (vizuálně) nezasahuje do znaků, které nabývají jedinečného či neopakovatelného významu. Tyto znaky se v rámci PDoKP vůbec nevyskytují; jsou však výhradně v podobě městské památkové zóny přítomny za hranicemi PDoKP v potenciální sféře vizuálních vztahů a vazeb. Vizuální uplatnění těchto znaků bude záměrem dotčeno nejvýše slabě.

Prvky relativně význačného významu budou záměrem dotčeny o míře závislé na výběru výsledné varianty záměru, přičemž ve vztahu k limitům realizovatelnosti záměru z hlediska ochrany krajinného rázu je žádoucí uvést, že v případě červené varianty záměru byl identifikován silný až stírající vliv na vizuální uplatnění některých znaků a hodnot města Choceň z nadhledu vyhlídkových míst v rámci lesního komplexu vyvýšené krajiny západně od Chocně a kulturní a historické charakteristiky indikované přítomností kulturní nemovité památky Hradiště Zítkov v rámci lesního komplexu západně od Chocně; zatímco modrá varianta nabývá ve vztahu k těmto znakům vlivů pouze slabých.

C. Ovlivní navrhovaná změna podstatným způsobem krajinná panoramata, bude zasahovat do cenných dílčích scenerií?

Varianta červená

Vzhledem k charakteru a umístění záměru budou ovlivněny některé cenné scenerie, přičemž ve vztahu k limitům realizovatelnosti záměru z hlediska ochrany krajinného rázu se jeví jako velmi problematický zásah vyhlídkového místa v rámci lesního komplexu vyvýšené krajiny západně od Chocně, a v rámci tohoto lesního komplexu také kulturní nemovité památky Hradiště Zítkov. Situace je v daném případě značně specifická v tom, že problematičnost záměru není primárně formulována na základě významného zásahu záměru do krajinné scény z některého z významných referenčních bodů či tras, nýbrž záměr sám prakticky znemožní další existenci referenčního bodu významného pro vnímání význačných znaků a hodnot krajiny (zde panoramatický pohled na město Choceň z turistické trasy). Záměru v této variantě také přitěžuje zásah Hradiště Zítkov, jakkoliv se jedná pouze o terénní stopy bývalého hradu, jehož přítomnost lze vnímat spíše v duchovní rovině, resp. jako archeologickou lokalitu ukrytou v lesním porostu, jejíž přítomnost není na první pohled zcela zjevná ani z blízkých, natož ze vzdálených pohledů.

Realizace záměru bude v této variantě představovat změnu KR, v rámci které je předpokládáno významné prostorové snížení či setření cenných hodnot stávající krajiny, resp. zejména výrazné snížení možnosti vnímání cenných hodnot stávající krajiny z významného referenčního bodu vnímání krajiny.

Varianta modrá

Vzhledem k charakteru a umístění záměru budou ovlivněny především dílčí scenerie, z nichž některé lze označit jako cenné. Realizace záměru bude představovat změnu KR (i cenných dílčích krajinných scenerií), nikoliv však – vzhledem k charakteru záměru a omezeným možnostem jeho vizuálního uplatnění v krajině převážně v širších krajinných souvislostech – významné prostorové snížení či setření cenných hodnot stávající krajiny.

Na základě hodnocení vlivu záměru lze shrnout, že jeho realizace znamená následující zásah do kritérií krajinného rázu uvedených v §12 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění – viz Tabulka 19.

Tabulka 19 Standardizovaná tabulka vlivu na zákonná kritéria krajinného rázu

zákonná kritéria krajinného rázu (§12 zákona)	vliv záměru	
	varianta červená	varianta modrá
Vliv na rysy a hodnoty přírodní charakteristiky	slabý / středně silný	
Vliv na rysy a hodnoty kulturní charakteristiky	silný	slabý
Vliv na ZCHÚ	žádný	
Vliv na VKP	slabý / středně silný	
Vliv na kulturní dominanty	žádný	
Vliv na estetické hodnoty	středně silný	slabý / středně silný
Vliv na harmonické měřítko krajiny	slabý / středně silný	slabý
Vliv na harmonické vztahy v krajině	silný	slabý

Záměr v červené variantě není navržen s ohledem na kritéria ochrany krajinného rázu dle §12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, a není proto vyhodnocen jako únosný zásah do krajinného rázu chráněného dle zákona.

Záměr v modré variantě je navržen s ohledem na kritéria ochrany krajinného rázu dle §12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, a je proto vyhodnocen jako únosný zásah do krajinného rázu chráněného dle zákona.

V rámci posouzení byl praktikován princip předběžné opatrnosti společně se snahou využít plnou nabízenou škálu hodnocení vlivů – žádný / slabý / středně silný / silný / stírající – a postihnout tak mnohdy drobné rozdíly v dotčení jednotlivých indikátorů znaků a hodnot rysů prostorové skladby a hlavních znaků přírodní, kulturní a historické a vizuální charakteristiky krajinného rázu. Posouzení je obecně provedeno spíše při zohlednění surového provedení technicistního liniového prvku pozemní komunikace a jeho umístění do stávajících znaků a hodnot krajiny. Nad rámce tohoto je vhodné na základě proběhnuvšího posouzení postulovat doporučení pro potenciální zmírnění některých vlivů vhodným provedením vegetačních úprav tělesa silnice. Cílem návrhu vegetačních úprav by měla být realizace výsadeb stromů podél tělesa silnice převážně ve formě stromořadí. Doporučit lze rovněž některé kompaktnější formace dřevin, zejména v případě křížení vodních toků a v případě prostoru rozsáhlejších násypů

V Brně dne 15. 5. 2020

Mgr. et Ing. Petr Švehlík

6 POUŽITÉ ZDROJE

- BUKÁČEK, R. & MATĚJKA P. a kol. (1997): Metodika hodnocení krajinného rázu, SCHKO ČR.
- BUKÁČEK, R., RUŠŇÁK, J., & BUKÁČKOVÁ P. (2007): Studie potenciálního vlivu výškových staveb a větrných elektráren na krajinný ráz území Pardubického kraje.
- CULEK, M. (ed.) a kol. (2013): Biogeografické regiony České republiky. Brno: Masaryková univerzita.
- DEMEK, J. & MACKOVČIN, P. (eds.) a kol. (2006): Hory a nížiny. Zeměpisný lexikon ČR. Brno: AOPK ČR.
- KUPKA, J. (2013): Využití archivních map při identifikaci znaků krajinného rázu na příkladu Osovska. In: Ochrana kulturní krajiny. Praha: ČVUT, s. 57-77.
- Mapový portál Seznam (<http://www.mapy.cz>)
- Mapový server AOPK ČR (<http://mapy.nature.cz>)
- Mapový server HEIS VÚV
(https://heis.vuv.cz/data/webmap/isapi.dll?map=mp_heis_voda&TMPL=MAPWND_MAIN)
- Mapový portál CENIA (<http://geoportal.cenia.cz>)
- Mapový projekt ÚSOP (<http://drusop.nature.cz>)
- Mapová aplikace Laboratoře geoinformatiky UJEP (<http://oldmaps.geolab.cz>)
- Mapová aplikace České geologické služby (<http://www.geology.cz/extranet/mapy/mapy-online/mapove-aplikace>)
- PRODIN a.s., (10/2019): Napojení silnice II/312 na D35 MÚK Vysoké Mýto - západ“, PRODIN a.s., Studie proveditelnosti.
- Městský úřad Vysoké Mýto, odbor stavebního úřadu a územního plánování (2016): Územně analytické podklady správního obvodu obce s rozšířenou působností Vysoké Mýto – čtvrtá úplná aktualizace 2016. Dostupné online na: <http://urad.vysoke-myto.cz/uzemni-plany/10486-uzemne-analyticke-podklady-obce-s-rozsirenou-pusobnosti-vysoke-myto-2016> (citováno dne 13.5.2020)
- MÍČHAL, I. (ed.) (1998): Hodnocení krajinného rázu – návrh metodického doporučení. AOPK ČR.
- Místopisný průvodce po České republice (<https://www.mistopisy.cz>)
- Oficiální stránky města Choceň (<https://www.chocen.cz/>)
- Oficiální stránky města Vysoké Mýto (<http://mesto.vysoke-myto.cz>)
- SLAVÍK, B. (1988): Regionálně fyto geografické členění. In: Květena ČSR I., Academia, Praha, mapová příloha.
- Ústřední seznam kulturních nemovitých památek, NPÚ (<http://monumnet.npu.cz>)
- VOREL, I., BUKÁČEK, R., MATĚJKA, P., CULEK, M. & SKLENIČKA, P. (2004): Posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz (metodický postup). Praha.
- VOREL, I. (ed.) et al. (2006), Krajinný ráz a východiska jeho hodnocení. Praha: Nakladatelství Naděžda Skleničková.

- VOREL, I. & KUPKA, J. (2009): Metoda posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz. EIA – IPPC – SEA; roč. XIV, č. 2, s. 7–14.
- VOREL, I. & KUPKA, J. (2011): Krajinný ráz. Identifikace a hodnocení. Praha: ČVUT.
- Zastupitelstvo obce Běstovice (2010): Územní plán Běstovice. Dostupné online na: <http://urad.vysoke-myto.cz/uzemni-plany/7054-uzemni-plan-bstovice> (citováno dne 12.5.2020)
- Zastupitelstvo města Choceň (2016): Územní plán města Choceň - právní stav po Změně č. 2. Dostupné online na: <https://www.chocen.cz/uzemni-plan/ds-19285> (citováno dne 13.5.2020)
- Zastupitelstvo obce Koldín (2012): Územní plán Koldín. Dostupné online na: <http://urad.vysoke-myto.cz/uzemni-plany/8687-up-koldin> (citováno dne 12.5.2020)
- Zastupitelstvo obce Mostek (2010): Územní plán Mostek. Dostupné online na: <http://urad.vysoke-myto.cz/uzemni-plany/6166-uzemni-plan-mostek> (citováno dne 12.5.2020)
- Zastupitelstvo obce Nasavrky (2012): Územní plán obce Nasavrky - právní stav po Změně č. 1. Dostupné online na: <http://urad.vysoke-myto.cz/uzemni-plany/8773-uzemni-plan-nasavrky-pravni-stav-po-zmene-c1> (citováno dne 13.5.2020)
- Zastupitelstvo obce Skořenice (2012): Územní plán Skořenice. Dostupné online na: <http://urad.vysoke-myto.cz/uzemni-plany/8455-uzemni-plan-skoenice> (citováno dne 12.5.2020)
- Zastupitelstvo obce Slatina (2011): Územní plán Slatina. Dostupné online na: <http://urad.vysoke-myto.cz/uzemni-plany/5735-uzemni-plan-obce-slatina-zmna-1> (citováno dne 12.5.2020)
- Zastupitelstvo obce Sruby (2019): Územní plán obce Sruby - právní stav po Změně č. 2. Dostupné online na: <http://urad.vysoke-myto.cz/uzemni-plany/6440-uzemni-plan-sruby> (citováno dne 13.5.2020)
- Zastupitelstvo města Vysoké Mýto (2015): Územní plán Vysoké Mýto - právní stav po Změně č. 2. Dostupné online na: <http://urad.vysoke-myto.cz/uzemni-plany/9283-uzemni-plan-vysoke-myto-pravni-stav-po-zmene-c-1> (citováno dne 13.5.2020)
- Zastupitelstvo obce Zámorsk (2015): Územní plán obce Zámorsk - právní stav po Změně č. 1. Dostupné online na: <http://urad.vysoke-myto.cz/uzemni-plany/9938-uzemni-plan-zamorsk-pravni-stav-po-zmene-c1> (citováno dne 13.5.2020)
- Zastupitelstvo Pardubického kraje (2010): Zásady územního rozvoje Pardubického kraje. Dostupné online na: <https://www.pardubickykraj.cz/zasady-uzemniho-rozvoje> (citováno dne 4.5.2020)